

LIAHONA

LIAHONA

OP DE OMSLAG

Gertraude en Gottfried Richter uit de wijk Chemnitz, ring Dresden. (Fotograaf: Paul VanDenBerghe.)

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
Fotograaf: Craig Dimond

ARTIKELEN

- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: HET OVERVLOEDIGE LEVEN VINDEN
PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 14 VAN ZION NAAR DE VERNIETIGING: LESSEN UIT 4 NEPHI ANDREW C. SKINNER
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: DE HEILAND EREN DOOR ONS AAN ONZE
VERBONDEN TE HOUDEN
- 26 ERVARINGEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN: 'WEES NIET ONGELOVIG,
MAAR GELOVIG'
DE SCHADUW VAN DE DOOD LAG OP HAAR GEZICHT VICTORIA EKONG
'EN WAT HEBT U GELEERD?' LAEL J. WOODBURY
HET GELOOF VAN MIJN VADER RICARDO ENOHI EN MARK D. CHRISTIANSEN
- 32 DE PROFEET AAN HET WOORD
- 34 EEN STERK FUNDAMENT IN DUITSLAND
PAUL VANDENBERGHE
- 48 DE LIAHONA VAN NOVEMBER 2000 GEBRUIKEN

VOOR DE JONGEREN

- 7 POSTER: DE ECHTE TOETS
- 8 TIENERS IN DE STEIGERS BARBARA JEAN JONES
- 22 JOUW TOEKOMST OUDERLING LANCE B. WICKMAN
- 46 DE DRIE VRAGEN DENALEE CHAPMAN

ZIE BLZ. 8

DE KINDERVRIEND

- 2 VRIENDSCHAP SLUITEN: DAN BALYEJUSA UIT ENTEBBE (UGANDA)
MELVIN LEAVITT
- 5 GEHOORZAAMHEID EN DIENSTBETOON OUDERLING ATHOS M. AMORÍM
- 6 ACTIVITEIT IN DE PARTICIPATIEPERIODE: 'VOORBEELD VAN DE GELOVIGEN'
- 8 VERHAAL: ANGELA'S GELOOF LISA H. FERNELIUS
- 12 VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT: JEZUS LAAT ZICH DOPEN
- 16 PARTICIPATIEPERIODE: HET VOORBEELD VAN DE PROFETEN ANN JAMISON

ZIE BLZ. 14

November 2000 100e jaargang Nummer 11
LIAHONA 20991-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Red of Twealf:

Boyd K. Packler, L. Tom Perry, David B. Haight,
Nanci A. Maxwell, Russell Nelson, Tadith H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Dennis B. Neuschwander

Adviseurs: L. Lionel Kendrick, Yoshiniko Kikuchi,
John M. Hudson

Diociale afdeling leerplanen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton
Directeur redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Laybork

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson
Redacteur: Roger Terry

Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood

Rooster: Shannon B. Booth

Assistent publicaties: Collette Nebeker Aune

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Van Kampen

Senior vormgever: Short Cooch

Vormgever: Thomas S. Child, Todd R. Peterson

Productie manager: Jane Ann Peters

Productie: Reginald J. Christensen, Karl A. Couch,

Timothy Kirby, Deena L. Sorenson, Kelli Pratt,

Claudia E. Warner

Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Briggs

Distributie manager: Kristi Christensen

Manager: Joyce Hansen

Verlating:

CPB Vertaalbureau

Headshop 1, NL-5341 GS Oss

Tel/fax: 0412-690490, Fax: 0412-690226

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Tel/fax: 0546 866984

Kopij leeft op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratie: R. de Kock-Goudberg

Postbus 274, NL-3430 AE Nieuwegein

telefoon: 030-6005804

Fax: 030-6000502

Abonnementenprijzen:

Nederland: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaar-

abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt

automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaartje

(België: stortings-/overschrijvingsinvalië).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek

Kerknieuws naar: Liahona, 50 East North Temple,

Salt Lake City, UT 84150-3223, USA, of e-mail naar

OLP.Liahona-Info@ldcchurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat

'kompos' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd

in het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cebuano, Chinees,

Deens, Duits, Engels, Ests, Fries, Fins, Frans, Italiaans,

Hilgonaans, Hongaars, Japanees, Indonesisch, Italiaans,

Japans, Koreaans, Koreaans, Lets, Oudmo, Malagassisch,

Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools,

Portugees, Roemeens, Russisch, Samoonaans, Spaans,

Talugaans, Tahitaans, Thai, Tongaans, Tsaichien, Vietnamese,

Wienmoens, Wilelands en Zweeds. (Frequentie verschilt

per taal.)

Uitgever:

©2000 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-

houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

November 2000 Vol. 100 No. 11. LIAHONA (USPS 311-

480) Dutch (ISSN 1522-9713) is published monthly by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East

North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA. Subscription

price is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus applicable

taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty

days' notice required for change of address. Include

address label from a recent issue; old and new address

must be included. Send USA and Canadian subscriptions

and queries to Salt Lake Distribution Center at address

below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit

card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be

taken by phone. (Canadian Postage Information: Publication

Agreement #1604821)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

PIONIEREN IN DE IVOORKUST

Bij ons thuis is het altijd feest wanneer we *A Liahona* ontvangen. Mijn vrouw en ik genieten van de artikelen over de pioniers in de kerk. Zo sprak het artikel over de pioniers in de Ivoorkust in het maartnummer van 1999 ons erg aan.

Te lezen over onze broeders en zusters in andere landen en hun grote geloof, hun moed, hun offers en volharding, motiveert ons telkens weer, want daardoor worden we eraan herinnerd dat het evangelie van Jezus Christus ons verenigt in dit grote kerkgezin.

Greg Edison Martins,
wijk Cidade Nova,
ring Rio Grande (Brazilië)

AANDACHT VOOR MINDER-ACTIEVE LEDEN

Hartelijk dank voor de *Liahona*, vooral voor het artikel 'Waarom ik niet naar de kerk wilde' in de juni-uitgave van 1998. Als ringzending kom ik veel in contact met leden die problemen hebben. Soms voel ik me onzeker als ik met minder-actieve leden spreek, maar door dat artikel ben ik in gaan zien hoe ik meer zelfvertrouwen kan hebben. Nu weet ik hoe ik de minder-actieve leden kan helpen. Deze kerk zal er altijd zijn om de afgedwaalden troost te bieden.

Lea Castro del Rosario,
gemeente Santo Cristo,
ring Gapan (Filipijnen)

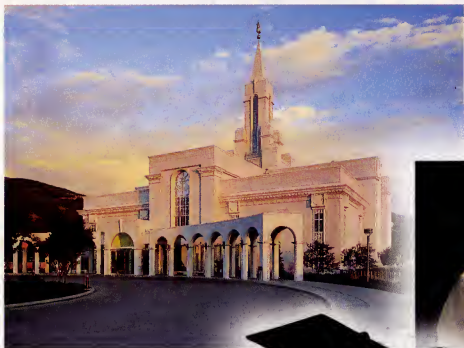

HULP VAN DE HEER

Op 30 december 1999 dacht ik op mijn werk na over de leden van de wijk Jardim Paineiras, onder wie ik werkzaam ben als quorumpresident ouderlingen. Ik vroeg mij af hoe ik de broeders in mijn quorum kon aanzetten tot ijver in het koninkrijk van de Heer. Toen kreeg ik het idee om de broeders te vragen de kudde van de Heer te hoeden.

Op 31 december 1999 lag bij mij het januari-nummer van *A Liahona* op de deurmat. Een van de eerste toespraken in deze conferentie-uitgave was 'Hoed mijn schapen' van ouderling Ben B. Banks van het Presidium der Zeventig. Ik zag onmiddellijk in hoe gezegend we zijn dat we de Heilige Geest tot gids hebben. Ik las stukken uit die toespraak voor aan de broeders in de quorumvergadering ouderlingen. Ik heb hen daarop gevraagd of ze de toespraak thuis aandachtig wilde doornemen en overdenken. Ik ben dankbaar voor de zegeningen die ik van de Heer krijg als ik om zijn hulp vraag.

Fernando J. Calderari,
wijk Jardim Paineiras,
ring Juiz de Fora (Brazilië)

Het overvloedige leven vinden

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

De Heiland heeft gezegd: 'Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed' (Johannes 10:10). Hoe krijgen wij overvloed in ons leven? Het overvloedige leven sluit een eindeloos onderzoek naar kennis, licht en waarheid in.

President Hugh B. Brown (1883–1975), toenmalig raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'God verlangt van ons dat we leren en blijven leren, wat ook inhoudt dat we bepaalde zaken afleren. Het is zoals mijn oom Zeke heeft gezegd: "Het is niet mijn onwetendheid die mij de das heeft omgedaan, maar wel datgene waarvan ik dacht dat het waar was." Het domste wat we kunnen doen is niet open te staan voor waarheid, want daarmee laten we de aderen van het intellect verkalken.'¹

Er vloeit ons kennis toe uit twee bronnen. De ene is goddelijk en de andere wereldlijk. Rex E. Lee (1935–1996), voormalig president van de Brigham Young University, heeft ze de 'rationele methode en de extra-rationele methode' genoemd. We weten allemaal wel wat de rationele methode inhoudt, waarmee we op school en in onze voortgezette studie vertrouwd zijn

**Een overvloedig
leven behoort
steeds meer tot
de mogelijkheden,
op voorwaarde
dat we onze
zinnen zetten
op waarheid en
kennis uit
goddelijke en
wereldlijke
bronnen.**

geraakt. De extra-rationele, goddelijke bron is minder bekend. Deze bron is echter betrouwbaarder. Beide bronnen staan ons ter beschikking. Gelukkig hoeven we geen van beide bronnen uit te sluiten. Broeder Lee vervolgt: 'We behoren ons op de academie net zo thuis te voelen als in de tempel. We dienen ze beide als onderwijscentrum te zien.'²

We maken blijkbaar deel uit van een uitdijend heelal. De wereldlijke kennis neemt zeer snel toe. Ook onze kennis van het evangelie neemt toe. Nog steeds spreken de profeten. Het is ook mogelijk meer begrip van de Schriften te krijgen. En zo behoort een overvloedig leven steeds meer tot de mogelijkheden, op voorwaarde dat we onze zinnen zetten op waarheid en kennis.

ALS ZICH VRAGEN VOORDOEN

Het kan niet anders dan dat we bij de verwerving van licht, waarheid en kennis op informatie stuiten die vragen bij ons zal oproepen. Dat maakt deel uit van het leerproces. Velen zijn als de vader van het kind met 'een stomme geest' die de Heiland smeekte: 'Ik geloof, kom mijn ongelooft te hulp!' (Marcus 9:17, 24.)

De kerk heeft zich niet over alle bestaande geschilpunten uitgesproken en dient zich, naar mijn mening, daarover ook niet uit te spreken. Toch vraag ik me af of een lid van de kerk zichzelf geestelijk niet in gevaar brengt als hij zich in het openbaar geringschattend uitlaat over de profetische roeping van Joseph Smith of diens opvolger, of een van de fundamentele, gevestigde leringen van de kerk. Wie zijn twijfels of ongelooft etaleert om daarmee de leiders of de leer van de kerk publiekelijk recht te zetten of om de confrontatie aan te gaan met hen die eeuwig licht zoeken, begeeft zich op gewijde grond. Wie zich beklagt over de leringen of de leiders van de kerk, maar niet het geloof of het verlangen heeft om zich aan Gods geboden te houden, creëert daarmee afstand tussen zichzelf en de goddelijke bron van kennis. Hij geniet niet dezelfde geestelijke rijkdom die hij had kunnen hebben als hij zijn oprechte liefde voor God had getoond door in nederigheid voor zijn aangezicht te wandelen, door zijn geboden te onderhouden, en door zijn steun te verlenen aan de leiders die de Heer geroepen heeft. Sommigen die nu kritiek hebben en op alle slakken zout leggen, hebben eerder het vredegeestelijke, weldadige gevoelt gekend dat ten deel valt aan

hen die volledig in harmonie zijn met het evangelie dat door Joseph Smith hersteld is. Ook kan het zijn dat zij zijn afgedwaald en vergeten door hen die zorgzamer hadden moeten zijn.

WAAR VEILIGHEID IS

De leden van de kerk worden niet door een stenen muur afgeschermd van alle wereldse verleidingen. Net als ieder ander krijgt een kerklid veelvuldig te maken

Jaren geleden moest het woord van wijsheid het ontgelden. Nu heeft de wetenschap veel bewijzen geleverd die aangeven dat het woord van wijsheid, bij monde van de profeet Joseph Smith ontvangen, een gezondheidswet van formaat is, ofschoon ik van mening blijf dat zijn baten voornamelijk geestelijk zijn.

met misleidingen, obstakels en verzoeken. Voor wie echter hun geloof, hun scherpzinnigheid en hun onderscheidingsvermogen aanwenden, is er een onzichtbare muur die zij verkiezen nooit meer te halen. Wie zich aan

de veilige kant van deze onzichtbare muur bevinden, zijn vervuld van nederigheid. Zij aanvaarden bereidwillig de suprematie van God en verlaten zich op de Schriften en op de raad van zijn dienaren, de leiders van de kerk. Die leiders zijn mannen met menselijke zwaktes en onvolmaaktheid in hun wijsheid en oordeel. Een volmaakt mens zal men op aarde niet vinden. Maar vrijwel zonder uitzondering tonen deze leiders in alle oprechtheid, nederigheid en met veel gebed, naar hun beste vermogen, een grote en toegewijde christelijke dienstvaardigheid. Wat evenwel belangrijker is, is dat zij een goddelijke volmacht en opdracht hebben, die grote en eeuwige zegeningen mogelijk maken voor wie hen steunen en volgen. Zij zijn dienaren van God.

Enkele critici begrijpen wellicht niet wat de toewijding van de getrouwen inhoudt. Zo schreef een criticus eens dat gehoorzaamheid aan geboden zoals het betalen van tiende verplicht is. Naleving van de geboden is noch voor u noch voor mij verplicht, want dat zou dwang inhouden. Er is niets verplicht in de kerk. Keuzevrijheid is een fundamenteel beginsel van gehoorzaamheid, en gehoorzaamheid vloeit voor uit onze liefde voor God en onze toewijding aan zijn werk. De enige straf die op een ernstige overtreding of afval staat, is de verwijdering uit de gemeenschap van de kerk (zie Leer en Verbonden 134:10).

Is zelfingenomenheid een van de redenen dat het de mensen ontbreekt aan geloof? Sommigen lijken niet graag te putten uit een hogere bron van wijsheid en kennis. Zij verlaten zich uitsluitend op wereldlijke kennisbronnen. Een klein aantal beweert misschien lokaal aan de kerk te zijn, maar vindt het toch wel bijdehand, intellectueel of modern om een beetje opstandig, een beetje vrijzinnig te zijn en zich geringschattend uit te laten over bepaalde traditionele leerstellingen die zijn doorgegeven door Joseph Smith en zijn opvolgers. Waarschijnlijk is dat het gevolg van een gebrek aan goddelijke kennis. Toen ik nog jong was, moest het woord van wijsheid het vaak ontgelden. Sommigen waren beleefd als de kerkleiders dit gebod aan de orde stelden. Nu heeft de wetenschap veel bewijzen geleverd, waarvan we in mijn jeugd nog nooit gehoord hadden, die aangeven dat het woord van wijsheid een gezondheidswet van formaat is, ofschoon ik van mening blijf dat zijn baten voornamelijk geestelijk zijn.

Ik heb weleens iemand horen zeggen: 'Kijk, ik geloof

alle openbaringen op één na.' Dergelijke logica is moeilijk te begrijpen. Als iemand gelooft dat de openbaringen uit een goddelijke bron komen, kan hij moeilijk de ene accepteren en de andere niet. Onze aanvaarding van het evangelie behoort volledig en absoluut te zijn, met heel ons hart en heel onze ziel.

Sommigen rechtvaardigen hun kritiek met de woorden: 'Maar mijn kritiek is terecht.' Mijn repliek: 'Hoe weet je dat zo zeker?' Geestelijke waarheid moet vergezeld gaan van geloof en rechtschapenheid om volledig begrepen te worden. De apostel Paulus heeft ons erop gewezen dat de waarheid tot leugen zal verworden als we haar misbruiken (zie Romeinen 1:25).

Sedert de herstelling van de kerk heeft zij veel tegenstand en kritiek te verduren gehad, zowel in de kerk zelf als daarbuiten. Wat is het resultaat van al die tegenstand en kritiek geweest? Sommige geestelijk onvolwassenen, zwakkelingen en ongelovigen zijn weggevallen. De kerk zelf daarentegen heeft dit alles niet alleen overleefd, maar groeit en wordt sterker. In bepaalde opzichten is er niets dat zich met deze kerk kan vergelijken. Ondanks de vele hoofdbreken die de snelle groei met zich meebrengt, zijn er duidelijke indicaties dat het geloof op aarde toeneemt. Zo zijn er bijvoorbeeld nog nooit zoveel tempels gebouwd als in deze tijd.

Ik geloof niet dat dit werk zal worden tegengehouden of ernstige schade zal worden toegebracht door kwaadwillenden. De vele profetische uitspraken wijzen op het tegendeel. De geschiedenis heeft onomstotelijk bewezen dat de kerk ondanks vervolging is gegroeid; zij is ondanks kritiek tot bloei gekomen. Iemand kan veel kostbare tijd verdoen aan het letten op fouten in de leer, gebruiken of leiding van de kerk. Wie rein zijn gewassen in de waters van de doop stellen hun eeuwige ziel in de waagschaal als ze zich alleen verlaten op de wereldlijke kennisbron. Wij geloven dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de volheid van het evangelie bezit, welk evangelie de kern van waarheid en eeuwige verlichting is. Wij stellen dat het grote legaat van deze kerk is, dat zij in het bezit is van alle middelen tot eeuwig leven.

DE BRON VAN WARE LEER

Aan wie is het om de leer te verklaren? Door openbaring en gebruik is onomstotelijk vastgelegd dat de zittende president van de kerk en zijn raadgevers de sleutels

bezitten om de leer te verklaren. De investituur van dit gezag is door openbaring vastgesteld. Het Eerste Presidium vormt 'een [quorum] (...) om de woorden Gods voor de ganse kerk te ontvangen' (LV 124:126). Over dit gezag heeft ouderling Stephen L. Richards (1879–1959), in zijn hoedanigheid van lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, gezegd:

'Zij [het presidium] vormen het hoogste rechtscollege bij de interpretatie van de wet van God.

'Bij de uitvoering van hun taken en bevoegdheden zijn zij gehouden aan een grondwet, die deels op schrift staat en deels niet. Het schriftelijke gedeelte bestaat uit gecanoniseerde Schriftuur, oud en nieuw, en uit de opgetekende uitspraken van onze hedendaagse profeten. Het ongeschreven deel is de geest van openbaring en goddelijke inspiratie, die [relevant] zijn voor hun roeping.

'Bij de formulering van hun interpretaties en besluiten raadplegen zij altijd de Raad der Twaalf Apostelen, die bij openbaring is benoemd om hen in het bestuur van de kerk bij te staan. Elk besluit dat dus door deze functionarissen wordt genomen en uitgevaardigd, wordt bindend voor alle kerkleden, ongeacht of die afwijkende ideeën hebben. Gods koninkrijk is een koninkrijk van orde en gezag.¹³

Wij willen geenszins dat iemand die met vragen zit, als uiting van oprechtheid de kerk verlaat. Dat willen we zeker niet. Wij hopen juist dat die oprechtheid ertoe zal leiden dat iemand in de kerk blijft. Iemands geloof kan gesterkt worden als hij zich laat leiden door zijn intuïtie en de zuiverste en edelste gevoelens van zijn ziel. Door te vertrouwen op een hogere bron dan zichzelf, kan iemand uit een goddelijke bron antwoord op zijn vragen krijgen. En in geval van gemaakte vergissingen is er een weg terug. De deuren staan wijd open; en u zult met open armen worden begroet. Er is voor iedereen plaats. Iedereen kan het zijne bijdragen.

In de geest van een brief van Wilford Woodruff (1807–1898), de vierde president van de kerk, aan Lyman Wight, een apostel die uit de leiding van de kerk verwijderd werd, zeggen wij tot iedereen: 'Keer terug naar Zion, voeg u bij ons, belijd en verzaak uw zonden, en doe wat goed is (...) zoals iedereen moet doen om Gods gunst en de gave van de Heilige Geest te genieten, en tot de gemeenschap der heiligen te behoren (...). Uw welzijn gaat ons allen ter harte; u heeft hier geen

vijanden; hoe langer u wegblijft, des te meer zal u van ons vervreemden.¹⁴

De leiders van de kerk zullen blijven bidden voor wie kritiek heeft op de kerk, wie haar vijandig gezind is en wie haar schade wil berokkenen.

Ik ben van mening dat er maar weinig zaken in het leven zijn die iemands volste vertrouwen verdienen. Ik getuig tot u dat de kerk ons volste vertrouwen waardig is. Waarheid en geloof zijn niet onverenigbaar. Voor mij staat het vast dat iedereen die dat in alle oprechtheid en rechtvaardigheid wenst te weten, daarvan een geestelijke bevestiging kan krijgen. Mogen wij ons verstand, ons hart en onze geest openstellen voor de goddelijke bron van waarheid. Mogen wij boven onszelf en onze mondaine zorgen uitstijgen en erfgenen worden van de kennis van alle waarheid en van de Heer en Heiland, Jezus Christus. □

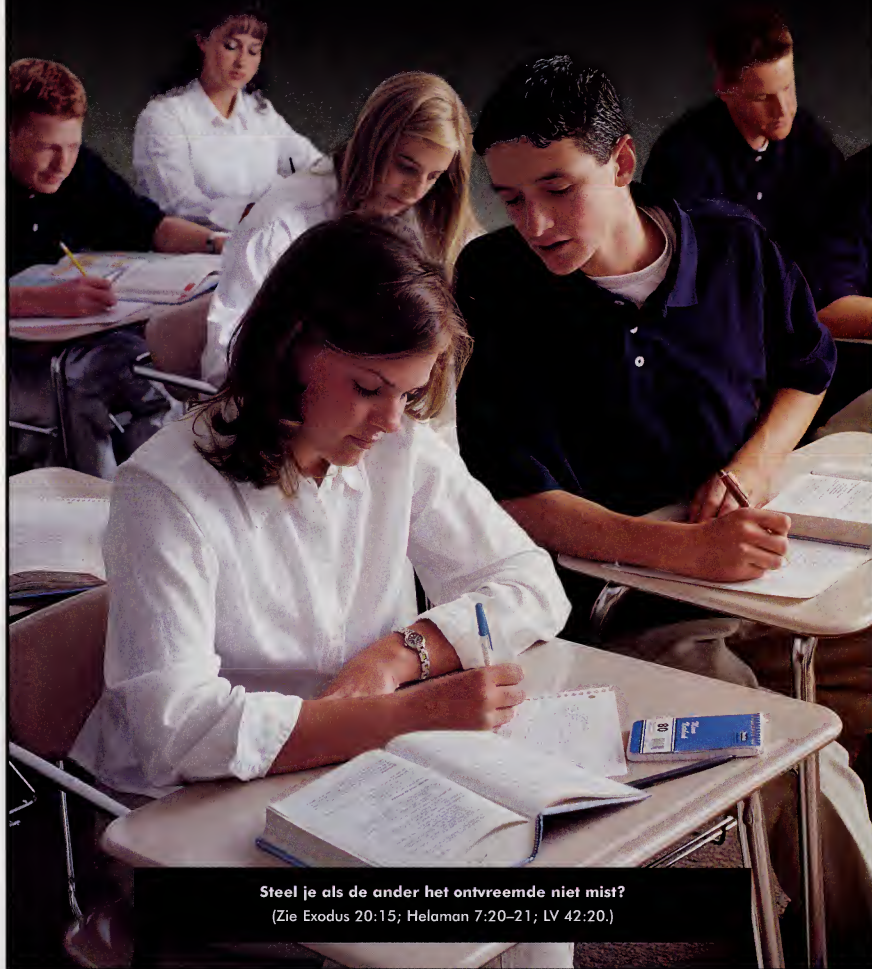
NOTEN

1. Baccalaureatsrede, Utah State University, 4 juni 1965.
2. 'The Proper Equipment', *Brigham Young University 1981–82 Fireside and Devotional Speeches* (1982), blz. 131–132.
3. Conference Report, oktober 1938, blz. 115–116.
4. Geciteerd in: Ronald G. Watt, 'A Dialogue between Wilford Woodruff and Lyman Wight', *Brigham Young University Studies*, herfst 1976, blz. 113.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. Het overvloedige leven sluit een eindeloos onderzoek naar kennis, licht en waarheid in.
2. Bij de verwerving van kennis kunnen er bij iedereen wel eens vragen opkomen.
3. De leden brengen zichzelf geestelijk in gevaar als zij zich in het openbaar geringschattend uitlaten over de profetische roeping van Joseph Smith of diens opvolgers, of een van de fundamentele, gevestigde leringen van de kerk.
4. Wie zich beklagt over de leringen of de leiders van de kerk, maar niet het geloof of het verlangen heeft om zich aan Gods geboden te houden, creëert daarmee afstand tussen zichzelf en de goddelijke bron van kennis.
5. Veiligheid is voorbehouden aan wie nederig en bereidwillig de suprematie van God accepteren en zich verlaten op de Schriften en op de raad van zijn dienaren, de leiders van de kerk.
6. De kerk is ons volste vertrouwen waardig.

De echte toets

Steel je als de ander het onvreemde niet mist?

(Zie Exodus 20:15; Helaman 7:20-21; LV 42:20.)

TIENERS IN DE STEIGERS

Barbara Jean Jones

FOTOGRAAF: DE ALTEUR, BEHALVE WAAR ANDERS AANGEGEVEN.
FOTO CAMPINAS-TEMPEL: RAUL LINS

De explosieve toename in de bouw van tempels gaat niet ongemerkt voorbij aan deze tieners in Brazilië.

Het is vrijdagavond. Of het nu gaat om Recife, Rio, Salvador of São Paulo, in de straten van de megalopolissen van Brazilië is het een drukte van je welste met jonge mensen die zich over de promenades bij het strand en de boulevards in het stadscentrum begeven naar feesten en markten, bioscopen en concerten, restaurants en clubs.

Maar tot een zekere plek in São Paulo — de grootste metropool van Brazilië met 21 miljoen inwoners — is de vrijdagavonddrukke van de grote stad niet doorgedrongen, omdat tientallen jongeren daar meedoen aan iets heel anders.

Ze zitten verspreid in groepjes om een groot, verlicht gebouw heen en praten zachtjes in de donkere avond. Af en toe kijken ze op hun horloge. Ze

blijven niet laat op om naar een dansclub te gaan. Ze zitten niet te wachten op de late voorstelling. Ze wachten ongeduldig op iets van veel groter belang, iets waar hun voorouders ook op wachten: straks zullen ze zich voor de doden laten dopen in de São Paulo-tempel.

Daar deze tempel tot dusver de enige is in een land met ruim 700 duizend heiligen der laatste dagen, is hij de hele vrijdagavond en tot laat op zaterdag open om de leden van de kerk van dienst te zijn, die met bussen tegelijk aankomen uit afgelegen gebieden en vanwege de afstand alleen in de weekeinden naar de tempel kunnen. Bij aankomst krijgen de ringen het klokje rond een vaste tijd toegewezen waarin zij tempelwerk kunnen doen.

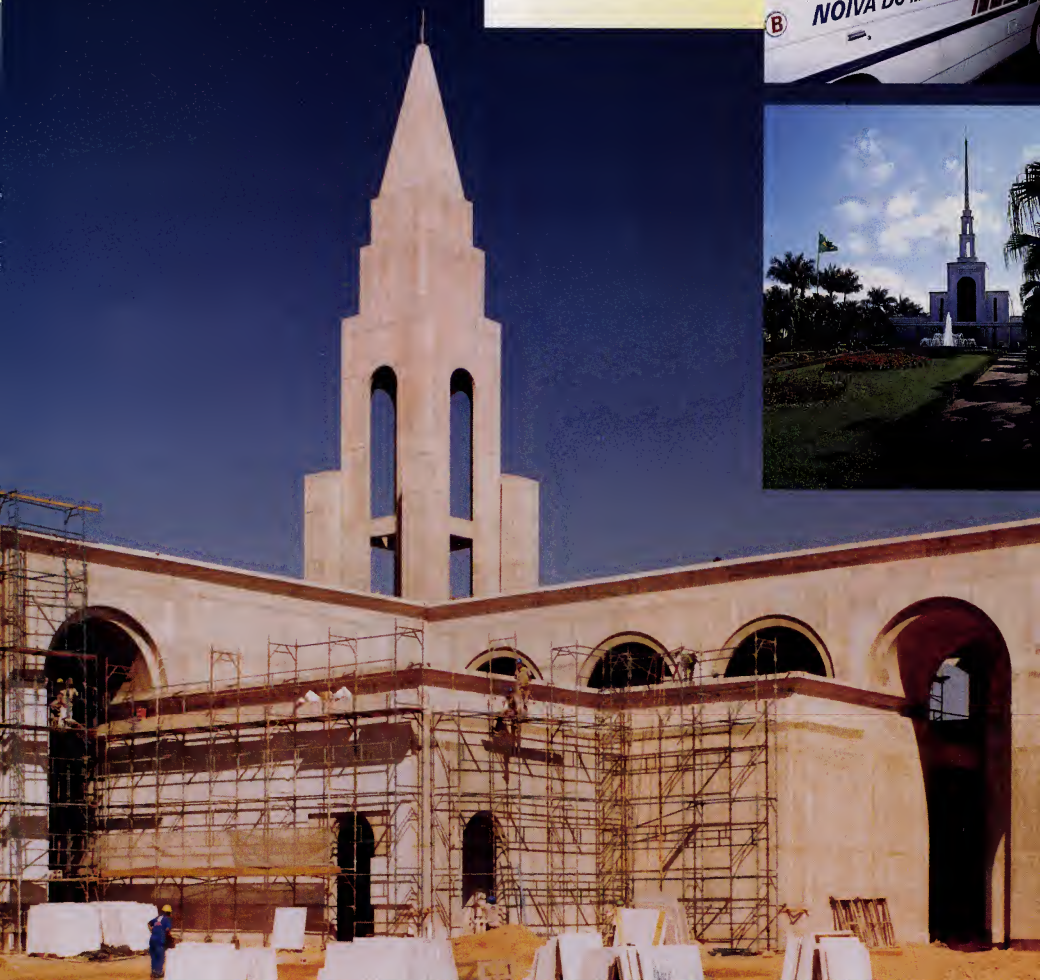
GROOTSTE PROBLEEM

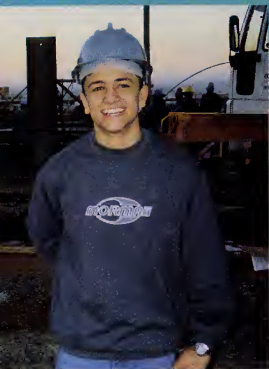
Volgens Aledir Barbour, voormalig president van de São Paulo-tempel, is het verwerken van zulke grote aantallen tempelgangers 'nu ons grootste probleem, omdat zoveel ringen naar de tempel willen komen en we ze helaas niet allemaal plaats kunnen bieden.' Hij denkt even na, glimlacht en

De Braziliaanse heiligen zeggen dat de lange bustochten en wachttijden voordat ze de tempel kunnen betreden, het allemaal waard zijn. Maar nu zijn de tempels, zoals de Campinas-tempel (onder) en de São Paulo-tempel (rechtsonder), veel dichterbij voor veel leden. Deze tieners zijn er klaar voor.

vervolgt: 'We vinden het overigens wel een prettig probleem.'

De tempelpresident met zijn witte hardos en zachte stem noemt het voorbeeld van een groep jongeren en hun leiders, die per bus uit Belo Horizonte kwamen, een grote stad ongeveer 200 kilometer ten noordoosten van São Paulo. De jongeren uit die ring brachten de namen van tienduizend voorouders mee, die alle door deze tieners waren opgezocht.

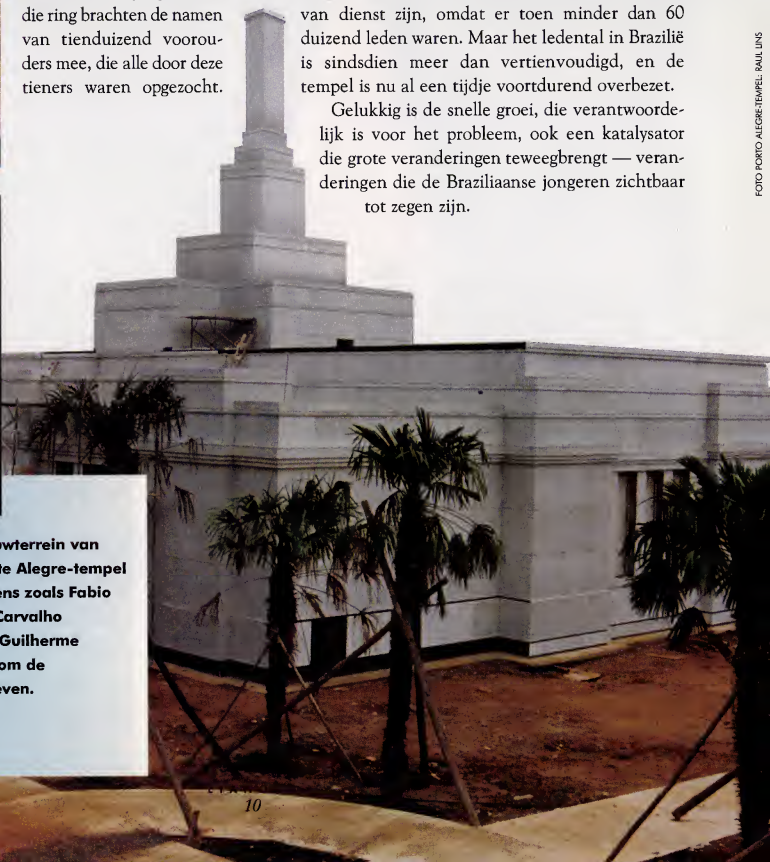
Een bezoek aan het bouwterrein van een tempel, hier de Porte Alegre-tempel (rechts), motiveert jongens zoals Fabio Fogliatto (boven), Ivan Carvalho (middelste, midden) en Guilherme Recordon (onder, links) om de gedragsnormen na te leven.

De groep bleef van dinsdag tot en met vrijdag, maar dat was veel te kort om alle dopen voor hun voorouders te verrichten.

De doopruijme in de tempel is altijd zo volgepakt met jongeren, dat iemand zich per tempelbezoek gewoonlijk maar voor vier of vijf overledenen kan laten dopen. En dat terwijl veel tieners en hun ouders uit de afgelegen gebieden maanden gespaard hebben om naar de tempel te kunnen gaan en vaak dagen onderweg zijn naar São Paulo.

Toen de São Paulo-tempel in 1978 was ingewijd, kon hij de leden van de kerk in Brazilië afdoevend van dienst zijn, omdat er toen minder dan 60 duizend leden waren. Maar het ledental in Brazilië is sindsdien meer dan vertienvoudigd, en de tempel is nu al een tijdje voortdurend overbezet.

Gelukkig is de snelle groei, die verantwoordelijk is voor het probleem, ook een katalysator die grote veranderingen teweegbrengt — veranderingen die de Braziliaanse jongeren zichtbaar tot zegen zijn.

EEN TIJD VAN BOUWEN

De 17-jarige Fabio Fogliatto en zijn vrienden van de ring Canoas, in het zuiden van Brazilië, kijken belangstellend naar de bouwvakkers met veiligheidshelm op het bouwterrein die aan de constructie werken. Fabio merkt tevreden op dat een van de bouwvakkers het bouwterrein afgaat voordat hij een sigaret opsteekt. 'Hij zal wel weten dat dit gewijde grond is voor ons', zegt Fabio.

Wat zich op het bouwterrein ontvouwt is spectaculair te noemen. Tegen de achtergrond van de stad, verrijzen uit de rode aarde de muren van de Porto Alegre-tempel.

'Zelfs nu de tempel nog in aanbouw is, voel ik echt dat het de tempel van de Heer is', zegt de 14-jarige Ivan Carvalho uit de wijk Esteio. 'Dat is voor mij des te meer een stimulans om straks hier de verordeningen voor de doden en voor mijzelf te doen.'

De 14-jarige Guilherme Recordon uit de wijk Estância Velha voegt daaraan toe: 'En misschien, nu we maar 20 kilometer hoeven af te leggen in plaats van 300, zullen we hier elke week naartoe komen!'

De gevoelens van deze jongens zijn representatief

voor de groeiende opwinding die in heel Brazilië voelbaar is nu er tempels in aanbouw zijn. In Campinas (een stad ten westen van São Paulo) nadert een andere tempel zijn voltooiing, en in het noordelijk gelegen Recife is onlangs een tempel ingewijd. Nu de kerk meer tempels bouwt in Brazilië, werken de jongeren ijverig aan hun leven, zodat ze straks de tempelgang waardig zullen zijn.

HET OOG OP DE TEMPEL

De tempelgang waardig zijn, is niet bepaald een koud kunstje voor de jonge Brazilianen. Ze worden op de hak genomen door hun leeftijdgenoten als ze drugs, alcohol of rookwaar weigeren. Het is losbandigheid troef op de reclamezuilen en op televisie. Veel scholieren nemen pornografie mee naar school. Tijdens het carnaval, het feest waar Brazilië bekend om staat, paraderen losbandigheid en onzedelijkheid schouder aan schouder door de straten.

Maar de jongeren in de kerk zeggen dat het, ondanks de vele verleidingen en beproevingen waar ze mee te maken krijgen, makkelijker wordt de geboden na te leven

Janise Figueiro (links) uit de ring Porto Alegre-Moinhos de Vento en Marcus Gonçalves (onder) van de ring Campinas hebben hun leven in de steigers gezet om straks de nieuwe tempels te kunnen betreden, zoals de Recife-tempel (rechts).

als zij het oog op de tempel gericht houden. 'Op school word je uitgelachen als je weigert [pornografische] tijdschriften te lezen. Maar ik heb mij ten doel gesteld om op zending te gaan en in de tempel te trouwen; mijn reactie op dergelijk materiaal staat voor mij dus al vast', zegt de 16-jarige Fabio Marques uit de wijk Campinas 4

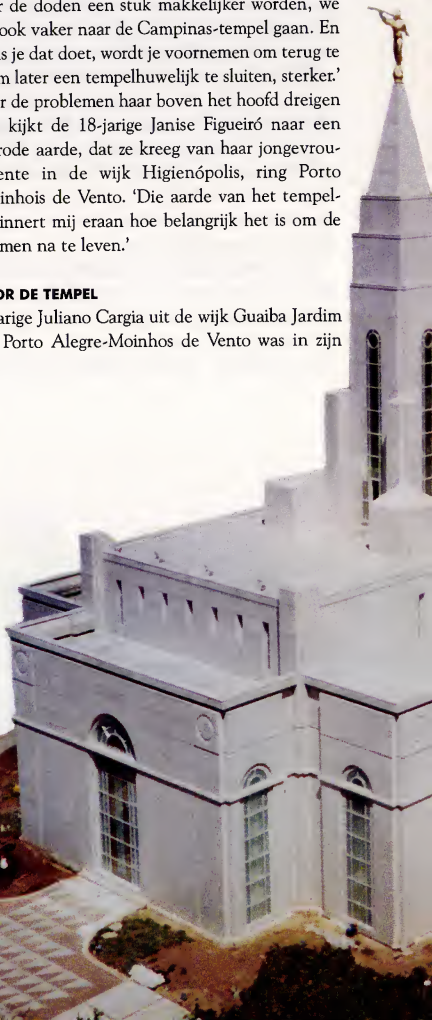
van de ring Campinas. 'Ik heb mijn besluit al genomen.'

Fabio zegt dat een tempel zo dicht bij huis in Campinas voor hem en zijn vrienden in de kerk een enorme stimulans is. 'Het is een hele heisa om naar de tempel in São Paulo te gaan, maar binnenkort zal het dopen voor de doden een stuk makkelijker worden, we zullen dan ook vaker naar de Campinas-tempel gaan. En elke keer als je dat doet, wordt je voornemen om terug te keren en om later een tempelhuwelijk te sluiten, sterker.'

Wanneer de problemen haar boven het hoofd dreigen te groeien, kijkt de 18-jarige Janise Figueiro naar een flesje met rode aarde, dat ze kreeg van haar jongevrouwenpresidente in de wijk Higienópolis, ring Porto Alegre-Moinhois de Vento. 'Die aarde van het tempel-terrein herinnert mij eraan hoe belangrijk het is om de gedragsnormen na te leven.'

KLAAR VOOR DE TEMPEL

De 14-jarige Juliano Cargia uit de wijk Guaíba Jardim in de ring Porto Alegre-Moinhos de Vento was in zijn

HET HART VAN DE KINDEREN

Toen de engel Moroni in 1823 aan de 17-jarige Joseph Smith verscheen, zei hij tegen de jonge profeet dat de profeet Elia 'de aan de vaderen gemaakte beloften in het hart der kinderen [zou] planten, en het hart der kinderen [zou] zich tot hun vaderen wenden' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:39).

Deze profetie vindt letterlijk zijn vervulling in het hart van jonge Brazilianen. 'De geest van Elia werkt in op de leden, vooral op de jongeren, om het werk voor hun voorouders te doen. Het is iets wat wij niet kunnen verklaren', zegt Aledir Barbour, voormalig president van de São Paulo-tempel.

Zo werken de 16-jarige Jeferson Montenegro uit Canoas (foto, onder) en Suelen Alexandre (15); José Meirelles (18); Priscila Cavalieri (18); Carlita Fochetto (14) en Carolina (16), Christiane (15) en Carlos Rodriguez (12) uit São Paulo 10 tot 20 uur per week als vrijwilliger in het plaatselijke centrum voor familiegeschiedenis. Zij assisteren de leden van de kerk bij hun familiehistorisch onderzoek, voeren geëxtraheerde namen in de computer in, en zoeken naar de namen van hun voorouders.

Wat deze tieners doen, is niet ongewoon. Veel Braziliaanse jongeren hebben de namen van honderden van hun voorouders gevonden en zijn ijverig aan hun tempelwerk begonnen. Waarom? 'Ik voel de invloed van de geest van Elia', zegt Jeferson. 'Ik voel mij verbonden met hen die ons zijn voorgegaan.' □

nopjes met de prijs die hij had gewonnen. Hoewel hij nog geen jaar lid van de kerk was, won hij de tekstentwacht op een seminarietopdag. Toen hij zijn prijs, het boekje *De heilige tempel* van ouderling Boyd K. Packer, doorbladerde, raakte hij gefascineerd door de foto's van de doopvont en de celestiale zaal in de tempels. Juliano wist niet veel over de tempel, maar toen hij in het boekje over de doop voor de doden las, wendde zijn hart zich tot zijn overleden grootouders. 'Ik moest aan mijn grootouders denken, wat een fijne mensen ze waren, en dat ik hoe dan ook voor hen naar de tempel wilde.' Juliano is nog niet in de São Paulo-tempel geweest, maar bereidt zich erop voor in Porto Alegre te gaan.

Juliano en andere Braziliaanse tieners hebben hun leven in de steigers gezet en zijn druk bezig om het stukje bij beetje in overeenstemming te brengen met de tempelnormen. Ze twijfelen er niet aan dat wanneer de deuren van de nieuwe tempels opengaan, zij er klaar voor zullen zijn. □

FOTO: BECFE BRAZIL/TEMPEL, INALL LINS

Van Zion naar Lessen uit 4 Nephi

Andrew C. Skinner

Zij die er in onze tijd naar streven Zion te vestigen, vinden in 4 Nephi misschien wel de leerzaamste beschrijving uit de Schriften.

Het lijkt erop dat de Heer elk middel en elke methode gebruikt die tot zijn beschikking staan — Schriftuur, levende profeten en tempels — om ons te leren dat Hij wil (en altijd gewild heeft) dat zijn verbondsvolk Zion vestigt. Het tiende geloofsartikel bevestigt bijvoorbeeld ons geloof dat Zion herbouwd zal worden in Amerika. En de profeet Joseph Smith heeft gezegd dat 'wij de opbouw van Zion als ons belangrijkste doel moeten hebben!' In 1829, nog voor de kerk gesticht was, gaf de Heer de volgende instructie aan Joseph Smith, Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Joseph Knight en David Whitmer: 'Onderhoudt mijn geboden en streeft er naar, de zaak van Zion voort te

de vernietiging

brenge' (Leer en Verbonden 6:6; 11:6; 12:6; zie ook 14:6).

Van alle beschrijvingen die in de heilige Schrift van Zion gegeven zijn, is er geen zo leerzaam als die in 4 Nephi. Niet alleen wordt Zion er in meer detail in beschreven dan in andere delen van de Schriften, maar er wordt ook duidelijk in uitgelegd door welke oorzaken een samenleving zoals Zion ten onder gaat.

DE BEGINSLEN VAN ZION

Hoewel Zion veel facetten kent, heeft de Heer bepaald dat het volk van Zion ten minste drie kenmerken heeft: reinheid, eenheid en gelijkheid. In 1833 heeft de Heer het volgende over reinheid gezegd tegen Joseph Smith, die zich toen in Kirtland bevond: 'Laat Zion zich verheugen, want dit is Zion: de reinen van harte; laat Zion zich daarom verheugen, terwijl alle goddelozen zullen treuren' (LV 97:21).

De macht en invloed van de letterlijke, fysieke aanwezigheid van de Heiland onder de Nephieten was zo sterk dat zij tot ver in de tweede generatie na Christus' bezoek de beginselen van Zion naleefden.

In 1834 had de Heer het weer over Zion, en Hij beklemtoonde de noodzaak om eenheid en gelijkheid te hebben:

'Doch ziet, [mijn volk heeft] niet geleerd gehoorzaam te zijn aan hetgeen Ik van hen verlangde, doch zij zijn vervuld van allerlei kwaad, en delen van hun goederen niet mede aan de armen en noodlijdenden onder hen, zoals het heiligen betaamt;

'En zij zijn niet verenigd overeenkomstig de eendracht die door de wet van het celestiale koninkrijk wordt vereist; 'En Zion kan niet worden opgebouwd, tenzij het geschiedt volgens de grondbeginselen der wet van het

celestiale koninkrijk; anderszins kan Ik Zion niet tot Mij nemen' (LV 105:3–5).

Elders staat deze uitspraak van de Heer: 'Want indien gij niet gelijk zijt in aardse dingen, kunt gij niet gelijk zijn in het verkrijgen van hemelse dingen' (LV 78:6). Eenheid is het grondbeginsel van de celestiale wet — het beginsel dat ten grondslag ligt aan de werking van het celestiale koninkrijk, en het is van toepassing op economische en materiële kwesties.

Het denkbeeld dat Zion op aarde gevestigd kan worden, berust op de vooronderstelling dat er een

celestiaal prototype is—een hemelse samenleving met verhoogde personen die in eenheid in Gods letterlijke aanwezigheid wonen. Zion op aarde moet naar het voorbeeld van die celestiale samenleving gevormd worden. Het is dus Gods wens wat de uiteindelijke bestemming van een samenleving als Zion betreft dat zij opgenomen wordt in zijn tegenwoordigheid, want 'Zion kan niet worden opgebouwd, tenzij het geschiedt volgens de grondbeginselen der wet van het celestiale koninkrijk; anderszins kan Ik Zion niet tot Mij nemen' (LV 105:5; cursivering toegevoegd).

De Heer zegende de Nephieten met voorspoed vanwege hun geloof en gehoorzaamheid, maar die rijkdom leidde tot hoogmoed en materialisme toen zij vergaten Wie de bron van hun zegeningen was.

Het volk van Henoeh leefde vanouds naar de beginselen van Zion en werd opgenomen door de Heer:

'En de Here noemde zijn volk Sion, want zij waren één van hart, en één van geest, en leefden in gerechtigheid, en er was geen arme onder hen.

'En Henoeh ging voort met in gerechtigheid tot het volk van God te prediken. En in zijn dagen geschiedde het, dat hij een stad bouwde, die de Stad der Heiligheid, ja, Sion werd genoemd. (. . .)

'En het geschiedde, dat de Here Henoeh alle inwoners

der aarde toonde, en hij zag, en ziet, na verloop van tijd werd Zion ten hemel opgenomen. En de Here zeide tot Henoch: Zie, mijn woonplaats voor eeuwig' (Mozes 7:18–19, 21).

In die verzen worden dezelfde beginselen beklemd — reinheid, eenheid en gelijkheid — die we vinden in de passages in de Leer en Verbonden waar Zion besproken wordt. Dat zegt ons dat men lang voor de tijd van de profeet Joseph Smith al begonnen was met pogingen om Zion te vestigen. De Heer vond het vestigen van Zion al sinds het begin van de wereldgeschiedenis belangrijk. President Marion G. Romney, tweede raadgever in het Eerste Presidium (1897–1988), heeft gezegd: 'Elke keer wanneer de Heer een volk had dat het evangelie wilde aanvaarden en naleven, heeft Hij de verenigde orde ingesteld. Die heeft Hij ook ingesteld onder het volk van Henoch.'²

DE BESCHRIJVING VAN ZION IN 4 NEPHI

De opmerkelijke samenleving Zion die in 4 Nephi beschreven wordt, werd tussen het 34ste en 36ste jaar na de geboorte van onze Heer gevestigd in Amerika.³ Het discipelschap in Christus was het fundament van die samenleving. Aan alle sociale vooruitgang en goedheid lag Jezus Christus ten grondslag. Door zijn bezoek aan Amerika na zijn hertijzenis kwam er een tijdperk van rechtschapenheid dat 165 jaar duurde. Iedereen was volledig bekeerd tot de Heiland — tot zijn denkbeelden en voorbeeldig gedrag (zie 4 Nephi 1:2). Die ommezwaai veranderde de mensen innerlijk door bekering (zie vs. 1). Zo was iedereen voorbereid om deel te hebben aan de levengende en hernieuwende verordeningen die hen door het Melchizedeks priesterschap ter beschikking stonden, met name de gave van de Heilige Geest (zie vs. 1).

Een natuurlijk gevolg van de voortdurende invloed van de Heilige Geest op de leden van deze samenleving was hun verlangen om rechtvaardig en eerlijk met elkaar om te gaan. De mensen hadden alles gemeenschappelijk, en zij volgden in alles het voorbeeld van de Heiland. Die volledige bekering tot de Heer maakte een einde aan alle twisten, bracht onzelfzuchtige zelfregulering teweeg en resulteerde in economische en politieke gelijkheid en vrijheid.

De schriftuurlijke uitdrukking 'hadden alles gemeenschappelijk' wordt gebruikt om hen te kenmerken die de wet van toewijding naleefden (zie Handelingen 2:44; 4:32; 3 Nephi 26:19; 4 Nephi 1:3). Toch was zo'n systeem geen voorbeeld van 'christelijk communisme'.⁴ Elk verbondslid van deze orde had enig privé-eigendom en had toegang tot toegeweijde overschotten, op basis van gerechtvaardigde 'behoefden' en 'noden' (zie LV 82:17–18).

Een opvallend aspect van Mormons beschrijving van Zion in 4 Nephi is het feit dat er totaal geen twisten in het land zijn, wat hij maar liefst vier keer noemt (zie vs. 2, 13, 15, 18). Het ontbreken van twisten moet toegeschreven worden aan de volledige eenheid van een beschaving waarin er geen Nephieten, Lamanieten of anderen -ieten meer waren, maar waarin allen één waren in Christus (zie vs. 17) omdat de liefde van God in hun hart heerste (zie vs. 15).

Mormon was zo'n beetje een expert op het gebied van twisten, daar hij er veel over had gelezen in de verslagen van Alma, Helaman en Nephi, en er veel ervaring uit de eerste hand mee had gehad in zijn eigen leven. De volledige harmonie en totale eenheid van de mensen in de samenleving die getuige waren geweest van het bezoek van de Heiland is een verbazende ontwikkeling in Mormons panoramisch verslag van de geschiedenis van de Nephieten.

De structuur van de burgermaatschappij zoals die in 4 Nephi beschreven wordt, geeft aan dat er totaal geen elementen waren die vernietiging, verdeeldheid of zelf-zucht in de hand werkten. Die structuur resulteerde in een klassenloze samenleving waarin geen misdaad meer bestond en de hulpbronnen van de samenleving konden worden aangewend voor stedelijke vernieuwing:

'En de Here maakte hen buitengewoon voorspoedig in het land, ja, zodat zij wederom steden bouwden, waar steden waren verbrand.

'Ja, zelfs die grote stad Zarahemla lieten zij wederom opbouwen. (. . .)

'En men vond geen afgunst of strijd, of moeilijkheden, of hoerereien, of leugen of moord, of enigerlei ontucht; en er kon waarlijk geen gelukkiger volk zijn onder alle mensen, die door God waren geschapen' (vs. 7–8, 16).

Alleen ware bekering tot Christus en strikte naleving

van zijn leringen kan voor een volk tot aanzienlijke en blijvende vernieuwing en heropbouw leiden. President Ezra Taft Benson (1899–1994) heeft gezegd: 'De Heer werkt van binnenuit. De wereld daarentegen werkt op de mens in. De wereld [wil] de mens uit het slop [halen]. [Christus] haalt het slop uit de mens, [waarop] hij zichzelf uit het slop haalt. De wereld tracht de mens te vormen door zijn omgeving te veranderen. Christus verandert de mens die [vervolgens] zijn omgeving verandert. De wereld tracht het gedragspatroon van de mens te vormen, maar Christus kan de aard van de mens veranderen.'

Het patroon dat we zien in de gebeurtenissen die in 4 Nephi beschreven worden, illustreert de beginselen die president Benson noemt. Naast sociale en economische hervorming, vernieuwing van het burgerleven en stedelijke hernieuwing genoten de mensen in 4 Nephi een toename in gezondheid, kracht en energie. 'En ziet nu, het volk van Nephi nam sterk toe en vermenigvuldigde zich buitengewoon snel, en het werd een uitermate schoon en aangenaam volk' (vs. 10).

In de christocentrische samenleving uit 4 Nephi zagen de mensen ook een overvloedige, verbazende uitstorting van wonderen, waaronder wonderen die de absolute macht van de sterfelijke Messias over het leven en de dood symboliseerden: het opwekken van doden. En een ander kenmerk van de christocentrische aard van deze godsdienstige samenleving is dat er geen wonderen werden verricht 'dan alleen in de naam van Jezus' (vs. 5).

De verbondssamenleving Zion die in 4 Nephi beschreven wordt, was een letterlijke vervulling van de in het Boek van Mormon vaak aangehaalde profetie dat de mensen welvarend zouden zijn in het land als ze Gods geboden zouden onderhouden. Zoals Mormon zegt over de mensen uit 4 Nephi die leefden in het tijdperk na de herrijzenis: 'De Here zegende hen in al hun werken' (vs. 18).

AFVAL

Wat gebeurde er met het volk uit 4 Nephi? De afval van de celestiale orde van de beschaving, en het verzet daartegen, gebeurden niet meteen. De macht en invloed

van de letterlijke, fysieke aanwezigheid van de Heiland onder de Nephieten was zo sterk dat zij tot ver in de tweede generatie na Christus' bezoek de beginselen van Zion naleefden. Maar kort voor 194 n.Chr. begon er sociale en godsdienstige verdeeldheid onder het volk te komen (zie vs. 19–21). Hoewel die verdeeldheid slechts een klein percentage van het volk trof, moet de ernst van de scheuren in de sociale structuur niet worden onderschat. Ze waren het gevoel van *bewust* verzet. Mormon schrijft: '(...) het volk, [dat] (...) van de kerk was *afge- weken*, [had] de naam Lamanieten [...] aangenomen; aldus kwamen er wederom Lamanieten in het land' (vs. 20; cursivering toegevoegd).

Het woord 'afvallen' betekent onder andere 'uittreden', 'zich verzetten', 'in opstand komen'. Deze soort afval kwam in de tijd van het Nieuwe Testament voor in de periode na het bezoek van de herrezen Heiland aan zijn discipelen in de Oude Wereld. De profetie van de apostel Paulus aangaande de afval in de Oude Wereld, die aanving rond het midden van de eerste eeuw n.Chr., geeft ons inzicht in wat er gebeurde met het volk uit 4 Nephi:

'Zelf weet ik, dat na mijn heengaan grimmige wolven bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet zullen sparen.

'En uit uw eigen midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken' (Handelingen 20:29–30).

Hier kan men dat afvallige gedrag meteen in verband brengen met het priesterbedrog dat in 2 Nephi 26:29 beschreven wordt: '(...) priesterbedrog heerst, waar mensen prediken en zichzelf tot een licht der wereld stellen voor gewin en voor de eer der wereld, doch niet het welzijn van Zion zoeken.'

Zoals het in de Oude Wereld ging, was het ook in de Nieuwe Wereld. Er kwam weer priesterbedrog, zoals Mormon duidelijk maakt: 'Niettemin verstokten de mensen hun hart, want zij werden door vele priesters en valse profeten geleid om vele kerken te stichten en allerlei ongerechtigheid te bedrijven. En zij sloegen het volk van Jezus; doch het volk van Jezus sloeg niet terug. En aldus vervielen zij van jaar tot jaar in ongehoof en goddeloosheid, zelfs totdat er tweehonderd

en dertig jaren waren voorbijgegaan' (4 Nephi 1:34).

Mormon brengt afval en priesterbedrog in verband met twee andere vormen van kwaad die uitermate schadelijk zijn voor een zuivere samenleving. Het zijn hoogmoed en sociale ongelijkheid, die begonnen in 201 n.Chr., minder dan tien jaar nadat Mormon de eerste scheuren in de samenleving had opgemerkt. De voorspoed van het volk van Nephi, veroorzaakt door hun geloof in Christus, had uiteindelijk in grote rijkdom van het volk geresulteerd. Helaas leidde die rijkdom tot hoogmoed en materialisme toen de mensen de bron van hun kracht vergaten. 'En sedert die tijd hadden zij onder hen hun goederen en hun bezittingen niet meer gemeen' (4 Nephi 1:25).

Hier wordt de gevaarlijke aard van hoogmoed aan het licht gebracht, en de vernietigende invloed die het op Zion had, is onmiskenbaar. Hoogmoed vernietigt eenheid en bevordert zelfzucht. 'Hoogmoed schept geen genoegen in het hebben van iets, alleen maar in het meer hebben dan zijn naaste.'⁶ Hoogmoed schept verdeeldheid onder de mensen. Zuiver uit eigenbelang stellen sommigen zich boven anderen en maken misbruik van hen.

President Ezra Taft Benson heeft gezegd:

'Het was in wezen de hoogmoed die ons belette Zion te vestigen in de tijd van de profeet Joseph Smith. Het was diezelfde zonde die een eind maakte aan de toewijding onder de Nephieten. (. . .)

'Hoogmoed is het grote struikelblok voor Zion.'⁷

Er kan geen misverstand over bestaan: hoogmoed was de wortel van de sociale ongelijkheid onder het volk uit 4 Nephi. Die zonde was ook een probleem in een vroegere periode van de Nephitische geschiedenis. Het boek Helaman beschrijft hoe het probleem zich ontwikkelt: 'Want ziet, de Here had hen zolang met de rijkdommen der wereld gezegend, dat zij niet tot toorn, oorlogen of bloedvergieten waren aangezet; daarom begonnen zij hun hart op hun rijkdommen te zetten; ja, zij trachtten winst te maken om zich boven anderen te kunnen verheffen' (Helaman 6:17).

Mormon wijst ook meteen de sociale ongelijkheid aan als doel van priesterbedrog: 'En zij werden in klassen verdeeld; en zij gingen kerken voor zichzelf bouwen om winst te verkrijgen, en begonnen de ware kerk van Christus te verloochenen' (4 Nephi 1:26).

Mormons samenvatting schetst een somber beeld vanwege de scheuren in de sociale structuur die de opdeling in klassen tot gevolg had. Die scheuren leidden tot oorlogen en vernietiging.

Het steeds verder afwijken van de ware kerk resulteerde in de ontwijding van heilige zaken, met name de verlossende verordeningen (zie vs. 27). Tegen de tijd dat het 211 n.Chr. was, kreeg Satan door deze zonde de kans om een nog stevigere greep op het hart van de mensen te krijgen (zie vs. 28). De trouwe volgelingen van Christus hadden steeds meer weerstand te verduren, wat leidde tot vervolging (zie vss. 29–33). Zij die zich openlijk verzetten tegen God, leerden hun kinderen 'de kinderen Gods te haten' (vs. 39).

Van die tijd af schetst Mormons geïnspireerde samenleving een droevig beeld. De neergang van de samenleving verliep steeds sneller. De opdeling van de samenleving in klassen had onherstelbare scheuren in de sociale structuur tot gevolg. In 231 n.Chr. ontstond wat Mormon de 'grote verdeeldheid onder het volk' (vs. 35) noemde. We zouden dat de '-ieten'-fase van de afval in de Nieuwe Wereld kunnen noemen, waarbij aan de ene kant de Nephieten, de Jakobieten, de Jozefieten en de Zoramieten zich hielden aan de ware aanbidding van Christus, terwijl aan de andere kant de Lamanieten, de Lemuëlieten en Ismaëlieten 'moedwillig [rebellieerden] tegen het evangelie van Christus' (vs. 38).

Uiteindelijk leidde het verzet onder het volk tegen die eens zo zuivere en idyllische samenleving tot de oprichting van geheime verenigingen: 'En het goddeloze deel van het volk begon wederom de geheime eden en verenigingen van Gadianton te vormen' (vs. 42). Driehonderd jaar na de komst van Christus was de macht van Satan weer gekomen om het volk zo volledig te domineren dat 'zowel de mensen van Nephi als de Lamanieten uitermate goddeloos [waren] geworden' (vs. 45).

Als we de instorting van die celestiale samenleving vanuit Mormons geïnspireerde oogpunt bekijken, zien we dat het verval steeds toenam. Het gebeurde stap voor stap, waarbij elke volgende stap de reinheid, eenheid en gelijkheid van de mensen verder vernietigde. Dit panoramische perspectief op de vernietiging van Zion in Amerika bekrachtigt en bewijst de profetie die Nephi deed aan het begin van het Boek van Mormon:

'Want ziet, te dien dage zal [Satan] in het hart der mensenkinderen woeden, en hen tot toorn tegen het goede ophitsen.

'En anderen zal hij bevredigen en in zinnelijke gerustheid doen indommelen, zodat zij zullen zeggen: Alles is wel in Zion; ja, het gaat Zion voorspoedig, alles is wel. En aldus bedriegt de duivel hun ziel, en voert hen bedachtzaam ter helle' (2 Nephi 28:20–21).

4 NEPHI OP ONZELF TOEPASSEN

De heiligen in deze laatste bedeling kunnen veel leren van de beschrijving die in 4 Nephi van Zion gegeven wordt. Het is het meest gedetailleerde verslag van de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om Zion te kunnen vestigen. Helaas blijkt er ook uit welk fundamenteel afvalpatroon Zion vernietigt. Als we 4 Nephi op onszelf toepassen, zullen we merken, zoals de eerste Nephi lang geleden al zei, dat veel voor ons 'nut en lering' zal zijn (1 Nephi 19:23).

Het was ongetwijfeld Satan die achter alles zat dat de Nephitische samenleving vernietigde. Hij inspireerde de goddelozen om samen te spannen tegen rechtvaardigheid, en hij bedacht en bediende de eden en verbonden van zijn koninkrijk van duisternis (zie Helaman 6:26). En toch zou Satan geen invloed op de mensen uit 4 Nephi hebben gehad, als ze niet zelf de eerste aanzet hadden gegeven. De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat 'de duivel de macht overneemt op het moment dat wij ons verzetten tegen iets dat van God komt'.⁸

Het volk uit 4 Nephi maakte zich schuldig aan opstandigheid, want zij verwierpen bewust licht en waarheid. Maar dat had niet hoeven voorkomen. Het was niet onvermijdelijk. De profeet Joseph heeft opgemerkt: 'Alle mensen hebben de macht om de duivel te weerstaan'.⁹

Zodra het volk in 4 Nephi in opstand was gekomen en Satan de macht had overgenomen, gingen de huiveringwekkend profetische woorden van Mormon in vervulling: 'Dus kunnen wij duidelijk zien, dat nadat een volk eens verlicht is geweest door de Geest Gods, en terdege bekend was met de dingen der gerechtigheid en dan in zonde en overtreding valt, het meer verstokt wordt, en dus hun toestand erger dan wanneer zij deze dingen nooit hadden geweten' (Alma 24:30).

In deze tijd heeft de Heer ons geleerd wat de voordelen zijn van het vestigen van Zion. Maar uit de Schriften

leren wij dat Zion alleen kan worden gebouwd door de beginselen te volgen die in 4 Nephi beschreven worden en door dagelijks bewust juiste keuzen te doen. President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft gezegd dat "Zion scheppen "in het hart van elke persoon begint".¹⁰

Verder zei hij: 'Zion kan alleen worden opgebouwd onder de reinen van hart — niet onder een volk dat verscheurd is door begeerte of inhuligheid, maar een rein en onzelfzuchtig volk, niet een volk dat rein van uiterlijk is, maar een volk dat rein van hart is. Zion moet in de wereld maar niet van de wereld zijn, niet verdoofd door een gevoel van vleselijke veiligheid, noch verlamd door materialisme.

'(...) Wij moeten alles opofferen wat de Heer van ons vraagt. We beginnen met een "gebroken hart en een verslagen geest" aan te bieden. Vervolgens doen wij ons uiterste best in ons werk en in onze roepingen. Wij leren onze plicht en vervullen die volledig. Daarna wijden wij, desgevraagd door onze leiders en volgens de ingevingen van de Geest, onze tijd, talenten en middelen toe."¹¹

De Heer heeft ons de Schriften als blauwdruk gegeven om ons te laten zien hoe wij een Zionsvolk moeten zijn.

Als wij de beginselen in 4 Nephi bestuderen en naleven, zullen we ons gelukkig voelen en zullen we de tragische vergissingen vermijden die de mensen uit 4 Nephi hebben gemaakt. □

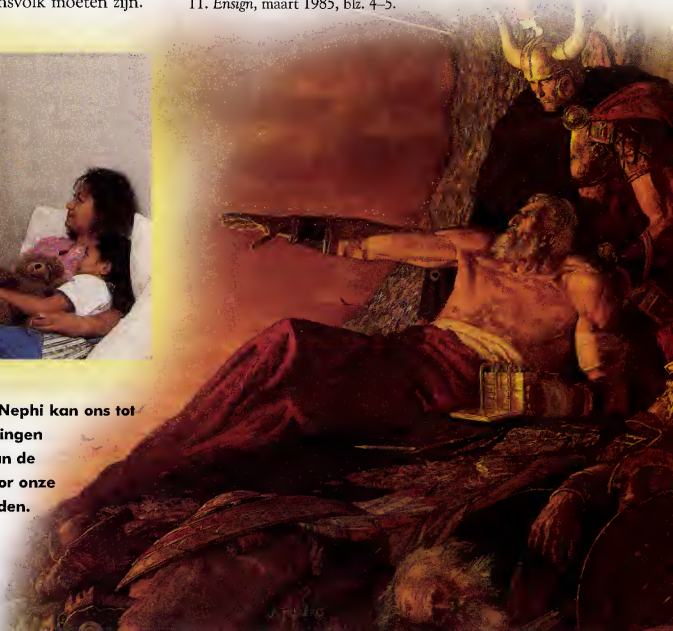
NOTEN

1. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith (1976), blz. 160.
2. 'The Purpose of Church Welfare Services', *Ensign*, mei 1977, blz. 92.
3. De datums 34 n.Chr. en 36 n.Chr. waarvan over het algemeen wordt aangenomen dat het de jaren zijn waarin het begin van 4 Nephi speelde, zijn gebaseerd op de datering van Christus' geboorte in 1 v.Chr.
4. *Zie De Leer en Verbonden - Lesboek voor de cursist* (kerkelijke onderwijsinstellingen), blz. 440.
5. 'Born of God', *Ensign*, november 1985, blz. 6.
6. Aangehaald in 'Het reinigen van de binnenste schotel', *De Ster*, juli 1986, blz. 3.
7. 'Pas op voor hoogmoed', *De Ster*, juli 1989, blz. 3.
8. *Teachings*, blz. 181.
9. *Teachings*, blz. 189.
10. 'Becoming the Pure in Heart', *Ensign*, maart 1985, blz. 4.
11. *Ensign*, maart 1985, blz. 4-5.

FOTOLIJSTRIJKE: MICHAEL VAN DORN, ARNOLD FRIEGE, MORIMON HEART
AFSCHEID VAN EEN GROOT VOLK

De beschrijving van het proces in 4 Nephi kan ons tot 'nut en lering' zijn als we de verleidingen weerstaan die tot de vernietiging van de Nephieten leidden. Wij doen dat door onze tijd, talenten en middelen toe te wijden.

Jouw toeko

Ouderling Lance B. Wickman
van de Zeventig

Je kunt vorm geven aan je eigen leven. Net als een beeldhouwer voor een maagdelijk stuk graniet staat, heb jij een geweldige kans gekregen.

Wat is je doel? Hier zijn jullie dan, jonge mannen en vrouwen die op de drempel van het leven staan. Heb je alleen een beroepsmatig doel — een baan? Als je in de spiegel kijkt, zie je dan alleen een toekomstige accountant, secretaresse of interieurontwerper? Of heb je iets groters in gedachten? Als je in de spiegel kijkt, of als je je ogen dicht doet, zie je in gedachten dan de edele en waardige persoon die je aan het uithouden bent? Zie je iemand met een goddelijk en koninklijk erfdeel, iemand die belangrijke bijdragen te doen heeft aan het welzijn van de mens en de opbouw van Gods koninkrijk? Kijk je weleens tien, dertig of vijftig jaar verder en stel je je voor hoe je dan bent? Zo ja, wie en wat zie je dan?

Dit zijn uiterst dringende vragen voor je, want net als de beeldhouwer voor het maagdelijke blok graniet staat, heb je een grote gave die nooit meer zo fris en onbevlekt voor je zal liggen als nu. Ik heb het over de grote zegening die gelegenheid heet.

GELEGENHEID

Je kunt vorm geven aan je eigen leven. Nu je nog gezegend bent met de energie van de jeugd, en weinig verplichtingen hebt, is dit de periode waarin je grote gelegenheden hebt. Maar gelegenheden zijn een ongrijpbaar goed. Vandaag zijn ze er en morgen zijn ze, heel letterlijk, weer verdwenen.

Carpe diem is een Latijns gezegde. Het betekent 'pluk de dag', of 'grijp de dag'. Je hebt 'vandaag' binnen je

bereik. Maar als je die gelegenheid niet 'aangrijpt', glijt hij als zand door je vingers. O, natuurlijk komt de rest van je leven elke morgen de zon op, en zal elke dag je de een of andere gelegenheid bieden tot goede werken en geluk. Maar geen enkel ander 'vandaag' zal ooit zo zijn als de vandaag die nu binnen je bereik ligt. *Carpe diem*.

Dit is de tijd waarin je van je leven een kunstwerk kunt maken. Maar hoe doe je dat? Zoals in alles, leren we veel van het leven van de Heiland. Herinner je je dat Maria en Jozef Hem meenamen naar Jeruzalem toen hij nog maar twaalf was? Ze raakten elkaar kwijt, en drie kwellende dagen lang zocht het bezorgde echtpaar hun goddelijke Zoon. Ze vonden Hem in de tempel, waar Hij de geleerden in de joodse theologie onderrichtte. Zijn moeder, Maria, vermaande hem voorzichtig met deze woorden: 'Kind, waarom hebt Gij ons dit aangedaan? Zie, uw vader [Jozef] en ik zoeken U met smart.'

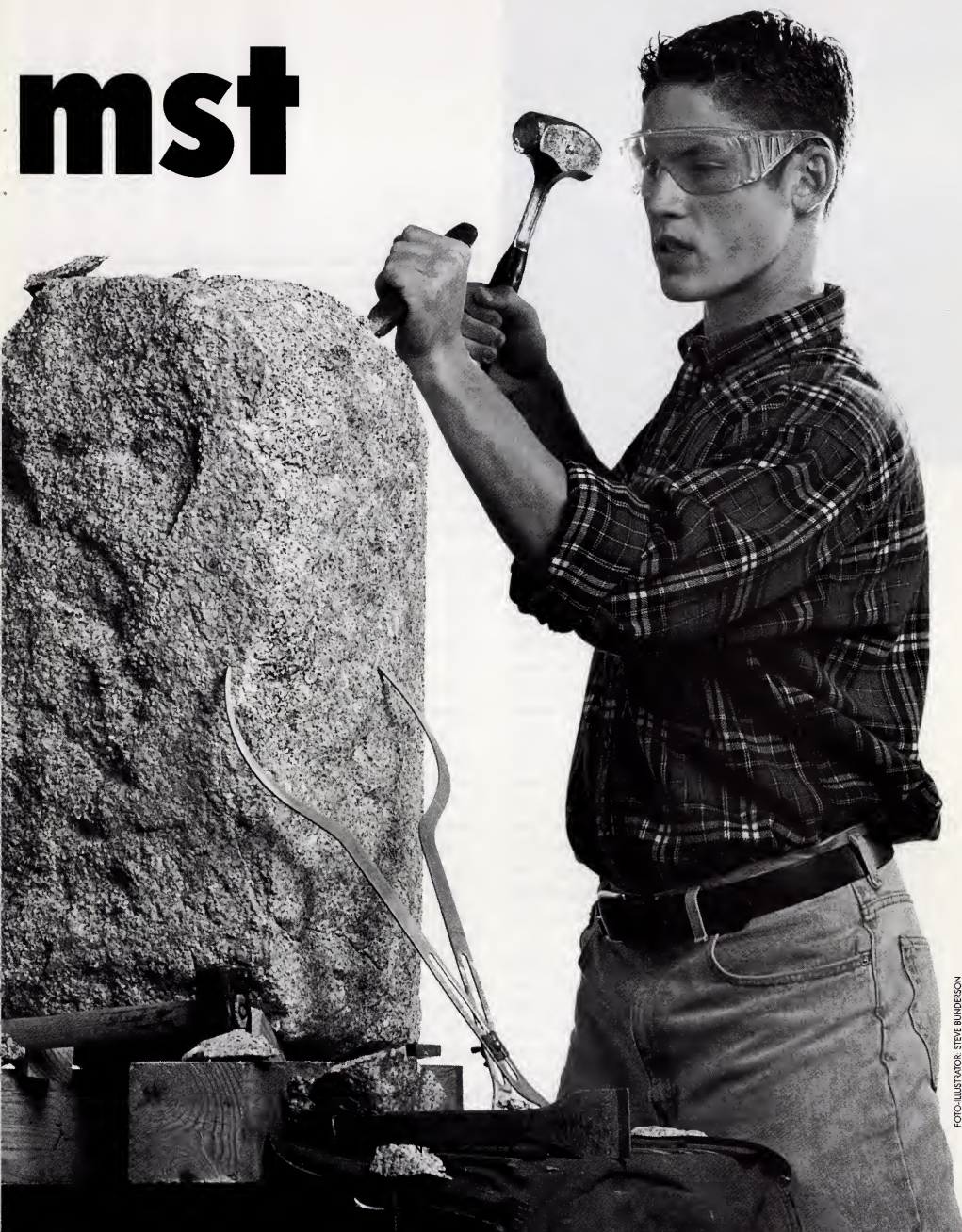
Jezus antwoordde met een net zo voorzichtige herinnering aan zijn goddelijke positie: 'Waarom hebt gij naar Mij gezocht? Wist gij niet, dat Ik bezig moet zijn met de dingen mijns Vaders?' (Lucas 2:48–49.)

Jezus was als kind al vrij ernstig, wat kwam doordat Hij zich bewust was van zijn grote zending. Hij vond het erg belangrijk om 'bezig [te] zijn met de dingen [zijns] Vaders', en dat had zijn uitwerking op alle aspecten van zijn leven. Kunnen jij en ik daar niet iets uit leren? Wij hebben ook een heilige zending — onze 'boodschap [...] van de Here', om Jakobs woorden te gebruiken (zie Jakob 1:17).

WAT VOOR PERSOON?

Is het geen tijd om bezig te zijn met de dingen van onze Vader? Jij en ik hebben niet de wereld geschapen waarin wij geboren zijn. Maar wij kunnen wél de persoon scheppen die wij willen worden in deze

mst

HEINRICH HOFMANN, CHRISTUS IN DE TEMPEL

wereld. Het is geen al te makkelijk proces. Joseph Smith klaagde al dat hij het moeilijk vond.

In zijn beschrijving van zijn jeugdige ervaringen na het krijgen van zijn boodschap van de Heer zei hij: 'In de periode die verliep tussen het tijdstip waarop ik het visioen had gezien en het jaar 1823 (. . .) stond ik aan allerlei verleidingen bloot; en daar ik omgang had met gezelschap van allerlei aard, beging ik dikwijls veel dwaze fouten, en toonde de zwakheid der jeugd en de gebreken der menselijke natuur, die mij, het spijt mij dit te moeten zeggen, in allerlei verzoekingingen brachten, die onaangenaam waren in Gods ogen. Niemand hoeft op grond van deze bekentenis te denken dat ik mij schuldig gemaakt heb aan grote of verderfelijke zonden. Een neiging tot het bedrijven daarvan heeft nimmer in mijn karakter gelegen. Maar ik heb mij schuldig gemaakt aan gebrek aan ernst, bevond mij soms in vrolijk gezelschap enz., hetgeen niet verenigbaar was met de reputatie die opgehouden diende te worden door iemand die door God geroepen was, zoals ik.' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:28.)

Klinkt dat je niet bekend in de oren? 'Schuldig gemaakt aan gebrek aan ernst?' Of 'soms in vrolijk gezelschap'? Daaraan hebben wij ons ongetwijfeld allemaal weleens schuldig gemaakt. Zoals Joseph zegt, zijn dit geen 'grote of verderfelijke zonden'. Maar ze zijn ongepast voor mensen die door God geroepen zijn, zoals wij. Door de eeuwen heen weerklinken deze belangrijke woorden van Paulus: 'Toen ik een kind was (...) overlegde ik als een

Toen zijn ouders Hem in de tempel vonden, zei de jonge Jezus: 'Wist gij niet, dat Ik bezig moet zijn met de dingen mijns Vaders?' Kunnen jij en ik daar niet iets uit leren? Wij hebben ook een heilige zending — onze 'boodschap van de Heer'.

kind. Nu ik een man ben geworden, heb ik afgelegd wat kinderlijk was' (1 Korintiërs 13:11).

De tijd is gekomen om af te leggen 'wat kinderlijk was'. Dat houdt in dat we ons het doel van het leven goed bewust worden. Het betekent dat we 'vandaag' beschouwen als de geweldige gelegenheid die het is. Vandaag is de dag om het beste uit je opleiding te halen, je voor te bereiden op een zending en op een tempelhuwelijk. Vandaag is de dag om je kerkroepingen en -taken groot te maken, om je eigen belangen opzij te zetten zodat je christelijk dienstbetoon kunt verrichten. Vandaag is de dag om juiste beslissingen te nemen en vastbesloten te zijn, je — met je hamer en beitel — voor te bereiden op morgen. Dat is de kern van bezig zijn met de dingen van je Vader.

Beste jonge vrienden, *carpe diem!* Grijp deze dag! Grijp de geweldige *gelegenheid* die voor je ligt! Jullie vandaag is versierd met de waarheid van het herstelde evangelie van Jezus Christus. Je morgen ziet er werkelijk stralend uit — als je van vandaag het beste maakt.

De belofte van morgen is iets waarmee het evangelie zich echt onderscheidt. De heilige tempel is het grote symbool van die belofte. Haar eeuwige verordeningen, de waarheid die zij voorstelt — die geven morgen glans, zowel in tijd als in eeuwigheid. Jezus Christus, de Heiland van de wereld, heeft morgen voor ons gekocht. In de tempel wordt die geweldige zegening in zijn volheid op ons verzegeld.

Wij hoeven die gelegenheid alleen maar vandaag te grijpen. *Carpe diem!* □

Naar een toespraak, gehouden tijdens een devotional aan het LDS Business College op 4 november 1998.

Vier tempels ingewijd

Voor de eerste keer in de geschiedenis heeft een president van de kerk tijdens één reis vier tempels ingewijd. In juni heeft president Gordon B. Hinckley de volgende vier tempels ingewijd: Fukuoka (Japan); Adelaide en Melbourne (Australië); en Suva (Fij). Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen verzegelde President Hinckley naar deze inwijdingen.

Fukuoka-tempel (Japan)

Op 11 juni 2000 heeft president Hinckley tijdens vier inwijdingsdiensten de Fukuoka-tempel ingewijd, de tweede tempel in Japan. 'Zegen uw heiligen in dit geweldige land', zei president Hinckley tijdens het inwijdingsgebed. 'Zegen hen onder de miljoenen inwoners in dit land, dat zij door hun deugdzame levenswijze als een stad op een berg zullen zijn waarvan het licht niet kan worden verborgen.' Naast president Hinckley en ouderling Holland was ook ouderling L. Lionel Kendrick van de Zeventig, toen president van het gebied Azië-Noord, bij de inwijding aanwezig.

Ongeveer drieduizend leden woonden de inwijding van de tempel bij op Kyushu, een groot eiland in het zuidelijke deel van Japan. Ongeveer vijfduizend bezoekers, waaronder veel bewindslieden, bezochten van 1-3 juni de open dagen; honderden bezoekers wilden graag meer

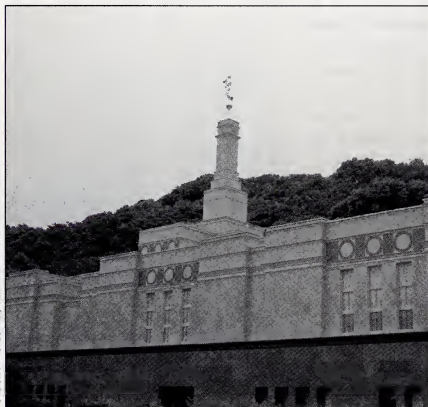
over de kerk weten. Eén bezoeker zei: 'Voordat ik naar de open dagen ging, besloot ik dat ik mijn vooropgezette mening over deze christelijke kerk niet zou veranderen. Toen ik door de tempel liep, herhaalde ik dat steeds in mijn gedachten. Maar toen ik de celestiale zaal binnenkwam, voelde ik mijn vooroordelen verdwijnen.'

Het gebied waar de tempel nu staat, was al vóór de bouw van de tempel bijzonder voor de leden van Fukuoka. Een van de eerste kerkgebouwen in Kyushu en later het voormalige zendingskantoor hebben op deze plaats gestaan.

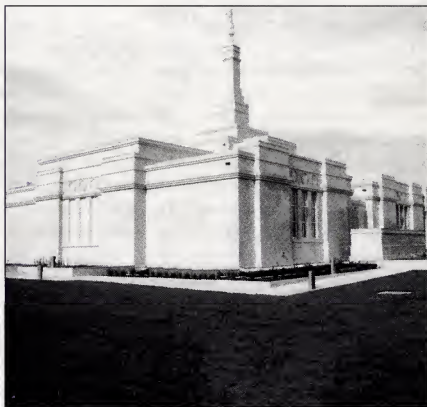
De timing van de voltooiing van de Fukuoka-tempel was ook opmerkelijk, want het is dit jaar vijftig jaar geleden dat er met zendingswerk in Japan werd begonnen. 'Toen er werd aangekondigd dat er in Fukuoka een tempel gebouwd zou worden, konden we onze oren niet geloven', zei Ryosho Nakamura, van oudsher een lid en leider in Kyushu. 'Op de dag van de inwijding, hadden we duidelijk het gevoel dat de Fukuoka-tempel waarlijk het huis des Heren is. Ons hart is met vreugde, blijdschap en dankbaarheid vervuld.'

Adelaide-tempel (Australië)

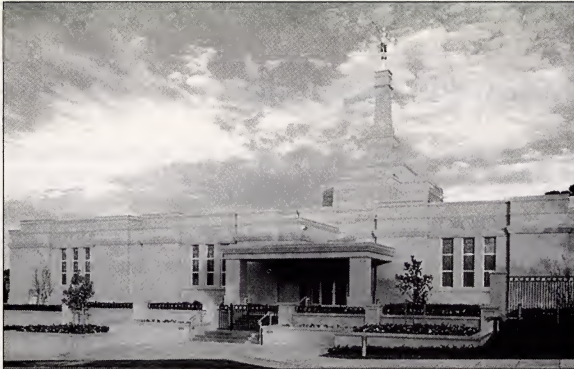
De Adelaide-tempel is op 15 juni 2000 ingewijd. 'Wij zijn dankbaar voor dit land Australië, waar de mensen vrij

De Fukuoka-tempel, die op 11 juni 2000 is ingewijd, is de tweede tempel in Japan.

De onlangs ingewijde Adelaide-tempel.

De Melbourne-tempel zal een zegen zijn voor de leden in Tasmanië en Victoria.

zijn om te aanbidden, bijeen te komen, de naam van onze Heiland op zich te nemen en heilige verbonden met Hem te sluiten', zei president Hinckley in het inwijdingsgebed. 'Wij hopen dat dit aan beide zijden van de sluier een vreugdevolle dag zal zijn.'

Ouderling Kenneth Johnson van de Zeventig en ouderling Victor D. Cave, een van de gebiedszeventigen, toen respectievelijk eerste en tweede raadgever in het presidium van het gebied Australië en Nieuw-Zeeland, hebben samen met president Hinckley en ouderling Holland de inwijdingsdiensten bijgewoond. Ook ongeveer 2500 leden hebben de vier inwijdingsdiensten bijgewoond. De open dagen zijn van 3-10 juni door ongeveer vijfduizend mensen bezocht.

Voor de leden van de kerk in Adelaide is de bouw van de tempel een opbouwende ervaring geweest. De interesse vanuit de samenleving was groot nadat er in de media verscheidene artikelen over de bouw van de tempel waren verschenen. In de twee weken vóór de open dagen is het publiek door middel van een uitgebreide reclamecampagne in de krant en op de radio uitgenodigd om de tempel te komen bezoeken.

De nieuwe tempels in Australië

zijn een duidelijk bewijs van de sterke groei in dat land. De kerk is gegroeid van slechts drieduizend leden in 1955 tot momenteel honderdduizend leden. Er is onlangs aangetoond dat de kerk de snelst groeiende christelijke geloofsrichting in Australië is.

Melbourne-tempel (Australië)

Op 16 juni 2000 heeft president Hinckley tijdens vier inwijdingsdiensten de Melbourne-tempel ingewijd. 'Van nu af aan kan [de tempel] alleen nog maar bezocht worden door de mensen die aan de gestelde vereisten voldoen. (...) Mogen zij vreugdevol uit de tempel komen, en als zoons en dochters van God pal staan, met een versterkt verlangen om U te gehoorzamen', zei president Hinckley tijdens het inwijdingsgebed. 'Zegen dit land dat het altijd sterk zal blijven, een land van vrede en vooruitgang op deze aarde.'

Ouderling Bruce C. Hafan van de Zeventig, toen president van het gebied Australië en Nieuw-Zeeland, heeft samen met president Hinckley en ouderling Holland de inwijding bijgewoond. Het was prachtig weer tijdens de diensten die door meer dan vijfduizend leden werden bijgewoond.

De nieuwe tempel is een grote zegen voor de heiligen in Tasmanië en Victoria. 'Zestien jaar lang hebben we de reis van 2400 kilometer naar de Sydney-tempel moeten maken', zei J. Murray Loble, president van de ring Melbourne-Pakenham.

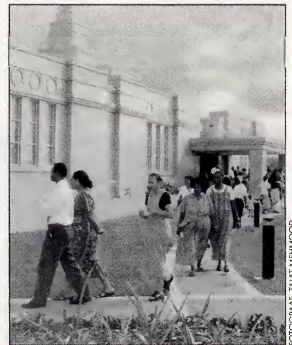
Suva-tempel (Fiji)

Op 18 juni 2000 heeft president Hinckley de Suva-tempel (Fiji) ingewijd. Door de politieke onrust in het land is de inwijding tot één dienst beperkt gebleven.

In het inwijdingsgebed heeft president Hinckley om vrede in Fiji gesmeekt. 'Geliefde Vader, wij bidden dat deze prachtige eilanden met vrede gezegend mogen worden, en dat de godsdienstvrijheid in dit land niet zal worden beperkt. Mogen de heiligen als goede burgers worden erkend en moge uw werk groeien en bloeien in dit uitverkoren deel van uw wijngaard.'

Tijdens de inwijding werden president Hinckley en ouderling Holland vergezeld door ouderling Quentin L. Cook van de Zeventig, president van het gebied Oceanië.

Ondanks de politieke onrust gingen de open dagen op 7-10 en 12 juni gewoon door. Ze zijn door ongeveer

Ondanks weinig publiciteit door de politieke onrust hebben duizenden mensen de open dagen van de Suva-tempel (Fiji) bezocht.

zestienduizend mensen bezocht. Tijdens de inwijding, waarbij zestig leden aanwezig waren, gingen Fijische en Indiase leden liefdevol en eensgezind met elkaar om, ondanks de politieke onenigheid tussen de twee volken in dat land.

Hoewel maar weinig leden in de gelegenheid waren om de inwijding en de plaatsing van de hoeksteen bij te wonen, sprak president Hinckley de hoop uit dat de vreugde van een tempel in Fiji ruimschoots de teleurstelling zou compenseren van de le-

den die de inwijding niet konden bijwonen. Sommige leden hebben president Hinckley gezien toen zij zich naar de route van het vliegveld naar de tempel haastten. Een jongetje hield een bord omhoog met de woorden: 'Wij houden van de profeet!' □

President Hinckley viert zijn negentigste verjaardag

Op 23 juni was het Conferentiecentrum klaar voor een feest. De hele zaal zat vol. De leden van het Mormoons Tabernakelkoor en het orkest namen hun plaats in. Het podium was met duizenden bloemen versierd. De lichten waren gedimd. De feestvreugde was compleet toen president Gordon B. Hinckley het podium opkwam, gekleed in zijn smoking en versierd met bloemenslingers die door heiligen uit Hawaii, Tonga en Samoa waren opgestuurd.

Deze viering is niet voor mij', begon hij, hoewel de avond ter ere van de negentigste verjaardag van de president van de kerk was georganiseerd. Hij zei dat het een 'gift aan de gemeenschap' was.

Als onderdeel van die gift, had president Hinckley wat lievelingsmuziek voor het programma uitgezocht, waaronder opera, lofzangen, volksliederen en hedendaagse muziek. De volgende personen zijn opgetreden: de solisten Michael en Vanessa Ballam, Ariel Bybee, Gladys Knight, Stanford Olsen, JoAnn Ottley en Robert Peterson; de dirigenten Robert C. Bowden, Barlow Bradford, Craig Jessop, Jerold Ottley en Mack Wilberg; en de violiste Jenny Oaks Baker.

'Zulke mooie muziek hebt u nog nooit gehoord!' zei president Hinckley aan het eind van het programma, waardoor de hele zaal was meegeeslept. Zuster Knight voegde zich toen bij president Hinckley op het podium om met alle aanwezigen 'Happy Birthday' te zingen.

'Dank u wel', zei president Hinckley ontroerd toen de 21 duizend gasten voor hem hadden gezongen. 'Het is zeker de moeite waard om negentig te worden als je zoiets mag meemaken.' Duizenden andere gasten

zongen gezamenlijk 'Happy Birthday'. Deze gasten hadden zich verzameld in kerkgebouwen in Noord-Amerika en Europa waar het programma werd uitgezonden.

Op zijn verjaardagsfeest ontving president Hinckley het nieuws dat zijn boek, *Standing for Something*, de top 10 van de *Publisher's Weekly* voor godsdienstige boeken had gehaald. Het door Random House gepubliceerde boek met 193 bladzijden is gebaseerd op veel ervaringen van president Hinckley. □

Gladys Knight voegt zich bij president Hinckley op het podium van het Conferentiecentrum om met alle aanwezigen 'Happy Birthday' te zingen.

FOTOGRAF: STUART JOHNSON

'Onder de mensen'

Naast de inwijding van vier tempels in drie landen, heeft president Gordon B. Hinckley tijdens zijn reis door Oceanië in juni met leden en regeringsleiders in Thailand, Australië, Nieuw-Caledonië en Amerikaans-Samoa gesproken.

President Hinckley zei dat zijn vreugde om bij de heiligen te zijn hem heeft gesterkt tijdens zijn reis van 35 duizend kilometer, 47 uur in de lucht en 17 bijeenkomsten. 'Als je onder de mensen bent, voel je een enorme steun en geestelijke kracht', zei hij tijdens een persconferentie bij zijn terugkeer.

Na de inwijding van de tempel in Japan, vloog president Hinckley naar Thailand, het land dat hij in 1961 aan de prediking van het evangelie had toegewijd. Bhichit Rattakul, de burgemeester van Bangkok, die aan de BYU is afgestudeerd, begroette president Hinckley op het vliegveld. Later hebben de burgemeester en minister-president Chuan Leepkai hun dankbaarheid uitgesproken voor het vrijwilli-

gerswerk van de kerk in Thailand, en hebben ze president Hinckley een sleutel van de stad overhandigd.

President Hinckley heeft daarna ongeveer 2600 leden toegesproken die uit het hele land bij elkaar waren gekomen om voor het eerst een president van de kerk in Thailand te zien en te horen. Hij moedigde de leden aan, zeggende hen en zei dat hij hoopte dat er op een dag een tempel in hun land zou worden gebouwd.

Op weg naar de inwijding van de tempels in Adelaide en Melbourne, maakte president Hinckley een tussenlanding op het vliegveld van Darwin (Australië), waar 250 leden stonden te wachten. Hij gaf zijn getuigenis en schudde deze leden de hand. Sommige leden hadden 1500

De burgemeester van Bangkok, Bhichit Rattakul, die aan de BYU is afgestudeerd, geeft president Hinckley een sleutel van de stad.

kilometer gereisd om hem te ontmoeten.

Na de inwijding van de tempels in Australië maakte president Hinckley een tussenlanding in Nouméa (Nieuw-Caledonië), een eiland dat ook nog nooit door een president van de kerk was bezocht. 'We hebben daar 1400 leden. Er waren er 1200 aanwezig tijdens de bijeenkomst', zei president Hinckley. Het was 'een bijzonder waardevolle ervaring om de gezichten van die mensen te zien en met hen te praten.'

Na de inwijding van de tempel in Fiji, reisde president Hinckley naar Pago Pago (Amerikaans-Samoa) waar een grote groep mensen hem op Samoaanse wijze met bloemenslingers en kussen begroette. In een plaatselijk stadion sprak hij vijfduizend leden toe.

Toen hij van zijn reis was teruggekeerd, zei president Hinckley: 'Je kunt niet naar de lichte en donkere gezichten van al die verschillende nationaliteiten, culturen en achtergronden kijken zonder geëmotioneerd te raken over de resultaten van dit wereldlijke werk.' □

President Gordon B. Hinckley praat met leden op het vliegveld van Darwin (Australië) tijdens een reis door Oceanië. 'Je kunt niet naar de (...) gezichten (...) kijken zonder geëmotioneerd te raken', zei hij.

Historische mijlpaal: meer niet-Engelstalige leden dan Engelstalige

Jay M. Todd

In september 2000 is er een belangrijke mijlpaal in het ledental van de kerk bereikt. Statistici schatten dat de kerk in september, 170 jaar na de herstelling van het evangelie in de moedertaal van de profeet Joseph Smith, meer niet-Engelstalige dan Engelstalige leden heeft.

De it is de tweede belangrijke mijlpaal in de afgelopen vier jaar, nu de kerk voortgaat 'naar de einden der aarde (...) totdat deze de ganse aarde heeft gevuld' (LV 65:2). De vorige mijlpaal werd bereikt toen werd geschat dat in februari 1996 meer leden van de kerk *buiten* de Verenigde Staten woonden dan *daarbinnen*. (Zie *De Ster*, juli 1996, blz. 61-62.)

'Om dergelijke berekeningen te kunnen maken, heb je definities nodig', zegt W. Larry Elkington, manager van de afdeling ledenadministratie van de kerk. 'De definitie van de taal die door de leden gesproken wordt, is *de taal die in het gezin wordt gesproken*. Op basis daarvan is die verandering in september tot stand gekomen, toen we berekenden dat het

aantal Engelstalige leden minder dan 50 procent van het ledental was.'

Hoewel het aantal niet-Engelstalige leden nu groter is dan het aantal Engelstalige, is de Engelse taal, met 5,5 miljoen leden, nog steeds de meest gesproken taal in de kerk. Er wordt verwacht dat de Engelse taal nog ongeveer twintig jaar de meest gesproken taal in de kerk zal blijven. Spaans staat momenteel op de tweede plaats met ongeveer 3,3 miljoen leden. Op basis van de huidige groei zal Spaans rond het jaar 2020 echter de meest gesproken taal in de kerk worden, met Engels op de tweede plaats.

Momenteel bedraagt het aantal niet-Engelstalige en niet-Spaanstalige leden ongeveer 2,2 miljoen. De verscheidenheid van de 11 miljoen leden

van de kerk wordt geïllustreerd door de wijken en gemeenten in 148 landen en 22 gebieden over de hele wereld.

Hieronder staat een aantal historische mijlpalen die door officiële afgezanten van de kerk zijn bereikt:

- **De eerste gesproken communicatie met niet-Engelstaligen vond plaats in 1831, in het huidige Kansas, met de Delaware-indianen.** In een openbaring in 1830 aan de profeet Joseph Smith heeft de Heer gezegd dat Oliver Cowdery 'naar de Lamanieten [moest] gaan en hun mijn evangelie prediken' (LV 28:8). Vanaf eind 1830 hebben Oliver Cowdery en zijn collega's het evangelie gepredikt aan de Seneca- en Onondaga-indianen in Buffalo (New York), en de Wyandot-indianen in het noorden van Ohio; we weten echter niet of ze iets anders dan Engels hebben gesproken. (Zie *Autobiography of Parley P. Pratt* [1938], blz. 47.) In januari 1831 gingen ze naar een

Oliver Cowdery en zendingscollega's op weg naar de indianen in het huidige Kansas.

Leden op het eiland Christmas, waar Kiribati wordt gesproken, tijdens de priesterschap van de ZHV.

dorp van de Delaware-indianen, waar ze verscheidene dagen door middel van 'een tolk (...) onze boodschap verkondigden en over het Boek van Mormon spraken.' (*Autobiography*, blz. 53.) Deze gebeurtenis vond tien maanden na de organisatie van de kerk plaats.

- **De eerste geschreven communicaties met niet-Engelstaligen vonden in 1841 plaats in het Nederlands, voornamelijk met joodse rabbi's in Rotterdam.** In het voorjaar van 1841 ging ouderling Orson Hyde (1805-1878) van het Quorum der Twaalf Apostelen op zending om het Heilige Land toe te wijden. In juni was hij in Rotterdam en publiceerde hij, waarschijnlijk met de hulp van een vertaler, 'een toespraak aan de Hebreërs' en zei hij dat hij '500 exemplaren had laten drukken.' (*Zie Times and Seasons*, 15 oktober 1841.) Op zijn terugreis uit het Heilige Land publiceerde ouderling Hyde in augustus 1842, in Frankfurt, met de hulp van een jonge Duit-

se student *Ein Ruf aus der Wüste* (Een roep uit de woestijn), een boek met 115 pagina's.

- **De eerste unit voor niet-Engelstaligen was in 1842 de gemeente La Salle (Illinois), voor Noorse emigranten.** De tweetalige gemeente La Salle bevond zich ongeveer 250 km ten noordoosten van Nauvoo. De tweede unit in de Verenigde Staten voor niet-Engelstaligen was een Duitstalige gemeente die in december 1843 in Nauvoo werd georganiseerd. (*Zie History of the Church*, deel 6, blz. 103.) Terwijl de profeet Joseph Smith in Nauvoo resideerde, werden er gemeenten in de staat gevestigd voor twee verschillende niet-Engelstalige groepen.

- **De eerste unit buiten de Verenigde Staten voor niet-Engelstaligen was waarschijnlijk de gemeente Merthyr Tydfil in Wales, die in 1843 werd georganiseerd.** De Welsh-sprekende gemeente Rhymyne in Wales werd ook in 1843 georganiseerd. De

derde unit buiten de Verenigde Staten voor niet-Engelstaligen in een niet-Engelstalig gebied werd in 1844 in Tubuai georganiseerd, een eiland in Frans-Polynesië. Het is dus duidelijk dat het herstelde evangelie al vóór de martelaarsdood van de profeet op 27 juni 1844 in niet-Engelstalige gebieden was gevestigd.

- **Het eerste niet-Engelstalige tijdschrift van de kerk werd in 1846 in het Welsh gepubliceerd, gevolgd door Deens, Frans en Duits in 1851.** Momenteel wordt de *Liahona* in het Engels en in 41 andere talen gepubliceerd. Daarnaast worden de boodschap van het Eerste Presidium en de huisbezoekboodschap in 33 andere talen uitgegeven, waardoor 75 taalgebieden geregeld gedrukt materiaal ontvangen.

- **De eerste vertaling van het Boek van Mormon werd in 1851 in het Deens uitgegeven.** Tegenwoordig worden *Keuze uit het Boek van Mormon* in 39 talen gepubliceerd en het volledige Boek van Mormon in 54 talen – waaronder Engelstalige braille, Amerikaanse gebarentaal en Spaanstalige braille. Totaal dus 93 verschillende talen.

- **De eerste vertaling van de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde werd in 1851 in het Welsh uitgegeven.** De Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde zijn momenteel in 38 talen verkrijgbaar.

• Dit alles vindt plaats in opdracht van de Heer: 'Want (...) het [zal] geschieden, dat eenieder de volheid van het evangelie in zijn eigen tong, en in zijn eigen taal zal horen door hen, die tot deze macht zijn geordend door de bediening van de Trooster, die op hen voor de openbaring van Jezus Christus is uitgestort' (LV 90:11).

Deze nieuwe mijlpaal van meer niet-Engelstalige leden dan Engelstalige is een belangrijk teken van de zich ontvouwende bestemming van de kerk. □

'Zaai nu voor de toekomst' is het advies aan nieuwe zendingspresidenten

'We kunnen niet voorspellen wat de gevolgen zijn van het grote werk dat het gevolg is van onze zwakke inspanningen in het zendingswerk. Kijk naar de toekomst en zie de vruchten van uw werk', zei president Gordon B. Hinckley tegen 103 nieuwe zendingspresidenten die in juni de instructiebijeenkomsten voor nieuwe zendingspresidenten met hun vrouw bijwoonden. 'Zo zeker als de zon morgen opkomt, zal het werk in uw zendingsgebied ook bloeien.'

Aan het eind van de instructiebijeenkomsten, die een week in beslag namen, sprak president Hinckley op 23 juni, op zijn negentigste verjaardag, over ervaringen die hij bijna veertig jaar geleden als nieuw lid van het Quorum der Twaalf Apostelen had, toen hij toezicht hield op het werk van de kerk in het Verre Oosten. Een bewindsman van een Aziatisch land zei botweg tegen hem dat zendingen niet in zijn land zouden worden toegelaten omdat er maar zo weinig christenen in zijn land waren, en omdat er geen behoefte aan nog een kerk was. Maar ouderling Hinckley heeft het land toch toegewijd, en niet lang daarna was het mogelijk om met het zendingswerk te beginnen. Nu zijn er meer dan 150 zendingen in dat land werkzaam, en president Hinckley is hartelijk door de regering ontvangen. Hij heeft uitgelegd dat deze huidige situatie het gevolg is van de fundering die in 1961 werd gelegd.

'Er staan u grote en prachtige ervaringen te wachten, waarvan het einde niet in zicht is', zei president Hinckley. Toen herinnerde hij de zendingspresidenten en hun vrouw aan de volgende aanspo-

ring in Leer en Verbonden 15:6: 'Wat voor u de grootste waarde zal hebben, zal zijn om bekering tot dit volk te prediken.'

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, en president James E. Faust, tweede raadgever, waren ook aanwezig tijdens de afsluiting van de instructiebijeenkomsten, evenals enige leden van het Quorum der Twaalf Apostelen, de zeventigen en de Presiderende Bisschop.

President Monson sprak de zendingspresidenten op 20 juni toe en legde nadruk op het fundamentele belang van het zendingswerk in de kerk. Hij zei dat Jezus Christus vlak voor zijn hemelvaart zijn apostelen erop wees hoe belangrijk zendingswerk was.

'Hij heeft u geroepen omdat Hij vindt dat iedere ziel kostbaar is', zei president Monson. Hij citeerde de woorden van de Heer in Leer en Verbonden 18:10: 'Gedenkt, dat de waarde van zielen groot is in Gods ogen.'

Hij vertelde over zijn eigen ervaringen als zendingspresident en zei dat de zendingspresidenten de kans zouden krijgen om met de zendingen te groeien, maar dat

ze ook verantwoordelijk zouden zijn om voortdurend te bidden zodat ze over de zendingen en de zendingelingszusters in hun zendingsgebied zouden kunnen waken.

President Faust sprak de zendingspresidenten op 21 juni toe en moedigde hen aan om 'door middel van de Geest naar evenwicht te streven.' Hij zei dat de Heer in 1831 had aangegeven hoe zijn dienstknechten zijn werk moesten uitvoeren: het is 'sinds het begin steeds aan de ouderlingen mijner kerk overgelaten om alle bijeenkomsten te leiden, zoals zij door de Heilige Geest worden bestuurd en geleid' (LV 46:2).

'U dient uw geestelijke huis op orde te brengen', adviseerde hij. 'Poets de ramen van uw ziel om beter te kunnen zien. Reinig uw hart om rein, zuiver en volgens de gedragsnormen te leven.'

Hij moedigde hen aan om niet te streng of te soepel met de zendingen om te gaan. 'De Geest bloeit als wij van ons werk genieten. In het zendingswerk moeten we af en toe een pas op de plaats maken en van de rozengeur genieten. Sluit vriendschappen die op liefde en wederzijds respect zijn gebaseerd, niet op angst.'

De nieuwe zendingspresidenten die de instructiebijeenkomsten bijwoonden, maken deel uit van de 333 zendingspresidenten die momenteel over de hele wereld werkzaam zijn en gezamenlijk voor meer dan zestigduizend zendingen verantwoordelijk zijn. □

Mormoonse wetenschappers vinden de balans tussen hun beroep en hun getuigenis

Jason Swensen

De samenleving maakt vaak onderscheid tussen wetenschappers en godsdienstige mensen, alsof ze concurrerende sportteams zijn. Zuivere wetenschap en zuiver geloof gaan volgens velen eenvoudigweg niet samen. Er moet een keus worden gemaakt.

O nzin, vindt een gepensioneerd hoofd van een universiteit, die decennia lang nauwlettend mensen heeft gevolgd die hun sporen hebben verdiend in de wetenschap in Amerika én een toegewijd lid zijn van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Door toepassing van wetenschappelijke methodologie heeft Richard T. Wootton, voormalig hoogleraar aan de Arizona State University en voormalig president van de Brigham Young University-Hawaii, aangehouden dat wetenschappelijk werk en godsdienstige toewijding prima samengaan in het leven van veel mormoonse wetenschappers.

Meer dan een halve eeuw geleden werd de interesse van broeder Wootton in dit onderwerp aangewakkerd toen hij aan het eind van de jaren dertig in New England op zending was. Hij kreeg een brief van een van zijn studievrienden die zich zorgen maakte dat hun staat Utah vanwege de overheersende leringen van de kerk door onwetendheid overschaduwde zou worden. Zijn vriend vroeg zich af of intelligentie en wetenschap wel met het herstelde evangelie samen gingen. Door die brief 'werd ik behoorlijk wakker geschud', zei broeder Wootton.

Enige tijd later las de jonge zending Wootton een artikel in de plaatselijke krant over wetenschappers die door universiteiten in Utah worden afgeleverd. Het artikel begon met:

'De staat Utah op de eerste plaats met het procentueel aantal in Utah geboren wetenschappers.'

Het artikel was gebaseerd op een onderzoek van de Carnegie Foundation, dat het aantal voortgebrachte wetenschappers per staat had gerangschikt. Utah had volgens het onderzoek meer wetenschappers per hoofd van de bevolking voortgebracht dan enige andere staat in het land. Broeder Wootton heeft vastgesteld dat een groot aantal van deze wetenschappers lid van de kerk is. Hij wilde verder weten of deze leden actief in de kerk waren, of dat ze tijdens de ontwikkeling van hun wetenschappelijke carrière van het evangelie waren afgedwaald.

Hij verzamelde de namen van de wetenschappers in Utah en stuurde hun een vragenlijst waarop ze konden aangeven bij welke kerk ze waren aangesloten. Broeder Wootton liet de heiligen der laatste dagen aangeven in hoeverre ze geloofden in de

profetische zending van Joseph Smith, de waarheid van de standaardwerken en de goddelijke natuur van Jezus Christus. Een overweldigende meerderheid was lid van de kerk en gaf aan dat ze 'sterk' of 'heel sterk' van hun godsdienst overtuigd waren.

Verdere studies in de loop der jaren hebben aangetoond dat Utah inderdaad de broeikas van wetenschappers in de Verenigde Staten is. Broeder Wootton is verder gegaan met zijn vragenlijsten onder wetenschappers uit Utah en heeft ontdekt dat het aantal mormoonse wetenschappers en hun trouw aan de kerk niet zijn verminderd. Uit zijn onderzoek blijkt zelfs dat de huidige wetenschappers als groep toegewijder zijn dan hun voorgangers.

Deze studie kan ook een troost voor jonge, oprechte mormonen zijn die een wetenschappelijke carrière overwegen. Er blijft een bloeiende gemeenschap wetenschappers bestaan, die trouw aan hun loopbaan en hun godsdienst is. □

Met dank aan Church News, 8 juli 2000.

In september heeft het ledental de elf miljoen bereikt

I n september is er een nieuwe mijlpaal bereikt, toen het ledental van de kerk volgens statistici van de kerk de elf miljoen overschreed. Het heeft minder dan drie jaar geduurd om de

laatste miljoen leden erbij te krijgen, sinds de tien miljoen in november 1997 werd bereikt. Het duurde 117 jaar voordat de kerk in 1947 de eerste miljoen bereikte. □

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 2000

VRIENDSCHAP SLUITEN

DAN BALEYEJUSA

UIT ENTEBBE (UGANDA)

Melvin Leavitt FOTOGRAF: MELVIN LEAVITT

Dan Balejeusa is elf jaar en woont vlakbij het Victoriameer in Entebbe (Uganda). Het is het grootste meer in Afrika en het op één na grootste zoetwatermeer ter wereld. Het Victoriameer ligt gedeeltelijk in Uganda, Kenia en Tanzania. Het meer is een belangrijke bron van leven. Er zwemmen vissen in het blauwe water en de vissers zetten er hun vele netten in uit. Het Victoriameer is de oorsprong van de Nijl, de rivier waarin het kindje Mozes in zijn mandje dreef.

Het meer is prachtig maar Dan heeft het te druk om daar veel aandacht aan te schenken. Meestal

kun je hem in de achtertuin van het gezin aantreffen waar hij staat te graven en spitten onder de grote bladeren van de bananenbomen. Hier teelt en oogst hij cassaves (een wortelachtige groente), yams (een soort zoete aardappel) en aardappelen. Verder sjouwt hij met zware kruiken water van de kraan in hun buurt, wast kleren en schalen, geeft de kippen water en voer, en helpt zijn moeder, Margaret, met boodschappen doen op de markt en met eten koken.

Een van zijn lievelingsgerechten is *mandoke*, dat gemaakt wordt van gestoomde, geprakte bananen en verschillende sauzen.

Alle huisgenoten van Dan hebben een Afrikaanse en een Engelse naam. Dans Afrikaanse naam is *Mugwisa*. Hij heeft twee oudere broers, Ronald (*Kinty*, 18 jaar) en Rogers (*Wavango*, 12 jaar), en twee oudere zussen, Sarah (*Namuwaya*, 16 jaar) en Mary (*Nabutono*, 14 jaar). Hij heeft ook een klein broertje, Yeko (*Balyeyusa*, 10 jaar) en twee kleine zusjes, Dorah (*Namugogo*, 7 jaar) en Clare (*Kalembe*, 4 jaar). Als zijn broertjes en zusjes ruzie maken, is Dan de vredestichter. Hij denkt rustig na

over de beide partijen en zoekt dan een manier om te zorgen dat ze weer vrienden worden. Als hij een probleem niet kan oplossen, geeft hij dat door aan zijn ouders, maar dat gebeurt bijna nooit.

Dan is niet altijd zo behulpzaam geweest. De 'oude' Dan hield niet van werken. Soms was hij ongehoorzaam en onbeleefd en hij deed ook niet erg zijn best met leren. Maar op een dag sprak zijn vader op straat met twee zendelingen van de kerk. Na verloop van tijd werd het hele gezin lid van de kerk. Doordat hij nu ontdekte dat hij een kind van God was, kreeg Dan een heel andere kijk op het leven. Door zijn doop en bevestiging groeide hij daar nog in. 'Ik voelde me vergeven, schoon en goed', herinnert hij zich. 'Sindsdien kan ik met de hulp van de Heilige Geest doen wat ik moet doen. En als ik me bekeer, laat Hij me weten dat ik vergeving heb gekregen.'

Doordat hij zichzelf anders zag, ging Dan ook met andere ogen naar anderen kijken. 'Ik houd net zoveel van mijn broers en zussen als van mijzelf. Ik zou alles voor ze doen', zegt hij. Ook in andere opzichten is Dan veranderd. Hoewel hij eerst

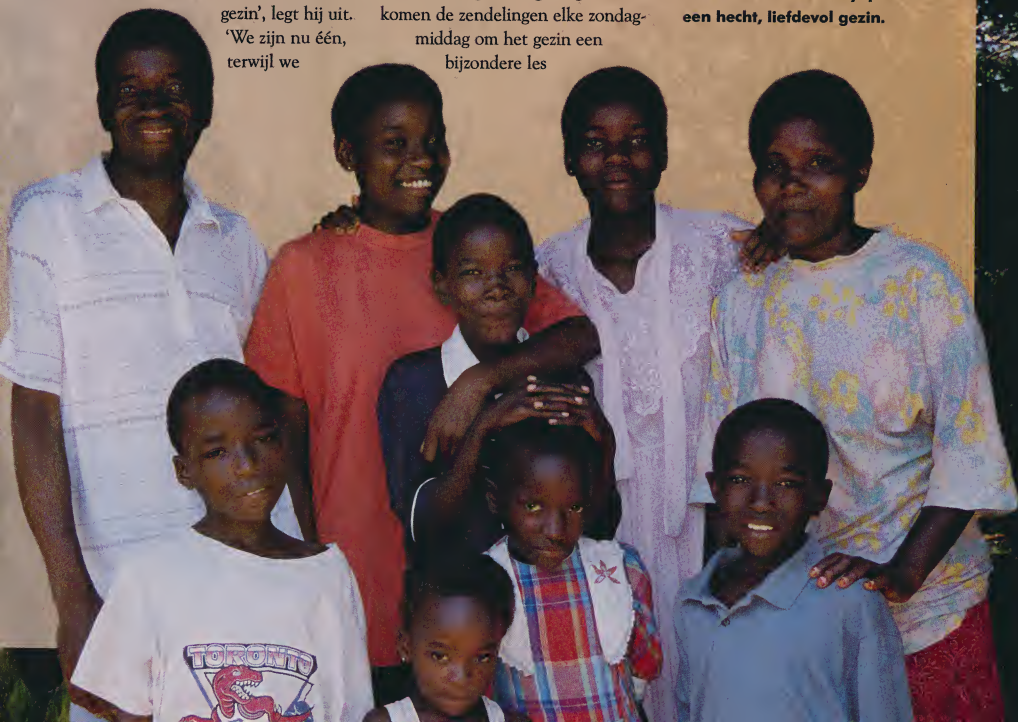
nauwelijks kon lezen, heeft hij heel hard geoefend, en nu kan hij heel goed lezen en is een goed leerling.

Broeder Balyejusa heeft al zijn kinderen zien veranderen. 'Sinds we lid van de kerk zijn, heb ik minder problemen met mijn gezin', legt hij uit. 'We zijn nu één, terwijl we

vroeger verdeeld waren.'

Om één te blijven, houdt de familie Balyejusa iedere avond gezinsavond met schriftstudie en een les. Als Dan aan de beurt is om de les te geven, spreekt hij meestal over bekering en vergeving. Ook komen de zendingen elke zondagmiddag om het gezin een bijzondere les

Links: Dan haalt iedere dag water bij de kraan in de buurt. **Boven (van links naar rechts):** Dan speelt voetbal, leest in de Schriften, werkt in de tuin en helpt zijn moeder met de boodschappen. **Onder:** De familie Balyejusa vormt een hecht, liefdevol gezin.

te geven. De zendingen zijn net grote broers voor Dan. Ze plagen hem, geven hem les en begeleiden hem. Dan wil hun voorbeeld volgen en ook een keer op zending gaan.

Voor het ogenblik leest hij het Boek van Mormon heel graag. Hij is vooral dol op de volgende woorden van Nepht: 'Ik zal heengaan en doen, wat de Here heeft bevolen, want ik weet, dat de Here geen geboden aan de kinderen der mensen geeft, zonder tevens de weg voor hen te bereiden, zodat zij zullen kunnen volbrengen, wat Hij hun gebiedt' (1 Nepht 3:7).

Dan vindt Enos ook geweldig omdat die de hele dag tot diep in de nacht om vergeving bad. En Dan houdt van Joseph Smith, die tot onze hemelse Vader bad toen hij wijsheid nodig had. 'We moeten God vragen wat de waarheid is', zegt Dan.

Dan vindt het gebed heel bijzonder en je kunt daarom wel raden wat hij deed toen hij merkte dat vasten heel moeilijk voor hem was. 'Ik bad tot mijn Vader in de hemel',

Boven (van links naar rechts): De familie Balyejusa loopt naar de kerk; vissers zetten hun netten uit in het Victoriameer; Dan met zijn huisgenoten en de zendingen. Onder: Dan samen met zijn broers en zussen.

zegt Dan. Hij helpt me met vasten en door te vasten kan ik mijn andere problemen beter oplossen.'

Op zondagochtend is het altijd een heerlijk schouwspel om de familie Balyejusa in hun zondagse kleren naar de kerk te zien lopen. Hun gezichten stralen omdat ze zich erop verheugen van het avondmaal te nemen en met de broeders en zusters van de gemeente het evangelie te bestuderen.

Zij weten ook dat het evangelie veel meer inhoudt dan bijeenkomsten en 's zondags naar de kerk gaan. Het evangelie is van even groot belang op de andere dagen van de week en bij alles wat ze doen. Ze houden bijvoorbeeld allemaal van sport. 'Sport was heel goed voor me', zegt broeder Balyejusa.

'Door te sporten had ik geen behoefte aan roken en drinken, en daardoor was het gemakkelijker om lid van de kerk te worden.'

Broeder Balyejusa en Ronald voetballen. Sarah en Mary houden van netbal (een soort basketbal). De kinderen doen graag mee aan grote voetbalwedstrijden met de kinderen uit de buurt in hun voortuin. Maar er zijn ook rustiger spelletjes. Yeko doet haar best om een goede komiek te worden. Dorah houdt van rustig nadenken. En Clare zingt als een volwassene, hoewel ze het jongste kind in de gemeente is.

In Uganda, evenals in de rest van Afrika, zijn vele etnische groepen en talen te vinden. Dan spreekt Bugosa en Buganda en ook nog Engels. Maar veel beter nog: hij leert de belangrijkste van alle talen prima spreken en verstaan — de taal van de Geest. Net als het Victoriameer is de Geest een prachtige bron van leven. Het Victoriameer is in drie landen te vinden, maar de Geest in ieder land op aarde. □

Gehoorzaamheid en dienstbetoon

Ouderling Athos M. Amorim
van de Zeventig

Op een van de buitenmuren van het opleidingscentrum voor het Braziliaanse leger kunnen de cadetten lezen: 'Je gaat commanderen. Dus leer gehoorzamen!' Ik heb al jong geleerd dat gehoorzaamheid absoluut nodig is voor onze vooruitgang. Ik heb het niet over blinde

gehoorzaamheid maar over het soort gehoorzaamheid waardoor wij een hoger, geestelijker levensniveau kunnen bereiken, waarbij we onze keuzevrijheid gebruiken om de wil van God te doen. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Wanneer wij enige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop deze is gegrond' (Leer en Verbonden 130:21).

Nog iets wat ik in het leger heb ontdekt is dat de soldaten in mijn land niet het woord *werken* gebruiken als ze het over hun taken hebben. In plaats daarvan gebruiken ze het woord *dienen* waardoor ze altijd denken aan hun toewijding aan hun volk en hun land. Als we het hebben over dienstbetoon in de kerk, omvat dat het dienen van de kinderen van onze hemelse Vader, waar ze ook wonen.

Vaak zien we de mooiste voorbeelden van gehoorzaamheid en dienstbetoon in gewone mensen die vlakbij ons wonen. Zuster Ana Rita de Jesus, een oudere weduwe, woonde in Anápolis (Brazilië). Ze kon schrijven noch lezen. De zendingen gingen eens per week naar haar toe om haar uit de Schriften voor te lezen. Ze was aardig en lief. Iedere zondag vroeg ze de zendingen haar te helpen bij het invullen van haar tiendebriefje. Soms bestonden haar tiende en gaven maar uit een paar cent, maar ze kende de wet en wilde die gehoorzamen. Als ze haar tiende had betaald, ging ze het lokaal in waar de avondmaalsdienst werd gehouden (het was in een gehuurd gebouw) en zette een bloemetje op het spreekgestoelte. Op die manier diende ze haar broeders en zusters, want ze

maakte de plaats waar wij de Heer aanbidden mooier. Die zuster was voor ons, op heel eenvoudige wijze, een voorbeeld in gehoorzaamheid en dienstbetoon. Ze wist dat gehoorzaamheid aan de geboden de beste manier is om je voor te bereiden op dienstbetoon.

Het grootste voorbeeld van gehoorzaamheid en dienstbetoon werd door de Heer Jezus Christus gegeven toen Hij zei: 'Doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede' (Lucas 22:42).

Naar een toespraak tijdens de algemene conferentie van oktober 1998.

'VOORBEELD VAN DE GELOVIGEN'

Zie bladzijde 16 voor de les in de participatieperiode en de instructies.

Gordon B. Hinckley
Wees vriendelijk en
zorgzaam voor
anderen.

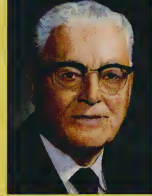
Howard W. Hunter
Werk hard en wees
betrouwbaar.

Ezra Taft Benson
Wees integer.

Spencer W. Kimball
Stel doelen en doe
altijd je best.

Harold B. Lee
Luister naar en geef
gehoor aan de Geest.

Joseph Fielding Smith
Bestudeer de
Schriften en leer ze
uit je hoofd.

David O. McKay
Verdedig het goede.

George Albert Smith
Ontwikkel geloof om
genezen te worden.

Heber J. Grant
Houd vol — blijf
proberen.

Joseph E. Smith
Houd moed.

Lorenzo Snow
Bid en weet dat
gebeden beantwoord
worden.

Wilford Woodruff
Volg de profeet.

John Taylor
Wees een dapper
zendeling.

Brigham Young
Leef het woord van
wijsheid na.

Joseph Smith
Wees moedig.

Eza, Teri Benson werd door zijn vrienden en familieleden 'T' genoemd. Op een dag merkte een buurman op dat 'T' zo helemaal rechtop liep. 'En waarom niet?' antwoordde zijn oom. 'Hij is de enige jongen die ik ken die nog nooit iets heeft gedaan waarvoor hij zich zou moeten schamen.'

Joseph Fielding Smith was dol op de Schriften. Toen hij achttien jaar was, liep hij iedere dag na zijn werk naar huis met een exemplaar van het Nieuwe Testament in zijn hand. Daarin studeerde hij dan totdat het donker was en vervolgens nam hij de tijd om de teksten die hij net gelezen had uit zijn hoofd te leren.

Toen **Joseph F. Smith** op zijn negentiende van een zending terugkwam, werden hij en zijn collega's door dronken mannen bedreigd. 'Ben je een mormoon?' vroeg de man dreigend. Joseph F. antwoordde met 'ja'. Verbaasd zei de man daarop: 'Ik vind het fijn als iemand voor zijn geloof durft uit te komen.'

Wilford Woodruff probeerde altijd de profetie te volgen. Joseph Smith raadde de apostelen aan om vestlagen bij te houden. 'Altid als ik de profetie hoorde prediken, onderwijzen of profeteren,' zei Wilford, 'vond ik dat het mijn plicht was om het op te schrijven.' Nu heeft de kerk zeventienduizend bladzijden tekst van hem.

Toen **Joseph Smith** zeven jaar was, moest er een stuk bot uit zijn been gesneden worden. De dokter bood Joseph sterkedrank aan. Joseph wilde dat niet opdrinken. Weer weigerde Joseph. Zijn vader hield hem stevig vast tijdens de operatie.

Toen **Howard W. Hunter** nog maar een kleine jongen was, wisten de burens al dat hij een harde werker was. Hij plukte hen met gras maaien, onkruid wieden en fruit plukken. Soms kreeg hij voor het werk betaald maar vaak deed hij het ook omdat hij het fijn vond om anderen te helpen.

Als kleine jongen begon **Harold B. Lee** eens over een hek te klimmen. Toen hoorde hij een stem die zei: 'Harold, klim niet over dat hek.' Hij zag niemand. Hij begreep dat de Geest hem voor gevaar waarschuwde, dus klom hij er niet over. Door die ervaring wist hij dat de Heer over hem waakte.

Als kleine jongen was **George Albert Smith** eens heel erg ziek. De dokter raadde zijn moeder aan om hem koffie te geven, maar dat wilde George Albert niet. Hij vroeg om een zalving door de priesterschap. Toen de dokter de volgende ochtend naar hem kwam kijken, trof hij George Albert in de tuin aan, fijn aan het spelen.

Toen **Lorenzo Snow** nog maar een kleine jongen was, zat er een woeste stier achter hem aan! Hij klom snel in een hoge boom. De stier bleef daaronder staan, zijn pool over de grond schrapend. Lorenzo bad om hulp. Op dat moment kwam zijn vader er aan op zijn paard. 'Eén klap met zijn zweep en de stier zette het op een lopen.'

Lang voordat **Brigham Young** van de kerk had gehoord, wilde hij al geen alcoholische drank drinken. In zijn dagboek schreef hij: 'Ik heb vanaf mijn kindertijd jaren al begrepen dat ik mijn vrijheid en onafhankelijkheid ewoengoed geniet in het doen van het goede als van het kwade.'

Gordon B. Hinckley werkte hard en spaarde voor zijn schoolopleiding. Toen zijn zus Ramona zou afstuderen, besefte hij dat ze een nieuwe jurk nodig had. Van een deel van zijn zuur-verdiende geld kocht hij een prachtige jurk voor haar.

Toen een kerkleider iedereen aanraadde om de Schriften te lezen, besefte **Spencer W. Kimball** dat hij de Bijbel nog nooit helemaal gelezen had. Hij sieelde zich ten doel hem van a tot z te lezen. Hij deed de lamp aan en begon. Iedere avond las hij een stukje. Een jaar later had hij zijn doel bereikt.

David O. McKay was gek op honkbal. Eens beschuldigde een van de spelers hem er ten onrechte van dat hij vals had gespeeld en bedreigde hem. David praatte rustig tegen hem. Vervolgens was hij aan slag en maakte de winnende punten! Iedereen was blij dat hij zich tegen die bullebak had verdedigd toen hij gelijk had.

De oom van **Heber J. Grant** daagde hem en zijn neef uit om het Boek van Mormon te lezen en loofde een prijs uit voor hem die het eerste uit had. Heber wist dat hij het, als hij snel las niet goed zou begrijpen. Hij besloot zijn neef te laten winnen. Hij las het rustig — en was het eerste klaar!

Toen **John Taylor** nog een jonge jongen was in Engeland, had hij het gevoel dat hij eens naar Amerika zou gaan en daar het evangelie zou prediken. Verscheidene jaren daarna verhuisden hij en zijn huisgenoten naar Canada. Hij werd daar lid van de kerk. John predikte het evangelie niet alleen in Amerika maar hij ging ook nog als zendeling terug naar Europa.

ANGELA'S GELOOF

Lisa H. Fernelius

ILLUSTRATOR: JERRY HARTSHORN

Angela stormde het huis binnen en gooid haar boeken op de keukentafel. Haar jongere broer, Karel, keek geschrokken toe.

'Ik ga nooit meer naar school', schreeuwde Angela. Haar boosheid veranderde in tranen en ze plofte in een stoel neer. Tussen het snikken door klaagde ze: 'Lisa Kelly verpest mijn hele leven. Ik probeerde nog aardig tegen haar te doen toen ze me uitschold. Ik luisterde niet als ze me met mijn kleren plaagde. Maar nu heeft ze iedereen verteld dat ik haar geheimpjes over Ammon de Jong heb verteld. Nu durft Ammon niet meer met me te praten.'

Mama deed haar armen om Angela heen. Angela keek haar met betraande ogen aan. 'Mam, Ammon is de enige in mijn klas die lid van de kerk is. Doordat we samen zijn, kunnen we beter voor het goede kiezen.' Ze legde haar hoofd tegen mama's schouder en begon weer te huilen.

Karel wilde haar opbeuren en zei: 'Jezus heeft gezegd dat we voor onze vijanden moeten bidden. Misschien moet je bidden dat Lisa erg ziek wordt en lang van school thuis moet blijven.'

'Ik denk niet dat Jezus dat bedoelde', verbeterde mama.

'Misschien kun je bidden dat Lisa naar een ander land verhuist', stelde Karel nu voor.

Mama schudde haar hoofd. 'Nee Karel — maar je hebt gelijk dat we voor onze vijanden moeten bidden. Trouwens het is zondag vasten-zondag. Laten we vasten voor Lisa. Als we geloof hebben, en bidden en vasten, kunnen er wonderen gebeuren.'

Angela kalmeerde een beetje en zei nog snikkend: 'Zoals toen we allemaal vastten en baden voor de baby van zuster De Wit, die twee maanden te vroeg geboren was.'

'Juist, Angela', zei mama. 'Onze hemelse Vader heeft ons met geloof gezegend. Dat doet Hij altijd.'

Dat weekend bad Angela vaak dat Lisa niet meer zo gemeen zou zijn. Ze merkte bij het vasten nauwelijks dat haar maag knorde.

Op maandag ging Angela nog een keer op haar knieën voordat ze naar school ging.

'Hemelse Vader, help Lisa alstublieft zodat ze niet meer gemeen zal zijn. Ik heb gevast en gebeden. Ik geloof dat U haar kunt veranderen. In de naam van Jezus Christus. Amen.'

Angela huppelde vrolijk de trap af.

'Veel plezier vandaag', zei mama. 'O, dat zal wel lukken — dat weet ik zeker', antwoordde Angela.

En dat wist ze nog zekerder toen ze op school kwam en zag dat de meester de tafeltjes had verplaatst. Ze zat niet meer naast Lisa. Angela sprak in stilte een dankgebed uit. Ammon glimlachte zelfs naar haar

toen ze langs zijn tafeltje liep.
Dit wordt echt een leuke dag!
Dacht ze.

Na het overblijven ging Angela even naar de wc om te kijken of er geen etensrestjes tussen haar beugel waren blijven zitten. Haar hart ging sneller kloppen toen ze Lisa daar zag. Angela raapte al haar moed bij elkaar, glimlachte en zei: 'Hallo Lisa, heb je een fijn weekend gehad?'

Lisa lachte alleen terug. Niet echt een vriendelijke lach, maar toch een lach. De twee meisjes liepen tegelijkertijd de gang in.

'Hallo, Lisa. Hallo, Angela', zei juffrouw Van Koren, de muziekjuffrouw, in het voorbijgaan.

'Hallo', zeiden beide meisjes. Angela was blij dat Lisa niets gemeens had gezegd of gedaan. Ze was ook blij toen ze zag dat Lisa naar het kantoortje van de school ging in plaats van naar het speelplein. Weer bedankte ze haar hemelse vader in stilte.

Een paar minuten voordat het tijd was om naar huis te gaan, werd Angela bij het hoofd van de school in zijn kantoortje geroepen.

Toen ze langs Lisa's tafeltje kwam, grinsde Lisa en zei: 'Sterkte.' Angela werd er helemaal koud van.

Meneer Kuipers zat op Angela te wachten. 'Angela, ik heb gehoord dat jij "Angela houdt van Ammon" op de muur van de wc hebt gekrast. De leerling die dit meldde zei dat

juffrouw Van Koren je daar na het overblijven uit heeft zien komen. Juffrouw Van Koren bevestigde dat je daar toen was."

Angela was geschokt. Hoe was dit mogelijk? Ze had toch gevast en gebeden en al haar geloof geoefend zodat haar Vader in de hemel kon zorgen dat Lisa aardig zou zijn? Lisa was tegelijk met haar bij de wc's geweest. Zij had dat zeker op de muur gekrast.

'Meneer Kuiper,' zei Angela zacht, 'ik ben na het overblijven wel naar de wc geweest maar ik heb niets op de muur gekrast.'

'Het spijt me, Angela, maar het is jouw woord tegen dat van een andere leerling en een lerares.

Je moet meneer Hamel een week lang in de pauze helpen. Misschien zul je dan voortaan netter met de spullen van de school omgaan.'

Karel zag direct aan Angela's gezicht dat het niet goed was gegaan. Hij liep stilletjes naast haar naar huis. En toen hij als eerste de keuken instapte, riep hij uit: 'Angela's geloof werkte niet!'

'Karel! Dat is niet aardig,' waarschuwde mama.

'Karel heeft gelijk, mama', zuchtte Angela. 'Ik denk dat ik niet genoeg geloof heb om ervoor te zorgen dat onze hemelse vader Lisa aardig kan maken.' Ze vertelde alles wat er gebeurd was.'

'Angela, we kunnen de keuzevrijheid van iemand anders niet wegbidden, hoeveel geloof we ook hebben', legde mama uit. 'Als we voor onze vijanden bidden, komt er een verandering in onze eigen gevoelens en komt er vrede in ons hart. Wij veranderen ten goede en soms veranderen onze vijanden door onze goedheid. Sommigen veranderen, jammer genoeg, nooit. Maar we moeten onze vijanden nooit laten kiezen hoe wij ons zullen gedragen.'

'Dus wat moet Angela nu met Lisa?' kwam Karel er tussendoor. 'Wat heeft ze hier allemaal aan als Lisa nog steeds gemeen is?'

Angela knikte. 'Ik dacht dat geloof wonderen kon veroorzaken.'

'Dat is ook zo. Dat beloof ik je', zei mama geruststellend.

'Herinner je je het verhaal van Alma en zijn volk in het land Helam nog?' Mama pakte haar Schriften.

'Een beetje', zei Angela. 'Het volk van Alma was rechtvaardig, maar toch werd het door de Lamanieten gevangen genomen. En alsof het nog niet erg genoeg was, benoemden de Lamanieten Amulon, een van de slechte priesters van koning Noach, tot leider van het volk van Alma.'

'En Amulon was de vijand van Alma', voegde Karel toe. 'Hij wist dat Alma de profeet Abinadi had geloofd en had geprobeerd hem van verbranding te redden.'

'Juist', zei mama. 'Amulon maakte Alma en zijn volk tot slaven. Hij droeg zijn wachters zelfs op om iedereen te doden die op iemand werd betrapt.'

'Maar ze baden nog in hun hart', voegde Karel toe.

'En de Heer beantwoordde hun gebeden', vervolgde mama. 'Hij liet hen niet onmiddellijk ontsnappen, maar hielp hen in hun beproevingen. Laten we eens lezen wat er in Mosiah 24:15 staat: "En de lasten die op Alma en zijn broeders waren gelegd, werden licht gemaakt; ja, de Here versterkte hen, zodat zij hun lasten met gemak konden dragen, en zij onderwierpen zich met blijdschap en geduld aan de ganse wil des Heren."

'Dus waar denk je dat je nu om moet bidden?' vroeg mama vriendelijk.

Angela was heel stil. Toen zei ze zachtjes: 'Dat ik mijn beproevingen opgewekt zal kunnen dragen.'

Toen Angela de volgende dag de muur van de wc had geschuurd en geschilderd, was ze de prullenbakken aan het legen. Op dat moment kwam Lisa langs. Duidelijk hoorbaar zei ze tegen de meisjes die bij haar liepen: 'Het ziet er naar uit dat we een nieuwe schoonmaakhulp op school hebben.' Giechelend liepen ze verder.

'Laat me alstublieft vrolijk en geduldig blijven', bad Angela in haar hart.

Meneer Hamel kwam ook net langs. 'Angela, je bent een harde werker.' Toen glimlachte hij breed. 'Jij hebt niet op de muur geschreven, hè?'

Angela schudde haar hoofd.

'Dat heb ik ook tegen meneer

Kuiper gezegd. En toen ik met hem stond te praten, kwam Ammon om te vertellen dat hij Lisa had horen opscheppen dat zij het had gedaan en jou zo in moeilijkheden had gebracht.' Meneer Hamel glimlachte weer. 'Meneer Kuiper wil dat je weer in zijn kantoortje komt. Hij is heel eerlijk, hoor. Je zult graag nog eens met hem praten.'

Geduld en opgewektheid, gebed en geloof, dacht Angela. Daar komen echt wonderen van. Ik denk niet dat mijn problemen met Lisa nu voorgoed voorbij zijn, maar ik zal het goede blijven kiezen. Misschien probeer ik nog eens met haar te praten. En terwijl ze zich naar het kantoortje van het schoolhoofd haastte, bad ze stilletjes: 'Dank u, hemelse Vader, voor uw hulp in mijn beproevingen.' □

JEZUS LAAT ZICH DOPEN

ILLUSTRATOR: ROBERT T. BARRETT

Johannes had vele jaren in de woestijn gewoond. Hij droeg kleren van kameelhaar, en hij at honing en sprinkhanen. Nu kwamen de mensen uit de steden naar zijn leringen luisteren. Hij stond bekend als Johannes de Doper.

Matteüs 3:1-5

Johannes de Doper vertelde de mensen over Jezus Christus, en zei dat ze zich van hun zonden moesten bekeren en zich moesten laten dopen. Johannes doopte allen die zich bekeerden zodat hun zonden afgewassen werden.

Matteüs 3:3, 6

De mensen vroegen hem hoe ze een beter leven konden leiden. Hij legde uit dat ze met de armen moesten delen, altijd de waarheid moesten spreken en andere mensen geen pijn moesten doen. Hij zei dat Jezus zou komen om zijn kerk te stichten en dat Hij hun de gave van de Heilige Geest zou geven. Johannes vertelde de mensen dat Jezus Christus de Heiland was, de Zoon van God.

Matteüs 3:2, 11–12; Lucas 3:10–14; Johannes 1:33–36

Op zekere dag was Johannes de Doper weer mensen aan het dopen in de rivier de Jordaan en toen vroeg Jezus Christus aan Johannes of hij Hem wilde dopen. Johannes wist dat Jezus de geboden van God altijd had onderhouden en dat Hij Zich niet behoefde te bekeren. Johannes dacht daarom dat Jezus Zich ook niet behoefde te laten dopen.

Matteüs 3:13-15; 2 Nephi 31:5-7

Maar Jezus wist dat God alle mensen had geboden om zich te laten dopen. Jezus zei dat Johannes Hem moest dopen en dat deed Johannes. Jezus is een voorbeeld voor ons omdat Hij Zich volgens Gods gebod liet dopen.

Matteüs 3:16; 2 Nephi 31:7-8

Toen Jezus weer uit het water kwam, kwam de Heilige Geest op Hem en God sprak vanuit de hemel. God zei: 'Deze is mijn Zoon, de Geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.'

Matteüs 3:16-17

Het voorbeeld van de profeten

Ann Jamison

'Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid' (1 Timoteüs 4:12).

William W. Phelps was een heel goede vriend van de profet Joseph Smith. William werd benoemd tot drukker van de kerk. Hij verhuisde naar Missouri en werd daar een leider in de kerk.

Later meende William bepaalde fouten in de profet Joseph te zien en werd zijn vijand. Hij ondertekende een certificaat waarin hij de daden van een van de vijanden van de kerk verdedigde. Door wat William en anderen deden, raakte Joseph niet alleen een goede, vertrouwde vriend kwijt, maar hij en andere kerkleiders werden in de gevangenis gezet!

Twee jaar later besefte William dat hij helemaal verkeerd was geweest. 'Ik ben een verloren zoon (...)', schreef hij de profet Joseph. 'Ik ken mijn eigen situatie, jij kent die en God kent die, en ik wil graag gereed worden als mijn vrienden me willen helpen. (...) Ik heb het helemaal verkeerd gedaan en het spijt me.' Hij vroeg of hij weer lid van de kerk mocht worden.

Joseph antwoordde hem onmiddellijk liefdevol en vergevengszind. Hij schreef: 'Ik geloof dat je het echt meent, en dat je je oprecht wilt bekeren. Daarom zal ik je graag weer als broeder de rechterhand schudden en mij verheugen over de terugkeer van een verloren zoon. (...) "Kom, geliefde broeder, de oorlog is voorbij, / Vrienden in het verleden, en vrienden weer zijn wij."' (Zie *History of the Church*, deel 4, blz. 141–142, 163–164.)

Joseph vergaf zijn vriend en William werd weer een dapper dienaar van de Heer. William heeft de lofzang 'Ere de man' (lofzang 24) over zijn vergevengszinde vriend, de profet Joseph, geschreven.

Soms zeggen of doen onze vrienden iets dat ons kwetst. Maar we kunnen het hun vergeven, net zoals Joseph Smith. Joseph vertelde William dat hij het voorbeeld van onze Vader in de hemel en Jezus Christus wilde volgen. Hij wilde net zo goed en vergevengszind

zijn als Zij. Als we het voorbeeld van Jezus Christus volgen, zullen we gelukkig zijn. Dan houden we ons aan ons doopverbond en dan zijn we misschien een steun voor onze vrienden bij het nakomen van hun verbonden, net zoals de profet Joseph Smith zijn vriend William tot steun was.

Instructies

Elke profet is een geweldig 'voorbeeld voor de gelovigen'. Speel een spel om het goede voorbeeld van onze profeten te kunnen onthouden. Plak bladzijde 6–7 op stevig papier. Knip de plaatjes en de verhaaltjes uit. Leg ze op de kop neer. Draai om de beurt twee kaartjes om en probeer het plaatje en het verhaaltje te vinden die bij elkaar horen. Als iemand een stel gevonden heeft, leest de speler het verhaaltje voor en bedenkt dan een manier waarop hij of zij het voorbeeld van die profet kan volgen.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Nodig enkele volwassenen uit om verhalen te vertellen van mensen die anderen hebben liefgehad en gediend. Haal voorbeelden uit uw eigen wijk of gemeente aan. Zing liedjes of lofzangen die bij de verhalen passen. Laat de kinderen een tekening maken van iets wat zij hebben gedaan of nog gaan doen om anderen liefde te tonen en te dienen. Plak de tekeningen van alle kinderen op een lang vel papier en maak er een draaiboos van. (Zie *Onderwijzen* — geen grotere roeping, 1999, blz. 162). Laat de kunstwerken de volgende week aan de kinderen zien onder het zingen van liedjes en lofzangen.

2. Teken op zes blaadjes eenvoudige figuurtjes die een vader, moeder, zus, broer, oma en opa voorstellen. Laat de kinderen in een kring zitten, een liedje of lofzang over lief zijn zingen en intussen de blaadjes doorgeven. Iedere keer als het liedje uit is, moet ieder kind dat een blaadje heeft, iets vertellen wat hij of zij kan doen om liefde te tonen aan die persoon in zijn of haar familie. Laat vervolgens ieder kind een setje van zulke blaadjes maken waarop de personen uit zijn of haar familie staan. Laat ze die blaadjes mee naar huis nemen zodat ze dat spelletje ook nog eens tijdens de gezinsavond kunnen doen. □

De verjaardagswens van president Hinckley: voortdurende vooruitgang voor de kerk

Sarah Jane Weaver

President Gordon B. Hinckley heeft een verjaardagswens: hij wenst 'een goede gezondheid en voortdurende vooruitgang voor de kerk'.

Tijdens een persconferentie op 21 juni, twee dagen vóór zijn negentigste verjaardag, haalde president Hinckley herinneringen uit het verleden op en sprak hij over de belangrijke toekomst van de kerk. 'Ik probeer gewoon mijn uiterste best te doen om tot de vooruitgang van dit werk bij te dragen, zoals de Heer dat van mij verwacht', zei hij.

Met dit doel in gedachten is de vijftiende president van de kerk van plan om te blijven reizen, om de afstand tussen verschillende culturen en landen te overbruggen en om te werken aan meer educatieve mogelijkheden voor mormoonse jonge alleenstaanden door Ricks College uit te breiden en er een vierjarig instituut van te maken, dat Brigham Young University-Idaho zal worden genoemd.

'Ik ben van mening dat we de afgelopen drie jaar veel belangrijk werk hebben verricht. Ik vind dat de kerk

veel vooruitgang heeft gemaakt', zei hij. De bouw van het nieuwe Conferentiecentrum met 21 duizend zitplaatsen en de tientallen tempels die wereldwijd zijn gebouwd, zijn duidelijke bewijzen van die groei, voegde hij eraan toe.

Tijdens het leven van president Hinckley heeft de kerk veel mijlpalen bereikt – de groei van een half miljoen leden die bijna allemaal in het westen van de Verenigde Staten woonden, tot elf miljoen leden over de hele wereld.

Deze groei is de grootste uitdaging voor de kerk, omdat er nieuwe kerkgelovenden moeten worden gebouwd en de plaatselijke leiders moeten worden opgeleid. Uit deze groei blijkt ook hoe belangrijk het evangelie in het leven van de leden is.

President Hinckley, die meer heeft gereisd dan enige andere president van de kerk, zei dat hij zich het liefst onder de leden begeeft. 'Ik ben liever in Singapore dan hier', zei hij. 'Als je onder de mensen bent, voel je een enorme steun en geestelijke kracht.'

Zijn vrouw, Marjorie P. Hinckley, heeft altijd aan zijn zijde gestaan.

Hij zei: 'Ze is een grote kracht voor mij. Ik hoop dat ik haar in ieder geval een beetje kracht geef. Iedere vrouw moet haar man kracht geven, en iedere man moet zijn vrouw kracht geven. We zijn nu 63 jaar getrouwd, en we hebben 5 kinderen, 25 kleinkinderen en 26 achterkleinkinderen. Zij weet wanneer ze jarig zijn en ik weet hoe ze heten.'

President Hinckley kijkt er ook naar uit om naar Nauvoo te gaan om de opnieuw gebouwde Nauvoo-tempel in te wijden. Zijn vader, Bryant S. Hinckley, was president van het zendingsgebied in de Noordelijke Staten en was daar in 1939 toen de stad haar honderdjarig bestaan vierde.

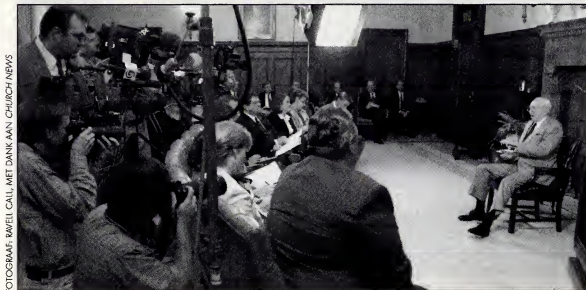
'[Mijn vader] vroeg toen aan de algemene autoriteiten of zij de Nauvoo-tempel wilden herbouwen', zei president Hinckley. 'Dat vonden zij geen goed idee en dat is toen ook niet doorgegaan. Maar nu gaat het wel gebeuren, en er is erg veel interesse voor.'

President Hinckley had nooit durven dromen dat hij negentig zou worden. Hij had ook nooit gedacht dat mensen een kaartje moesten hebben om zijn verjaardagsfeest bij te wonen.

Over de toekomst zei president Hinckley dat hij 'hetzelfde' zal blijven doen. Volgens hem zal de kerk met nieuwe technologie vooruitgang maken. Zij zal tijdens de Olympische Spelen in 2002 een spectaculaire show in het Conferentiecentrum organiseren. En de kerk zal humanitaire hulp in de hele wereld blijven verlenen.

'Dit is een goede tijd in de geschiedenis van de kerk', zei hij. 'Er is nog nooit een betere tijd geweest.' □

Met dank aan Church News, 24 juni 2000.

President Gordon B. Hinckley spreekt met verslaggevers en fotografen tijdens een persconferentie in het bestuursgebouw van de kerk.

De kerk 150 jaar in Denemarken

Ford Stevenson

Op 14 juni 1850, kwamen de eerste mormoonse zendelingen in Kopenhagen aan om met hun zendingswerk in Denemarken te beginnen. De zendelingen, onder leiding van ouderling Erastus Snow (1818–1888) van het Quorum der Twaalf Apostelen, waren de eersten die op het vasteland van Europa het evangelie predikten. Hun aankomst was het begin van een belangrijk tijdperk voor de kerk en uiteindelijk de bekering van duizenden Europese leden die gehoor gaven aan de oproep van president Brigham Young (1801–1877) om naar Utah te verhuizen en Zion op te bouwen.

Tussen 1850 en 1900 zijn meer dan achttienduizend Denen van Denemarken naar Utah geëmigreerd. Samen met de heiligen uit Groot-Brittannië en andere Europese landen werden deze bekeerlingen de ruggengraat van de jonge kerk.

Tijdens de eerste week van juli 2000, 150 jaar na deze historische gebeurtenis, hebben Deense leden het 150-jarig bestaan gevierd met haardvuuravonden, dansavonden, reünies en de onthulling van twee standbeelden die aan Denemarken zijn geschonken als herinnering aan de eerste Deense emigranten.

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen was door Det Danske Rebildselskab uitgenodigd om naar Denemarken te komen als Amerikaanse hoofdspreker tijdens de jaarlijkse viering van de onafhankelijkheidsdag op 4 juli. Deze bijeenkomst wordt altijd in de heuvels van Rebild gehouden, het enige nationale park in Denemarken, ongeveer 32 kilometer ten zuiden van Ålborg. De Denen vierten hier al sinds 1912 de Amerikaanse onafhankelijkheidsdag, de grootste viering hiervan buiten de Verenigde Staten. Er waren dit jaar meer dan vijftienduizend mensen aanwezig om de vriendschapsbanden tussen Denemarken en de Verenigde Staten te vieren.

Ouderling Nelson moedigde de aanwezigen aan om liefde, dankbaar-

heid, integriteit, wijsheid en optimisme in hun leven toe te passen. Hij preees de liefde die tijdens de Tweede Wereldoorlog is getoond toen de Denen ruim achtduizend Deense joden naar Zweden evacueerden, zodat ze niet door de nazi's zouden worden gedeporteerd. Hij moedigde hen aan om aan een sterk gezin te werken en benadrukte dat het belangrijkste werk dat iemand ooit kan doen, thuis wordt verricht.

Ouderling Nelson presenteerde aan de bevolking van Denemarken een standbeeld dat *Het gezin* wordt

genoemd. Dit kunstwerk, dat door een particuliere stichting zonder winstoogmerk is gefinancierd, 'Descendants and Friends of Denmark' genaamd, is door Dennis Smith uit Alpine (Utah) gemaakt. Broeder Smith is van Deense afkomst, en zijn overgrootmoeder, Christine Beck, die op zestienjarige leeftijd naar Utah emigreerde, was de inspiratie voor dat standbeeld. Na de festiviteiten verzamelden zich honderden mensen rond het standbeeld. Velen lazen de gedenkplaat waarop de mormoonse emigratie naar Utah staat beschreven, en anderen wilden bij het standbeeld gefotografeerd worden. Het standbeeld *Het gezin*, bij de ingang van het park, is een voorstelling van een gezin dat zich voorbereidt om in de tijd van de pioniers aan de lange reis naar de Verenigde Staten te beginnen.

De feestweek in Denemarken werd op donderdag 6 juli in Kopenhagen

Ruim vijftienduizend mensen woonden op 4 juli in de heuvels van Rebild, het enige nationale park in Denemarken, de festiviteiten bij, waar ouderling Russell M. Nelson de belangrijkste spreker was.

FOTOGRAFIE: MARK W. SMITH; MET DANK AAN SCHACHT-ANSAS

afgesloten. Het was prachtig, zonnig weer. Daar werd een tweede standbeeld van Dennis Smith, *Kristina*, onthuld in het havengebied van Kopenhagen, dat de Amerikaanse haven worden genoemd. Vanaf die locatie zijn veel heiligen per schip aan de reis naar hun nieuwe land begonnen. Er waren veel meer mensen aanwezig dan het plaatselijke organisatiecomité had verwacht, ongeveer zeshonderd. Velen waren geen lid van de kerk. Zij hadden in de krant over de onthulling gelezen en kwamen omdat ze interesse in de mormoonse emigratie hadden.

Uffe Ellemann-Jensen, voormalig minister van buitenlandse zaken van Denemarken, was de ceremoniemeester van de onthulling. Hij zei dat hij in 1995 in Utah was geweest en president Gordon B. Hinckley en andere leden van het Eerste Presidium had ontmoet. Hij vertelde over een ervaring die hij had toen hij met zijn vrouw de oude pioniersbegraafplaats in Spring City (Utah) bezocht en een monument zag van drie pioniers die in de indianenoorlog 'Black Hawk' waren gesneuveld. Een van deze pioniers was Lars Alexander Justesen, een Deen die in december 1852 met de eerste boot heiligen uit Kopenhagen was vertrokken, op weg naar Utah. De voormalige minister zei dat zijn bezoek aan Utah een diepe indruk op hem had achtergelaten en dat hij toen beseftte hoe sterk de banden tussen Denemarken en Utah eigenlijk waren.

Richard Swett, de Amerikaanse ambassadeur in Denemarken en lid van de kerk, sprak ook tijdens de ceremonie, evenals Johan Koch, president van de ring Kopenhagen. Het standbeeld is door ouderling Nelson aan de stad aangeboden. Hij moedigde alle aanwezigen aan om de geschiedenis van hun familie uit te zoeken door de centra voor familiegeschiedenis van de kerk in Denemar-

Harald Nielsen, president van Det Danske Rebildselskab in Denemarken, neemt Het gezin, een door Dennis Smith uit Alpine (Utah) vervaardigd standbeeld, in ontvangst.

ken te bezoeken. Het standbeeld werd door burgemeester Soren Pind van Kopenhagen in ontvangst genomen.

Barbara Madsen, algemeen bestuurder public relations voor het evenement in Kopenhagen zei dat velen na de ceremonie bij haar kwamen om hun dank uit te spreken en hun gevoelens onder woorden te brengen. De echtgenoot van een lid van de kerk legde zijn hand op zijn borst en zei: 'Ik heb hier vandaag iets bijzonders gevoeld. Ik weet niet het was; ik heb eigenlijk nog nooit over de emigranten nagedacht. (...) Maar vandaag heb ik aan hen gedacht, aan hun gevoelens en aan hun redenen om te gaan.'

Zuster Madsen zei dat een gids die groep lid van de kerk was en door een groep uit Utah was ingehuurd, haar tranen moest drogen toen het standbeeld *Kristina* werd onthuld. 'Aan het eind gaf ze toe dat ze nog nooit zo'n bijzonder gevoel had gehad, en dat ze niet kon uitleggen wat er gebeurde', zei zuster Madsen.

Een oud zeilschip gaf een historisch tintje aan het programma. Nadat het standbeeld aan de stad was aangeboden, gingen veel leden uit de

ring Kopenhagen, gekleed als pioniers uit de negentiende eeuw, aan boord van het schip. Terwijl de mensen op de kade de traditionele lofzang 'God zij met u tot w'u wederzien' (lofzang 105) zongen, vertrok het schip uit de haven naar open zee. Deze opvoering van een groep heiligen die Denemarken verlaten, was een gepaste en ontroerende afsluiting van het programma.

De viering van het 150-jarig bestaan van de kerk in Denemarken vond plaats in een tijd dat er in Denemarken steeds meer interesse is voor Denen die in de negentiende eeuw naar de Verenigde Staten emigreerden. De twee standbeelden zijn nu al symbolische, emotionele bruggen voor de mensen die zich verbonden voelen met de Denen die zo lang geleden zijn vertrokken. Voor de leden van de kerk in de Verenigde Staten die voorouders uit Denemarken hebben, zijn de standbeelden een band met een land dat in de geschiedenis van hun familie zeer geliefd is. Er was in heel Denemarken veel aandacht van de media voor de activiteiten – televisie, radio en kranten.

Ouderling Nelson heeft ook tijdens twee haardvuuravonden gesproken, die druk werden bezocht door plaatselijke leden die naar de apostel van Deense afkomst kwamen luisteren. Zijn betovergrootvader Niels Christensen trad in Denemarken toe tot de kerk en vertrok in mei 1861 naar Utah. Ouderling Nelson sprak gémotioneerd over zijn liefde voor Denemarken en sprak zijn dankbaarheid uit voor de grote offers die zijn voorouders en zoveel anderen vroeger gebracht hebben om de lange reis naar Utah te maken. De eerste haardvuuravond werd op 1 juli in het ringgebouw van Kopenhagen gehouden, de tweede op zondag 2 juli in het ringgebouw van de ring Århus. □

Met dank aan Church News, 15 juli 2000.

Uitkijken naar de tempel

Graag hadden we hier melding gemaakt van de vorderingen bij de bouw van de Den Haag-tempel, maar op het moment dat deze pagina's worden samengesteld (begin augustus) is er geen nieuws. Maar dat de tempel er komt, is zeker. En het is ook zeker niet de eerste tempel waarvan de bouw op een of ander moment vertragend ondervindt. Kort nadat de profeet Joseph Smith de stad Nauvoo had gesticht op de oever van de Mississippi, werd er met de bouw van een nieuwe tempel begonnen. Pas enkele jaren na de dood van de profeet, en slechts kort voor het gedwongen vertrek van de heiligen der laatste dagen uit die stad, werd de tempel voltooid. Door brand en noodweer is de tempel verwoest; op het ogenblik wordt hij herbouwd, en men hoopt de nieuwe Nauvoo-tempel eind volgend jaar gereed te hebben.

Na de aankomst van de eerste groep pioniers op de vlakte van het Grote Zoutmeer wees Brigham Young de plaats aan waar de tempel moest worden gebouwd. Het zou veertig jaar duren eer de Salt Lake-tempel gereed was; inmiddels waren Brigham Young en zijn opvolger, John Taylor, overleden en was Wilford Woodruff president van de kerk. Tijdens de bouw heeft men allerlei tegenslag ondervonden – een aantal jaren na het begin van de bouw moes-

ten zelfs de fundamenten totaal worden vernieuwd. Maar de tempel is er gekomen, wordt al meer dan honderd jaar gebruikt en zal nog honderden jaren kunnen worden gebruikt.

Bij de bouw van de Salt Lake-tempel waren er mensen die zich zorgen maakten over wat er allemaal kon gebeuren. Brigham Young zei: 'Sommigen zeggen: "Ik doe dat niet graag, want we zijn nog nooit met de bouw van een tempel begonnen zonder dat de klokken der hel begonnen te lui-

den." Ik wil ze graag weer horen luiden. (...) We hebben een tempel in Kirtland en een in Nauvoo voltooid; en hebben de klokken der hel niet geluid, heel de tijd dat we ze aan het bouwen waren? Ze luiddend, elke week en elke dag.' (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young*, blz. 300.)

Ook in onze tijd heeft men bij de bouw van tempels problemen ondervonden. In Friedrichsdorf, waar nu de Frankfurt-tempel staat, werkte aanvankelijk de overheid niet mee; in andere plaatsen maakten anderen bezwaar of stuitte men op technische problemen. Toch is het aantal tempels in minder dan drie jaar bijna verdubbeld, van ruim 50 tot 100.

Tijdens de aprilconferentie van dit jaar vertelde ouderling Glenn L. Pace: 'Onze opgetogenheid over de bouw van tempels wordt niet door iedereen gedeeld. Vooral de tegenstander is razend omdat hij ziet dat zijn macht in gevaar is.

'De laatste twee jaar ben ik in West-Afrika persoonlijk getuige geweest van zijn woede. Hij is heel druk bezig geweest om de bouw van een tempel in dat deel van de wereld te verijdelen. (...) Waarom maakt Lucifer zich zo druk? (...) Uit getrouwheid aan de tempelverbonden vloeit versnelde geestelijke vooruitgang voort. (...)

'Daarom maakt Lucifer zich zo druk. Bovendien is hij zich bewust van het grote aantal Afrikanen aan de andere zijde van de sluiter die het evangelie aanvaard hebben en reikhalzend uitzien naar hun doop, hun tempelbegiftiging en de verzegeling aan hun gezinsleden. Als een tempel is ingewijd, zal de dam in de geestenwereld doorbreken en zal er een stroom van mensen die in Afrika geleefd hebben naar de tempel van de Heer komen als hun nakomelingen het werk voor hen doen. We moeten

FOTO: LISBETH VAN DER WELLENSCOUT

Om te laten zien wat een tempel is en wat er bij de bouw komt kijken, hebben de kinderen van het jeugdwerk van de wijk Leiden tempels gebouwd van Lego en Duplo. Deze grote tempel, met een spoorweg om materiaal aan te voeren, is gebouwd door de Sterretjes en de KGW-klas. Het komende jaar zal er nog vaker over de tempel worden gepraat.

De Bern-tempel (Zwitserland) is nu (augustus 2000) nog steeds zo mooi als bij de inwijding door president David O. McKay in 1955.

niet verbaasd staan als Lucifer alle beschikbare middelen gebruikt om te voorkomen dat deze mensen een tempel krijgen. (...)

‘Het was inspirerend om te zien hoe de Heer de krachten bundelt die zullen leiden tot een onvermijdelijke overwinning. Er zal in West-Afrika een tempel komen.’ (Liahona, juli 2000, blz. 31.)

Ouderling Boyd K. Packer heeft duidelijk gemaakt hoe belangrijk tempels voor ons zijn: ‘De tempels zijn het middelpunt van de geestelijke kracht van de kerk. Wij moeten verwachten dat de tegenstander zal proberen ons als kerk of als persoon te hinderen wanneer wij ernaar streven aan dit heilige en geïnspireerde werk deel te nemen. Het tempelwerk roept zoveel tegenstand op omdat het voor de heiligen der laatste dagen en voor de hele kerk de bron is van zoveel geestelijke kracht.

‘Bij het leggen van de hoeksteen van de Logan-tempel heeft president George Q. Cannon de volgende uitspraak gedaan:

‘Elke funderingssteen voor een tempel die wordt gelegd, en elke tempel die voltooid wordt volgens de wijze die de Heer voor zijn heilig

priesterschap geopenbaard heeft, vermindert de macht van de Satan op aarde, en vergroot de macht van God en rechtschapenheid, brengt de hemelen in grote macht in beweging ten behoeve van ons en doet de zegeningen van de eeuwige Goden, en hen die bij hen wonen, op ons neerdalen” (Millennial Star, 12 november 1877, blz. 743).

‘Wanneer een lid van de kerk zich ergens zorgen over maakt, of wanneer hij worstelt met een belangrijke

beslissing, is het heel gewoon voor hem om naar de tempel te gaan. Het is een goede plaats om onze zorgen mee naar toe te nemen. In de tempel kunnen we de zaken in een geestelijk perspectief gaan zien. Daar zijn wij, zolang de tempeldienst duurt, “buiten de wereld”.

‘Soms worden we zo in beslag genomen door problemen en zijn er zoveel zaken die tegelijk om onze aandacht vragen, dat we gewoon niet goed kunnen denken en alles helder

De Preston-tempel (Engeland), kort na de inwijding in 1998.

Leden bij de ingang van de Preston-tempel (Engeland).

zien. In de tempel lijkt het stof van de afleiding te verdwijnen, de mist lijkt op te trekken, en we kunnen dingen "zien" die we eerder niet konden zien, en we kunnen een uitweg vinden uit onze moeilijkheden die we eerder niet gevonden hadden.

'De Heer zal ons zegenen naarmate we ons bezighouden met het heilige werk van de tempelverordeningen.

Die zegeningen beperken zich niet tot ons dienen in de tempel. Wij zullen in al onze activiteiten gezegend worden.' (*De Ster*, extra editie, juni 1992, blz. 23.)

Het is intussen meer dan een jaar geleden dat het Eerste Presidium de bouw van een tempel voor de leden in Nederland, België en Luxemburg bekend maakte. Eerder dan velen van

ons ooit hadden durven hopen. Intussen wordt ons geduld nog een beetje op de proef gesteld, maar de tijd dat er een tempel zal staan in Nederland komt dichterbij. Dan zal het 'heel gewoon' worden om naar de tempel te gaan en zullen wij door de tempelverordeningen nog meer 'in al onze activiteiten gezegend worden'. □

Frans Heijdemann

KORT NIEUWS

Nieuwe bisschop in Apeldoorn

De wijk Apeldoorn heeft sinds kort een nieuwe bisschop. Het is broeder Wim Feith, die bisschop Mulder is opgevolgd. Een foto van de nieuwe bisschop met zijn raadgevers hopen we in het decembernummer te publiceren.

Honderdste tempel ingewijd

Het Eerste Presidium heeft op 21 juli bekendgemaakt dat op 1 oktober de inwijding van de honderdste tempel van de kerk zou plaatsvinden. Het is de Boston-tempel (Massachusetts) in de V.S., waarmee het door president Hinckley in april 1998 gestelde doel bereikt werd, namelijk om voor het einde van het jaar 2000 honderd tempels in gebruik te hebben.

Oceaanreis per zeilschip ter herinnering aan pioniers

Tussen 1851 en 1866 zijn ongeveer 85 000 bekeerlingen uit Noord- en West-Europa de Atlantische Oceaan per schip overgestoken om zich bij de leden in de Verenigde Staten te voegen. De reizen per handkar dwars door de V.S. staan bekend als een zware beproeving, maar voor velen was de zeereis minstens zo slopend. Ter

herinnering aan die pioniers zullen leden en niet-leden uit Scandinavië, Duitsland en Engeland volgend jaar van Europa naar Amerika reizen met schepen in 19de-eeuwse stijl.

Pioniers uit IJsland herdacht

Maar liefst 410 leden uit het kleine IJsland beantwoordden in de jaren 1854-1914 de oproep om Zion in het westen van de V.S. te versterken. Op 30 juni jl. werden deze pioniers geëerd door een bijeenkomst van leden en regeringsvertegenwoordigers uit IJsland en afstemmingen van de IJslandse pioniers. Dat gebeurde bij de 'Mormoonse vijver' in IJsland, waar men uitkijkt over de Atlantische Oceaan, en waar een monument voor de mormoonse pioniers uit dat land werd geplaatst.

Eerste jeugdconferentie in Roemenië

Voor het eerst in het nog korte bestaan van het zendingsgebied Boekarest (Roemenië) werd er een jeugdconferentie gehouden. Deze vond plaats van 13 t/m 15 juli in de ongerepte natuur bij de top van een heuvel. De jongeren waren per trein en per bus uit alle uithoeken

van het zendingsgebied, van de republiek Moldavië tot de afgelegen streken van Roemenië, er naartoe gekomen.

Dienstbetoenprojecten

Overal ter wereld zijn er groepen leden van de kerk die opvallen door dienstbetoon aan de kerk, hun woonplaats of hun land. Op 24 juni kwamen meer dan 180 jonge volwassenen bij elkaar bij de Toronto-tempel (Canada) om het hek rondom het tempelterrein te verven. Het concertkoor van BYU-Hawaii bracht met een concert in Singapore maar liefst 50 000 dollar bij elkaar ten bate van de Asian Women Welfare Association Special School. Meer dan duizend leden uit de Canadese provincie Alberta werkten mee aan dienstbetoenprojecten in en rond de stad Lethbridge.

Zusters van de ZHV in Nieuw-Zeeland maakten en verpakten onder meer honderden dekens, kussens en kledingstukken ten behoeve van mensen in rampgebieden. En een wijk in Woodburn (Oregon) in de V.S. ontving een onderscheiding wegens de verdiensten jegens het naburige nationale park. □

Zuster Hesse 100 jaar

Onlangs bereikte zuster Hesse de gezegende leeftijd van honderd jaar. Zuster Hesse werd als Margaretha Magerle op 14 juli 1900 geboren in Oostenrijk. Ze verloor al jong haar ouders en werd in een Oostenrijks weeshuis ondergebracht. Nog steeds vertelt ze geamuseerd hoe de nonnen in het weeshuis dachten dat zij niet oud zou worden: zo'n slechte maag ... Ze heeft ze bestlist allemaal overleefd.

Zuster Hesse werd op 16 oktober 1959 gedoopt. Haar geheugen is niet meer wat het was, maar een week voor haar verjaardag getuigde ze nog van haar grote liefde voor de Heer en van haar grote dankbaarheid voor de rust, de vrede en de vriendschap die zij – een buitenlandse we-

duwe – in de kerk had gevonden. Jarenlang was elke tempelreis voor zuster Hesse een uitnodiging om naar het huis van de Heer te gaan. Ze hield het vol tot ver na haar negentigste; toen werden de verre reizen haar te vermoeiend.

Voor alle 'oude' Amsterdamse leden en voor vele muzikliefhebbers in de kerk daarbuiten was zuster Hesse jarenlang een begrip. Wie een goede alt in het koor nodig had, wist dat zij graag wilde komen zingen. Wie hulp nodig had, kon op haar rekenen. De hele buurt wist dat wie een gewond dier bij haar bracht, er zeker van kon zijn dat het gekoesterd zou worden. □

Zuster Hesse-Magerle op 14 juli 2000: haar honderdste verjaardag.

Rineke de Bruijn

Leden wijk Apeldoorn hebben veel plezier bij sport en spel

De sport- en speldag van de wijk Apeldoorn op tweede pinksterdag is een goede traditie. Met groot en klein, oud en jong kwamen de leden van de wijk op de afgesproken plek in een van de bossen rond onze mooie stad bij elkaar. In tegenstelling tot vorig jaar troffen we het geweldig met het weer.

Het werd een prachtige dag: zon in overvloed, maar niet al te warm. De fantasie van twee van onze broeders had weer ongekende hoogten bereikt tijdens de planning en uitvoering van de verschillende speltakken. Het is ongelooflijk wat men kan doen met dakgoten en pingpongballetjes, met een boom, een ladder, een lat, een ka-

triel en stukken touw, met in de meest uiteenlopende vormen gezaagde plankjes, stokken en wat dies meer zij ...

Zo werd het weer een zeer geslaagde dag, waaraan mens en dier het grootste genoegen beleefde in de blakende zon of lommerrijke schaduw, zittend genietend of – hard werkend – de anderen spanning of lachstuipen bezorgend.

Alle 130 aanwezigen spreken hierbij de wens uit, dat onze broeders Anten en Aartsen dit nog heel lang voor de wijk willen blijven doen. □

Sebelia Knudsen

Het is ongelooflijk wat je allemaal met ladders, katrollen, touwen en plankjes kunt doen.

FOTO: SEBELIA KNUDSEN

In het zendingsveld

■ BELGIË

Bubi en Ans Oppermann

Mission belge de Bruxelles
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ DUITSLAND

Jeannette Kleijweg / Åsbjørn van der Vliet

Deutschland-Mission München
Lommelstrasse 7
D-81479 München

Adriana Jacoba van Biemen-Davidse

Frankfurt-tempel
Talstrasse 10, Postfach 1440
D-61381 Friedrichsdorf

■ ENGLAND

Justin Bijkerk

England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds, Yorkshire
LS18 5AZ, Engeland

Jared van Hensen van Uiningen

England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire
WA14 1NU, Engeland

Hellen van Oudheusden

England Bristol Mission
Southfield House
2 Southfield Road
Westbury-on-Trym, Bristol
BS9 3BH, Engeland

■ FRANKRIJK

Mirjam Bos

Mission française de Paris
23, rue du Onze Novembre
F-78110 Le Vesinet

Joey van Boekel

Mission française de Bordeaux
67, rue Furtado
F-33800 Bordeaux

■ GRIEKENLAND

Michael Stekinger

Zendingsgebied Athene
Eleftherotrias 9
Kifissia 14563
Athene, Griekenland

■ OOSTENRIJK

Petra Verhaegen

Österreich-Mission Wien
Fuerganggasse 4
A-1190 Wien

■ SCHOTLAND

Robert Panhuizen / Alexander Noot

Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH 10 5BP,
Schotland

■ VERENIGDE STATEN

Ruben van Impelen

Utah Salt Lake City Mission
2102 South 1300 East
Suite 102, Salt Lake City
Utah 84106, USA

Pauline Dee

Utica New York Mission
P.O. Box 220
New Hartford, NY 13413-0220
USA

■ WEST-INDIË

Azad Nazir

Koosstraat 6
Paramaribo
Suriname

■ ZUID-AFRIKA

Angelo Leman

South Africa
Cape Town Mission
P.O. Box 217
Howard Place
7450 Cape Town
Republiek Zuid-Afrika

■ ZWITSERLAND / FRANKRIJK

Harmjan de Jonge

Mission suisse de Genève
8 Chemin William Barbey
CH-1292 Chambésy (GE)

Nieuwe zending

Naam:

Åsbjørn van der Vliet

Afkostig unit:

Den Haag

Aanvang zending:

12 juli 2000

Opleidingsinstituut:

Preston (Engeland)

Zendingsgebied:

München (Duitsland)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat – en vooral: een goede pasfoto! Stuur die gegevens naar:

**Nieuwsredactie Liahona, Grovestins 64,
7608 HN Almelo, Nederland**

Foto's niet met nietjes of paperclips vastmaken!
Als je naar een zendingsgebied gaat dat nog niet op deze pagina voorkomt, stuur dan a.u.b. ook het adres van het zendingskantoor.

DE HEILAND EREN DOOR ONS AAN ONZE VERBONDEN TE HOUDEN

Door de onvergelyklijke gaven van onze Heiland, Jezus Christus, staan wij voor altijd bij Hem in de schuld. Zijn volmaakte rechtschapenheid en onophoudelijke mededogen geven ons een voorbeeld dat wij kunnen volgen. En met zijn verzoening overwon Hij de lichamelijke dood en maakte het voor ons mogelijk om ook op te staan. Door zijn verzoening is het voor ons ook mogelijk geworden om het eeuwig leven te beërven als we ons bekeren en de verlossende verordeningen ontvangen.

EEN VOLK DAT VERBONDEN SLUIT

Hoe kunnen wij onze liefde en dankbaarheid jegens de Heiland gaan tonen? De Heer heeft gezegd: 'En verder moet iedereen, die tot deze kerk, de kerk van Christus, behoort, alle geboden en verbonden der kerk onderhouden' (Leer en Verbonden 42:78). Wij eren de Heiland op de manier die Hij van ons gevraagd heeft — door zijn

geboden te onderhouden en ons aan onze verbonden te houden.

Ieder van ons sluit bijzonder persoonlijke verbonden met de Heer, te beginnen met de doop. Als wij dat doen, ontvangen wij bepaalde beloofde zegeningen. Omdat de Heer volmaakt is, weten wij dat Hij zich aan al zijn beloften aan ons zal houden: 'mijn verbond zal ik niet ontwijden, noch veranderen wat over mijn lippen gekomen is' (Psalmen 89:35). Maar omdat wij onvolmaakt zijn, moeten we er voortdurend naar streven om niet alleen verbonden te sluiten, maar ons er ook aan te houden, ons te bekeren en geloof te oefenen in de macht van Jezus Christus om ons te vergeven en te verhogen.

DE VERBONDEN WAAR WE ONS AAN HOUDEN

Bonnie D. Parkin, destijds raadgeefster in het algemeen jongevrouwenvpresidium, heeft gezegd: 'We hebben het zo vaak over het sluiten en nakomen van verbonden. Maar wat is dat eigenlijk precies? Bij de doop tonen wij dat wij "gewillig zij[n] elkanders lasten te dragen, (...) met de treurende te treuren; (...) hen te vertroosten, die vertroosting nodig hebben, en (...) te allen tijde als getuige van God te staan, in alle dingen en in alle plaatsen"' (Mosiah 18:8-9). En dat is nog maar het begin! In de tempel verbinden we ons verder om te gehoorzamen, op te offeren, onszelf rein te houden, bij te dragen tot de verbreiding van de waarheid, kuis te zijn, het evangelie

na te leven, en altijd getrouw te zijn.' ('Verbonden huldigen', *De Ster*, juli 1995, blz. 71.)

Twee leden van de gemeente Sint-Niklaas (ring Antwerpen) laten zien wat het inhoudt om zich aan die evangelieverbonden te houden. Jeanine Craet werd ongeveer 25 jaar geleden lid van de kerk. Haar getrouwe dienstbetoon, zelfs in tijden van uiterste beproeving, werd een voorbeeld voor velen, inclusief haar buurvrouw, Paula Buysse, die zich liet dopen toen zuster Craet haar getuigenis aan haar had gegeven. Jaren later kreeg zuster Craet een hersenbloeding en raakte in een coma. Zuster Buysse, die toen ZHV-presidente was, bracht uren door aan de zijde van haar vriendin — pratend, lezend en zingend. Toen zuster Craet uiteindelijk gedeeltelijk verlamd uit haar coma kwam, hielp zuster Buysse bij de verpleging. Zuster Craet kreeg langzaam weer haar spraak terug. De eerste zondag ze te weer naar de kerk ging, gaf zuster Craet haar getuigenis. Gekluisterd aan een rolstoel dankte ze de Heer voor zijn zegeningen en vroeg Hem om haar genezing te bevorderen — zodat ze Hem verder kon dienen.

Omdat wij beloofd hebben de naam van de Heer op ons te nemen, zijn geboden te gehoorzamen, en ons aan onze verbonden te houden, geven wij de Heiland met onze daden van geloof en van christelijk dienstbetoon lof en eer. En op zijn beurt geeft Hij ons zegeningen en kracht. □

'Wees niet ongelovig, maar gelovig.'

Veel aspecten van het leven zijn geloofslessen. Nu wij in dit leven geplaatst zijn, met een sluier tussen onszelf en de realiteit die wij kenden als de tegenwoordigheid van de Vader, worstelen wij vaak met zwakheden, onvervulde verlangens en onzekerheden. Wij streven ernaar het licht van waarheden te ontvangen waarvan wij slechts een kleine glimp hebben opgevangen, en naar de goddelijke aanraking die het gebroken lichaam en het gebroken hart genezen. ☪ De raad die president Gordon B. Hinckley heeft gegeven, biedt allen die daarmee worstelen hoop en genezing: 'wees niet ongelovig, maar gelovig' (Johannes 20:27). Waarin geloven? Geloven in God, de eeuwige Vader, als de Vader

van onze geest, als onze Leider, als onze Koning. Geloven in de Heer Jezus Christus, onze Verlosser, onze Heiland, onze Heer. Geloven in het herstelde evangelie, dat op wonderbaarlijke wijze op aarde gekomen is. Ontwikkel in uw hart een levend en vurig getuigenis van de herstelling van het evangelie. Geloof in het Boek van Mormon. Wees niet ongelovig in de kennis dat het priesterschap van God op aarde hersteld is. Geloof in goedheid. Geloof in uzelf. Geloof

dat ieder van u een kind van God is, met een goddelijk geboonerecht.' (Bijeenkomst in Kaapstad [Zuid-Afrika], 20 februari 1998.) ☪ Hieronder vertellen leden van de zegeningen en hoop die zij gekregen hebben in hun streven om 'gelovig' te zijn.

De schaduw van de dood lag op haar gezicht

Victoria Ekong

Enkele maanden na onze doop kregen mijn man en ik met onverwachte tegenspoed te maken. Het merendeel van die tegenspoed was vooral verontrustend omdat het onze kinderen betrof. Het leek wel of er geen week voorbij ging zonder dat een van hen in het ziekenhuis werd opgenomen.

Die beproevingen gingen bijna

twee jaar door. Onze Nigeriaanse ambtenarensalarissen gingen op aan rekeningen voor medische zorg. De financiële druk werd zo groot dat mijn man en ik veel van onze bezittingen moesten verkopen om aan eten te kunnen komen. Ik moest zelfs wat van mijn kleding verkopen. We raakten alles kwijt waar we voor gewerkt hadden. Maar geen van die beproevingen bracht ons geloof aan het wankelen. Wij bleven actief in

onze gemeente en trouw aan onze verbonden. En als we geen geld hadden voor vervoer, liepen we op zondagochtend naar de kerk.

En toen werd onze dochter, Priscilia, op een avond in december 1997 ziek. Ze had hoge koorts en er begon bloed uit haar mond te

Ik kon de schaduw van de dood op het gezicht van mijn dochter zien. Op de een of andere manier wist ik haar op mijn rug van onze flat op de tweede verdieping naar buiten te krijgen.

komen. Mijn man was niet thuis en ik was bang en in de war. Ik kon de schaduw van de dood op haar gezicht zien.

Toen ik om hulp bad, kreeg ik van de Geest de ingeving om haar naar onze gemeentepresident te brengen, die ver bij ons vandaan woonde. Op de een of andere manier wist ik haar op mijn rug van onze flat op de tweede verdieping naar buiten te krijgen. Het was te laat om nog een bus te nemen, dus probeerde ik wanhopig een taxi te krijgen.

De eerste taxichauffeur die langskwam, wilde ons niet meenemen. Hij zei: 'Ik wil geen lijk in mijn auto.' Maar een tweede taxichauffeur luissterde naar mijn smeekbeden en hielp ons, ook al had ik geen geld. Toen we het bewaakte complex bereikten waar onze gemeentepresident woonde, weigerde de bewaker bij de ingang ons binnen te laten. Maar hij belde de president, en die kwam naar de ingang en droeg Pricilia naar zijn flat. Hij legde haar op de bank, legde haar de handen op en gaf haar een zegen. Ik hoorde hem zuchten en even wachten, waarop hij Pricilia zei dat het nog geen tijd voor haar was om heen te gaan, en dat ze moest vechten om in leven te blijven.

Onmiddellijk na de zegen deed Pricilia haar ogen open. We brachten haar naar het ziekenhuis, waar we te horen kregen dat ze hersenmalaria had. We vernamen ook dat die ziekte haar het leven kon kosten. De acht daaropvolgende dagen lag ze buiten bewustzijn in het ziekenhuis. De

artsen geloofden niet dat ze het zou overleven.

De dag dat Pricilia ontslagen werd — gezond en zonder blijvende gevolgen — vertelde de dokter me dat maar weinig mensen die zo ziek zijn als zij was geweest, het overleefden. En zij die het wél overleefden, hielden er een handicap aan over. 'Pricilia heeft veel geluk gehad', zei hij. Maar ik wist dat geluk niets met haar genezing te maken had. Ze was gereed door de macht van het priesterschap.

Tegenwoordig is Pricilia weer een gezond en gelukkig meisje. Sinds de dag dat ze het ziekenhuis verliet, is ze geen dag meer ziek geweest. Ze is alles dat een ouder maar kan wensen dat een dochter is. Bovendien zijn de andere ziekten die ons gezin plaagden ook verdwenen. We hebben die beprovingen doorstaan en zijn overvloedig gezegend.

'En wat hebt u geleerd?'

Lael J. Woodbury

Ik schrok niet van haar vraag, maar het was wel onverwacht. We waren in de tempel aan het wachten tot anderen zich bij ons voegden om verzegelingen te verrichten, en hadden het over koetjes en kalfjes — de sneeuw, de kroonluchter — en ineens vroeg de jonge vrouw mij: 'Hoe lang bent u al verzegelaar?'

'Ik ga nu mijn negentiende jaar in', zei ik.

'En wat hebt u geleerd?' vroeg ze.

Het gezicht van de jonge vrouw klaarde op. 'De dag dat ik aan mijn ouders werd verzegeld, was voor mij het begin van de eeuwigheid', zei ze.

Daar had ik aanvankelijk geen antwoord op. Over die vraag had ik nooit zo diep nagedacht.

Ik dacht na, op zoek naar een antwoord. Ik wilde aanvankelijk zeggen: 'Ik heb geleerd hoe volmaakt mensen hier in de tempel kunnen lijken.'

Ik overwoog om te antwoorden: 'Ik heb geleerd de verordeningen op zich te waarderen — hun eenvoud, hun oude afkomst, hun diepzinnigheid.'

Maar ik wist dat ze informeerde naar de kern van mijn ervaring. En plotseling vond ik de woorden om te uiten wat ik geleerd had.

'Ik heb geleerd dat het gezin het fundament van de eeuwigheid is', zei ik. 'Het kerndoel van de kerk, en van alles wat we doen, is gezinnen in staat te stellen voor eeuwig samen te zijn.'

Ze zat daar bewegingloos en onze blikken kruisten elkaar.

'De verordeningen die in de tempel worden verricht, geven de mensen macht', zei ik. 'Ze maken eeuwige gezinsbanden mogelijk. In de tempel zie ik dat gezin en liefde synoniem zijn. Dat is wat ik geleerd heb.'

Omdat ik voelde dat ze er behoefte aan had, stelde ik haar dezelfde vraag. 'En wat hebt u geleerd?' vroeg ik.

Haar lip trilde even. 'Ik heb geleerd dat wat u zegt, waar is', zei ze uiteindelijk. 'De kerk en de tempel draaien beide om het gezin. Daarom ben ik hier — voor mijn ouderlijk gezin.'

'Hoe bedoelt u?' vroeg ik.

'Mijn vader was goed voor me, maar mijn moeder overleed toen ik nog heel klein was', zei ze. 'Ze zijn

nooit getrouwd. Toen ik dertien was, overleed mijn vader. En toen vond ik het evangelie — of liever gezegd: het vond mij.'

Haar gezicht klaarde op. 'Enkele maanden geleden kwam ik terug van zending en begon ik aan het tempelwerk voor mijn vader en moeder. Ik heb me voor de eeuwigheid aan ze

laten verzegelen. Voor het eerst voel ik me compleet. Nu ik weet dat ik verzegeld ben aan mijn ouders, hoor ik ergens thuis. De dag dat ik aan mijn ouders werd verzegeld, was voor mij het begin van de eeuwigheid. Ik voel me zo gelukkig als ik hier in de tempel ben.'

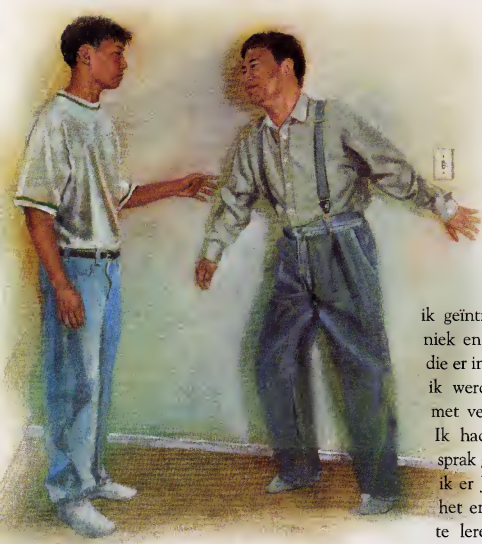
Ik keek naar haar glimlachende gezicht. Door mijn eigen tranen heen kon ik de hare zien. Nu denk ik elke keer dat ik naar de tempel ga aan het gezicht van die zuster en aan de eeuwige zegeningen die we krijgen als we voor eeuwig aan onze gezinsleden verzegeld worden.

Het geloof van mijn vader

Ricardo Enohi, verteld aan Mark D. Christiansen

Allebei mijn ouders zijn in Japan geboren. Ze gingen naar Brazilië voordat ik geboren werd, en ik groeide dan ook op met het Portugees. Toen ik zeven was, scheidden ze.

Net als veel andere jongeren had ik veel problemen toen ik aan mijn puberteit begon. Ik maakte veel ruzie met mijn vader, bij wie ik woonde. Ik kreeg ook enkele slechte gewoonten. Op mijn vijftiende begon ik te drinken en te roken. Op mijn zeventiende begon ik drugs te gebruiken. Ik joeg pleziertjes na, en ik meende dat het niets uitmaakte, wat ik ook deed. Maar ook al had ik vrienden, ik voelde me toch eenzaam. Ik vroeg me af wat het doel van het leven was.

ik geïntrigeerd door de techniek en de andere gemakken die er in dat land waren. Maar ik werd ook geconfronteerd met veel nieuwe problemen. Ik had een baan, maar ik sprak geen Japans — hoewel ik er Japans uitzag. Ik vond het erg moeilijk om de taal te leren. En mijn collega's hadden niet altijd zoveel geduld met me.

Ondanks mijn christelijke achtergrond, was ik nooit naar de kerk geweest, en ik had ook niet regelmatig in de Bijbel gelezen. Maar nu ik met deze hindernissen zat, herinnerde ik me dat mijn vaders geloof hem zoveel kracht had gegeven. Ik dacht steeds meer aan God.

Op een dag liep ik door het centrum van Fukui toen twee jongemannen op me afkwamen. Een van hen zag er niet Japans uit, maar hij sprak Japans toen hij zich voorstelde.

Ik zei: 'Het spijt me, maar ik spreek geen Japans. Spreekt u Engels?'

Hij antwoordde: 'Vanzelfsprekend! Ik ben Amerikaan!'

De jongeman begon in het Engels tegen me te spreken, een taal die ik op school had geleerd. Hij zei dat zijn collega en hij zendelingen waren van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ze spraken even over Jezus Christus en nodigden me uit om naar de kerk te gaan. Ik aarzelde, maar stemde uiteindelijk toe.

Het doorzettingsvermogen waarvan mijn vader blijk gaf toen hij met beproeving geconfronteerd werd, maakte grote indruk op mij. Maar pas toen ik kennis had gemaakt met de zendelingen, besefte ik hoe sterk mijn vaders geloof in mijn hart geworteld was.

De eerste bijeenkomst die ik bezocht, was een vasten-en-getuigenisdienst. Ik was te laat. Toen ik de kapel inliep, stond er een jonge vrouw te huilen en te vertellen hoe het evangelie haar met haar problemen had geholpen. Toen ik naar haar en naar enkele andere leden had geluisterd, besefte ik dat ze allemaal problemen hadden. Ze waren niet volmaakt, en dat wisten ze. Maar ik kon zien dat ze de een of andere sterke innerlijke kracht hadden. Hun geloof in God hielp hen. Ik dacht: *Met een dergelijk geloof kan ik misschien ook mijn problemen overwinnen.*

Ik bleef naar de kerk gaan, en ik dacht veel na over wat ik daar leerde. Ik las ook het Boek van Mormon. Op een dag nam ik de uitnodiging aan om God te vragen of wat ik leerde waar was. Tijdens het bidden kreeg ik een sterk gevoel van binnen, en ik dacht: dit is goed. *Ik geloof al in God. Het is tijd om Hem te volgen.*

Toen ik bleef bidden en bijeenkomsten bleef bijwonen, bleef de Geest me begeleiden. Uiteindelijk zei ik tegen de zendelingen dat ik de zendelingen wilde volgen. Ik wilde God volgen en eens naar Hem

Het was mijn vader die me liet zien hoe ik van mijn eenzaamheid af kon komen. Hij was christen en had een groot geloof in God. Op een dag raakte hij verlamd door een ziekte. De artsen zeiden dat hij nooit meer zou lopen. Maar een week later dwong hij zichzelf om te gaan lopen, steunend tegen een muur. 'Weet je,' zei hij tegen mij, 'ik geloof in God en ik weet dat ik met zijn hulp mijn problemen kan overwinnen.' Ik was onder de indruk van wat hij zei, maar het zou enige tijd duren voor ik besefte hoe sterk zijn woorden in mijn hart geworteld waren.

Kort nadat mijn vader weer was begonnen met lopen, kreeg ik een brief van mijn moeder. Ze was teruggekeerd naar Japan en werkte in een fabriek in de stad Fukui. 'Kom naar Japan', schreef ze. 'Dan zorg ik dat je een baan krijgt.' Ik raakte enthousiast over het idee om te wonen in het land van mijn voorouders, en ik besloot te vertrekken.

Toen ik er in 1992 arriveerde, was

terugkeren. Op 21 juni 1993 liet ik me dopen.

Als lid van de kerk vond ik nieuwe kracht bij het tegemoetreden van de moeilijkheden die het leven in Japan mij boden. En nadat ik er ernstig over gebeden had, werd ik op zending geroepen. Tot mijn

verassing werd ik op zending geroepen naar São Paulo (Brazilië). Ik was erg enthousiast over het verkondigen van het evangelie in mijn geboorteland.

Terugkijkend op mijn oude leven, besef ik hoe blind ik was. We kunnen op de goede of op de verkeerde manier

door het leven gaan. Aanvankelijk koos ik de verkeerde manier. Ik wist dat God bestond, maar ik was nog niet klaar om Hem te volgen. En toen kwam het evangelie in mijn leven. Nu weet ik dat het volgen van onze Heiland de enige manier is om echt gelukkig te worden. □

De profeet aan het woord

Advies en raad van president Gordon B. Hinckley

WIJ EREN JEZUS CHRISTUS

‘Wij eren de geliefde Zoon van onze eeuwige Vader. Het was Jezus, zijn Eerstgeborene, die de heerlijkheid van de tegenwoordigheid van zijn Vader verliet en naar de aarde ging als de beloofde Messias. Hij heeft voor ons gedaan wat wij niet voor onszelf konden doen. Hij heeft betekenis gegeven aan ons sterfelijk bestaan. Hij heeft ons de gave van het eeuwige leven gegeven. Hij was en is de Zoon van God.’¹¹

HET BOEK VAN MORMON: EEN GETUIGE

‘Geloof in het Boek van Mormon als een getuige van de Zoon van God. Dit boek is te voorschijn gekomen als nader getuigenis tot de wereld van de grote waarheden met betrekking tot de Meester die in de Bijbel staan. De Bijbel is het testament van de Oude Wereld. Het Boek van Mormon is het testament van de Nieuwe Wereld, en gezamenlijk getuigen zij van de Heer Jezus Christus.

‘Ik kan niet begrijpen waarom mensen met een ander geloof het Boek van Mormon niet kunnen aanvaarden. Je zou denken dat ze op zoek waren naar extra getuigen van de grote, gewichtige waarheden van de Bijbel. Wij hebben die getuige, broeders en

zusters, dit geweldige boek vol inspiratie, dat de geldigheid en de waarheid bevestigt van de goddelijke aard van de Zoon van God. God zij dank voor dit kostbare, geweldige getuigenis. Laten wij het lezen. Laten wij nadenken over de waarheden die erin staan. Laten wij de boodschap daarin vervat leren en dienovereenkomstig gezegend worden.’¹²

BELOFTE AAN ONDERZOEKERS

‘Ik zou iedereen die geen lid is van deze kerk welkom willen heten, en u uitnodigen om door te gaan met het onderzoeken van deze kerk. Sta open voor wat u leert. Luister wat de zendingen u leren. Ga op uw knieën, bid tot de Heer en vraag Hem of het wel of niet waar is. Ik beloof u dat, als u dat nederig en in geloof doet, u door de macht van de Heilige Geest zult weten dat dit grote werk waar is, en dat u een gevoel van geluk zult krijgen zoals u nog nooit hebt gehad. God zegene u, beste

vrienden die niet van dit geloof bent. Moge u het licht, de macht en het begrip krijgen en de waarheid in uw gezin brengen.’¹³

LIDMAATSCHAP IN DE KERK VAN DE HEER

‘Ons lidmaatschap in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is kostbaar. Het is niet iets gewoons: dit is de kerk en het koninkrijk van God. Dit is het koninkrijk van God op aarde. Dit werk dat wij doen, is zijn werk, en er is in de hele wereld geen belangrijker werk. Het betreft het eeuwige heil van de kinderen van God — zij die leven, zij die op aarde hebben geleefd, en zij die er nog zullen leven. Nooit eerder heeft een volk een grotere, veelomvattender opdracht gekregen dan wij, u en ik. Ons werk, dat wij van de Heer gekregen hebben, omvat de hele mensheid. Wij moeten het hoofd niet laten hangen, we moeten allemaal iets vriendelijker zijn, en een beetje beter zijn dan voorheen.’¹⁴

WIJ ZIJN EEN APART VOLK

‘Wij zijn een apart volk. U hebt een gezonde uitstraling die mooi en fijn is. Wij roken niet, wij drinken niet, wij drinken zelfs geen thee of

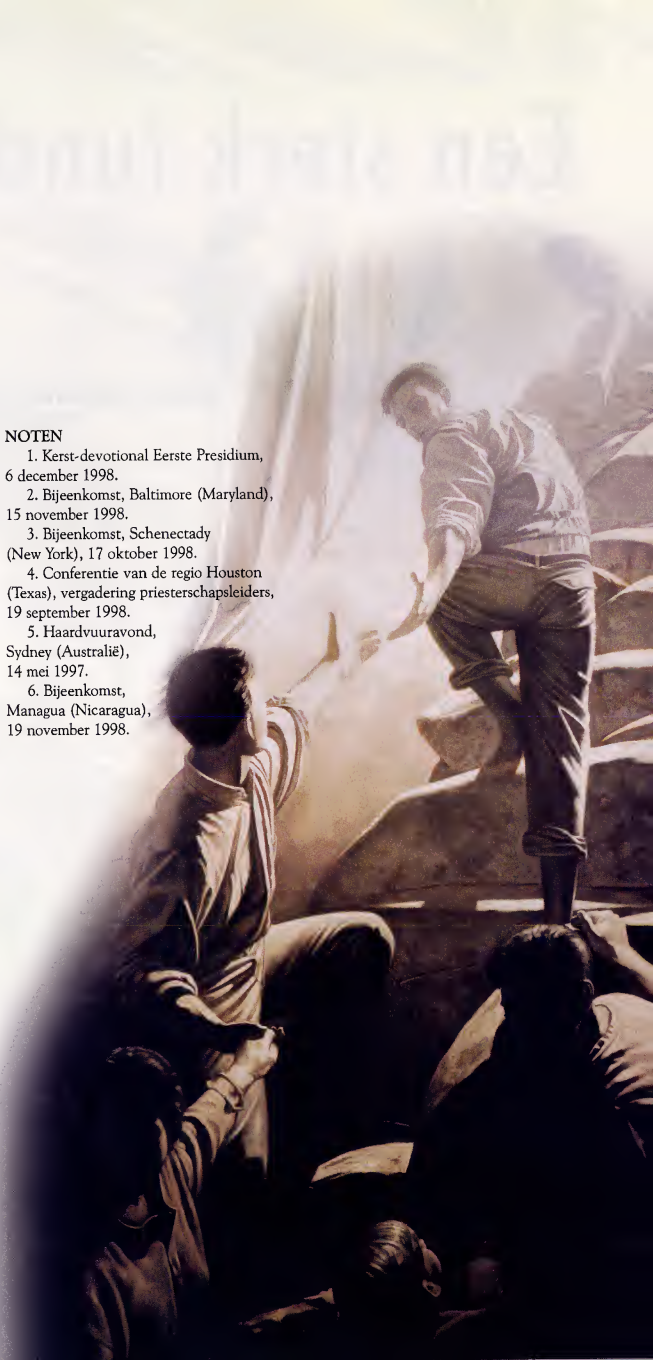
koffie. Dat vinden veel mensen vreemd. Wij doen plaatsvervangend werk voor de doden. Wij leren dat het huwelijk in het huis des Heren voor tijd en alle eeuwigheid is, dat het gezin in feite eeuwig kan zijn. Wij zijn een apart volk, en God zij dank daarvoor. Als de wereld zo doorgaat in de huidige richting, met ontwrichte gezinnen, overal porno, drugs en dergelijke, dan worden wij nog veel aparter. God heeft ons overvloedig, genadig en rijkelijk gezegend. Daar behoren we zeer dankbaar voor te zijn.¹⁵

TIENDE

'Het betalen van tiende is een wet van de Heer. Hij heeft de geboden gegeven. Hij heeft de belofte gedaan. Hij heeft de macht om de belofte te vervullen. Het is mijn getuigenis dat Hij dat ook doet. Er is geloof voor nodig als we het idee hebben dat we niet genoeg hebben, maar Hij heeft beloofd dat de vensters van de hemel open zullen gaan en dat er zegen op ons uitgestort zal worden. Laten wij ons geloof in Hem stellen. Laten wij Hem beproeven. Laten wij Hem aan zijn woord houden. Laten wij zijn geboden onderhouden. Laten wij in rechtschapenheid voor de Heer leven als integere, eerlijke, nijvere en gelovige mensen.¹⁶ □

NOTEN

1. Kerst-devotionaal Eerste Presidium, 6 december 1998.
2. Bijeenkomst, Baltimore (Maryland), 15 november 1998.
3. Bijeenkomst, Schenectady (New York), 17 oktober 1998.
4. Conferentie van de regio Houston (Texas), vergadering priesterschapsleiders, 19 september 1998.
5. Haardvuuravond, Sydney (Australië), 14 mei 1997.
6. Bijeenkomst, Managua (Nicaragua), 19 november 1998.

Een sterk fundament in

Met haar fundament van 160 jaar trouw dienstbetoon door leden, is de kerk in Duitsland volwassen, en krijgt zij in het hele land steeds meer bekendheid.

Paul VanDenBerghe

FOTOGRAFIE: DE ALTEUR; KAART: THOMAS S. CHILD

Gottfried Richter, nu 79, kijkt terug op bijna een heel leven van dienstbetoon in de kerk, een leven dat voor hem begon toen de heiligen der laatste dagen in zijn land het nog bijzonder moeilijk hadden. Na vier en een half jaar te hebben doorgebracht in Russische gevangenkampen, keerde hij terug naar Karl-Marx-Stadt (nu Chemnitz), in de door de communisten bestuurde Duitse Democratische Republiek (DDR). Via een vriendin die later zijn vrouw zou worden, maakte hij kennis met de kerk. In 1951 liet hij zich dopen. In 1952 kregen Gertraude en hij hun eerste kind. Het jaar daarop werd hij op voltijdzending geroepen. Dat was in een tijd waarin je status als heilige der laatste dagen je automatisch verdacht maakte bij de geheime politie. En nog vele jaren daarna, toen hij eerst werkzaam was als districtspresident en later lid was van het presidium van het zendingsgebied Dresden, bleef

dat zo. Nu dient de voormalige krijgsgevangene de Heer in een herenigd Duitsland als verzegelaar in de Freiberg-tempel.

'Na de oorlog waren er veel oudere leden en niet erg veel jonge mensen, maar dat is sterk veranderd. Tegenwoordig zijn er veel jonge leden. En dat is echt fijn.', zegt broeder Richter met een brede glimlach. 'Ze trouwen binnen de kerk en voeren sterke kinderen op in het evangelie. Overmorgen verzegel ik een

Gertraude en Gottfried Richter uit de wijk Chemnitz, ring Dresden.

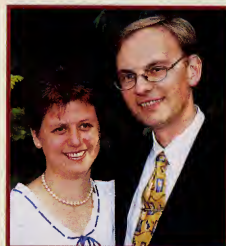

Duitsland

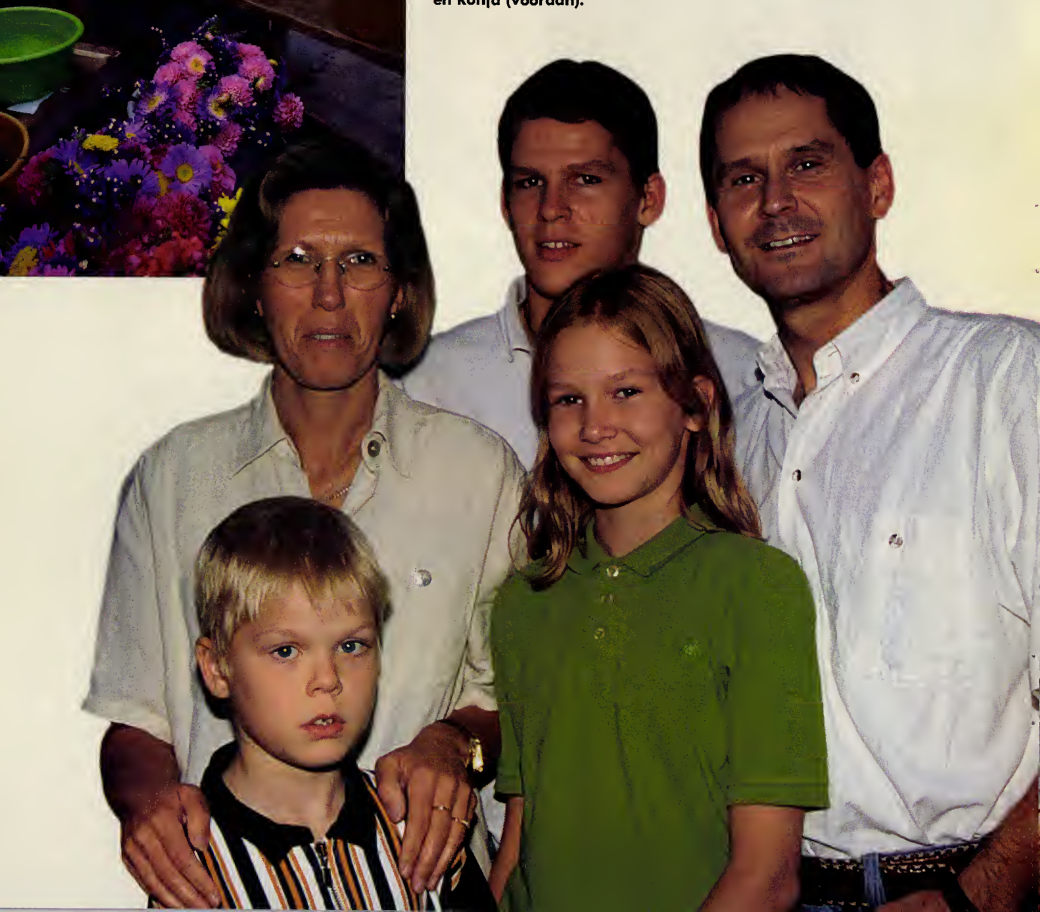

Uiterst links: Frankfurt-tempel.
Links: Het gezin van Detler en Daniela Heitbreder met nieuw lid Inge Buchholz (links).
Onder: Bisschop Peter Menzel uit de wijk Dresden (ring Dresden), met zijn vrouw, Doris-Georgia.
Achtergrond: Interieur van het Rijksdaggebouw (parlementsgebouw) in Berlijn.

Links: Een bloemenverkoopster. **Linksboven:** Ringconferentie in Berlijn. **Rechtsboven:** Winfried Batzke, president van de ring Berlijn, en zijn vrouw, Petra. **Onder:** Wolfgang en Karin Pilz en drie van hun vijf kinderen: Thorsten (achteraan), Guido en Ronja (vooraan).

Rechts: In Berlijn staan oud en nieuw gewoon naast elkaar. Onder: Vier generaties heiligen der laatste dagen: Celine en Philip met hun moeder, Nicola Reiner; overgrootmoeder Erika Berndt en grootvader Dieter Berndt.

gemeente van de kerk al gesticht in Darmstadt. Vanwege sterke tegenstand groeide de kerk maar langzaam. Aan het begin van de Eerste Wereldoorlog werden

jong paar in de Freiberg-tempel. Ze zijn allebei kerkleden van de vijfde generatie.'

Die groei van binnenuit is een belangrijke oorzaak van de volwassenheid en het sterke fundament van de kerk in Duitsland. Naast dit fundament van leiderschap en toegewijd dienstbetoon in het evangelie, heeft de kerk nog drie andere sterke punten: de publieke opinie over de heiligen der laatste dagen, de manier waarop de kerkleden de moeilijkheden van deze tijd tegemoettreden en de manier waarop het evangelie door zendingswerk wordt verbreid.

BOUWEN OP EEN STERK FUNDAMENT

Ouderling Holger D. Rakow, gebiedsautoriteit uit Berlijn, zegt: 'De Duitse ringen hebben een sterk fundament. We hebben teruggekeerde zendelingen met een gezin. Het zijn nu leiders die leden van de tweede, derde en vierde generatie zijn. Hun kinderen zijn opgegroeid in de kerk; zij weten wat het inhoudt om gezinsavond te houden; zij weten wat het inhoudt om samen te bidden.' Ja, de kerk is echt volwassen geworden sinds de heiligen der laatste dagen in 1840 begonnen in Duitsland het evangelie te verkondigen.

In 1843, vier jaar voordat de heiligen arriveerden in de Salt Lake Valley, was de eerste

bijna tweehonderd zendelingen weggehaald uit ongeveer zestig Duitse en Zwitserse gemeenten, maar de meeste van die gemeenten bleven bestaan. Bij de Tweede Wereldoorlog werden de zendelingen weer geëvacueerd, en de leden bleven moedig het evangelie naleven. Duitsland werd na de oorlog in zones verdeeld, maar werd in 1990 uiteindelijk herenigd, waardoor de leden uit de voormalige DDR, die in feite van de kerk afgesneden waren geweest, herenigd werden met hun medeheiligen. Tegenwoordig zijn er 36 duizend leden in Duitsland, in 14 ringen, 92 wijken en 96 gemeenten.

Het gezin van Wolfgang en Karin Pilz is een goed voorbeeld van de groei die de kerk van binnenuit doormaakt. President Pilz, die momenteel werkzaam is als eerste raadgever in het presidium van de ring Mannheim, is arts. Hij behoort tot de vierde generatie leden in zijn familie — zijn grootvader werd in 1894 lid van de kerk. President en zuster Pilz hebben beiden een zending vervuld. Ze hebben vijf kinderen, en hun oudste dochter heeft onlangs in de Frankfurt-tempel een tempelhuwelijk gesloten.

President Pilz zegt in feite hetzelfde als ouderling Rakow: 'De kerk is langzaam maar zeker gegroeid in Duitsland. En dat komt niet zozeer door grote aantallen nieuwe leden, maar omdat de gezinnen in de kerk blijven, en hun kinderen in de kerk blijven, en zelf weer kinderen krijgen.'

In een land met 82 miljoen inwoners, zijn de jongeren van de kerk over het algemeen in de minderheid in hun omgeving en op school. 'De leerkrachten weten dat zij lid zijn van de kerk,' zegt Karin Pilz. En omdat de jongeren geleerd hebben hun geloof te verdedigen en een goed voorbeeld te geven, vallen ze op. 'Op de eerste schooldag van onze dochter Kathrin', vervolgt Karin, 'zei de leerkracht: jij bent mormoon. Ik ken er een. Hij heeft het afgelopen jaar zijn diploma gehaald. Het was een fijne jongeman.'

President Pilz zegt: 'Ik denk echt dat onze kinderen klaar

zijn om sterk te zijn. En dat begint al in het jeugdwerk. We hebben geweldige leerkrachten en lessen, zelfs in de kleinere wijken en gemeenten.'

VOORUITGANG IN PUBLIC RELATIONS

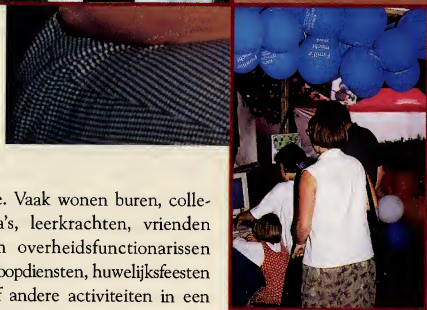
In het eerste deel van de twintigste eeuw waren veel kerkleden wegens heftige tegenstand niet openhartig over hun lidmaatschap. Maar door actieve betrokkenheid bij de gemeenschap en door de inspanningen op het gebied van public relations, wordt de kerk meer gerespecteerd en krijgt zij meer bekendheid in Duitsland. 'Naarmate wij de reputatie van de kerk verbeteren, en de naam van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen een betere klank krijgt voor de mensen vanwege het werk dat wij doen, gaan er meer deuren open voor onze zendelingen', zegt Jörn Otmann, die onlangs ontheven is als president van de ring Neumünster.

Dieter Berndt uit de wijk Dahlem (ring Berlijn), is pr-bestuurder in Duitsland. Hij zegt dat de kerk nog nooit een betere plaats heeft ingenomen in de gemeenschap en nooit hoger is geacht door de media dan nu. Hij zegt ook dat de kerk uitstekende banden heeft met de landelijke en plaatselijke overheid, en met landelijke godsdienstige organisaties. Voorheen was er op dat niveau vrijwel geen enkel contact.

Monika Dannenberg, pr-medewerkster uit de wijk Pinneberg (ring Neumünster), is ook een lid van de vierde generatie. Zij typte vroeger zegens uit voor haar grootvader, die werkzaam was als ringpatriarch, en van haar grootmoeder leerde zij hoe je huisbezoek doet. Zuster Dannenberg vertelt over de inspanningen in haar ring die overeenkomen met die in de rest van Duitsland. 'Wij hebben open activiteiten in de wijken en gemeenten, en nodigen het publiek ervoor uit. Vaak komen er journalisten, en vele hebben al positieve artikelen geschreven over de kerk', zegt

ze. Vaak wonen burens, collega's, leerkrachten, vrienden en overheidsfunctionarissen doopdiensten, huwelijksfeesten of andere activiteiten in een kerkgebouw bij.

En ook in andere delen van Duitsland bereiken kerkleden mensen die een ander geloof hebben. Een voorbeeld. Hans-Joachim Egly, president van de ring Düsseldorf (gelegen langs de Duitse westgrens met Nederland en België), vertelt dat zijn ring al jaren een orkest heeft. Twee keer per jaar geeft het orkest, dat uit

Boven, achtergrond: Monika en Helmut Dannenberg met hun zoons Jonathan en Florian. Inzet boven: Monika Dannenberg voor een kerkgebouw.

Inzet, links: Een familiehistorische presentatie van de kerk op de grootste consumentenbeurs van Duitsland.

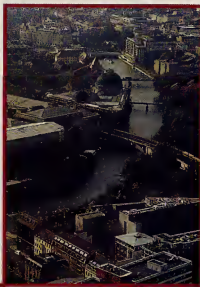

Links: Gezicht op Dresden. **Linksboven:** Jörn Otmann, onlangs ontheven als president van de ring Neumünster.

Rechtsboven: In Dresden vieren kerkvrienden de verloving van Enrico Preissler en Tina Koschnicke (middenvoor).

Onder: Presentatie van de kerk op de beurs 'Jij en jouw wereld'. Rechts: Uitzicht op Berlijn.

President en zuster Pilz, die bij de wijk Darmstadt horen, vertellen over het tempelhuwelijk van hun dochter. 'We

hadden veel mensen uitgenodigd voor een huwelijksfeest in de recreatiezaal van het kerkgebouw', zegt zuster Pilz. 'Er kwamen er ongeveer driehonderd.' 'Velen waren geen lid', voegt president Pilz daar aan toe. 'Er waren zelfs leerkrachten en klasgenoten. In mijn tijd hadden ze dat nooit gedaan; ze zouden een kerkgebouw van ons nooit zijn binnengegaan.' De gasten waren onder de indruk van de kerk, zegt zuster Pilz. 'De leerkrachten die kwamen, vertelden het aan andere leerkrachten. Dat is het zendingswerk dat we tegenwoordig kunnen doen om onze vrienden en burens te laten zien wat een fijne gemeenschap we in de kerk hebben.'

ongeveer vijftig musici bestaat, voor het merendeel niet-leden, in het ringcentrum een concert. Er komt meestal zo'n vijftig man publiek bij een concert — zowel leden als niet-leden.

In het noorden van Duitsland bevat een halfjaarlijkse radio-uitzending vaak positieve informatie over de kerk. En enkele jaren geleden had een grote tv-zender een belangrijke uitzending over de kerk waarin zij de jongevrouwen- en jongemannenorganisatie, de centra voor familiegeschiedenis, tempelwerk en de gezinsavond lieten zien.

In het zuiden van Duitsland legt president Heinz Schwing van de ring Stuttgart uit dat negen van de dertien kerkgebouwen in zijn ring een centrum voor familiegeschiedenis hebben met een record aantal bezoekers die geen lid zijn. Hij praat ook enthousiast over contacten in de gemeenschap door gratis videoprogramma's over de Heiland. De videobanden worden door leden persoonlijk aan hun vrienden en burens aangeboden. Vaak nodigen leden gasten bij hen thuis uit om het programma te bekijken en geven hen dan de videoband cadeau.

Elk jaar werken leden uit de Noord-Duitse ringen Hamburg en Neumünster en zendelingen uit het zendingsgebied Hamburg samen op de grootste Duitse consumentenbeurs die, vertaald, 'Jij en jouw wereld' heet. De presentatie van de kerk is gericht op familiehistorisch werk en het gezin in het

DE ZEGENINGEN VAN EEN TEMPEL

President Thomas S. Monson, momenteel eerste raadgever in het Eerste Presidium, bezocht de Duitse Democratische Republiek (DDR) voor het eerst in 1968. President Monson had een bijeenkomst met een groep heiligen in Görlitz en besefte toen tot zijn verdriet dat die leden van vele zegeningen van het evangelie niet ten volle konden genieten: ze hadden geen patriarch, geen wijken of ringen — alleen gemeenten — en ze konden geen tempel bezoeken. 'Ik stond op de kansel,' zei hij, 'en met tranen in mijn ogen en een brok in mijn keel deed ik hun een belofte: "Als u de geboden van God getrouw blijft onderhouden, zal elke zegen die de leden in andere landen ontvangen, ook uw deel worden." ('God zij dank', *De Ster*, juli 1989, blz. 47.)

Zeven jaar later bezocht president Monson de DDR weer en op 27 april 1975 sprak hij een gebed uit om het land opnieuw toe te wijden aan de voortgang van het evangelie. Hij smeekte om goddelijke hulp bij het vestigen van vrede en de mogelijkheid voor zendingswerk. Hij zei daarbij onder andere: 'Hemelse Vader, wilt u de weg vrijmaken zodat de getrouwen het voorrecht verleend wordt om naar uw heilige tempel te gaan?' (Thomas S. Monson, *Faith Rewarded*, 1996, blz. 36.)

De vervulling van die beloften was ten tijde dat ze gedaan werden, ondenkbaar. Manfred Heller, eerste raadgever in de bisschop van de wijk Dresden, legt uit dat voor 1985

zeldzaam weinig leden de kans hadden om de zegeningen van de tempel te ontvangen. Men moest toestemming van de regering hebben om het land te verlaten. In heel bijzondere gevallen kregen gepensioneerde mensen soms toestemming en zij reisden dan naar Zwitserland om hun begiftiging te ontvangen.

Na jaren van zoeken naar een oplossing kwam het antwoord. President Monson zei: 'Toen, door het vasten en bidden van vele leden,

en op heel natuurlijke wijze, kwam het volgende voorstel van de regering: "In plaats van uw mensen in Zwitserland naar de tempel te laten gaan, kunt u toch een tempel bouwen in de Duitse Democratische Republiek?" Dat voorstel werd aanvaard, er werd een mooi stuk grond uitgezocht in Freiberg, en de eerste spade kon gestoken worden voor een prachtige tempel van God.' (*De Ster*, juli 1989, blz. 48.)

Op 29 juni 1985, vier jaar voordat er een einde kwam aan het bestaan van de Muur in Berlijn, werd de Freiberg-tempel ingewijd. Tijdens de open dagen, die twee weken duurden, hebben ongeveer 90 duizend mensen de tempel bezichtigd. Duizenden hebben wel vijf uur in de regen in de rij gestaan om de nieuwe tempel te kunnen zien. En nu hebben duizenden getrouwe heiligen der laatste dagen de tempelzegen in dat heilige huis ontvangen.

'Ik was erbij toen president Monson het land kwam inwijden,' zegt Winfried Batzke, president van de ring Berlijn. 'En ik heb gezien hoe zijn beloften een voor een in vervulling zijn gegaan.' □

Links: Jongemannen van de wijk Frankfurt (ring Frankfurt).

algemeen, en er worden computers bij gebruikt met genealogische gegevens. De bezoekers kunnen zelfs hun foto laten nemen en die laten afdrukken op een persoonlijke stamboom. Op deze beurs, en bij de vele andere evenementen waar de presentatie gebruikt wordt, worden boek-van-mormons en andere lectuur van de kerk aan het publiek uitgedeeld. Tijdens de beurs van 1999 verzamelden de zendelingen meer dan vijftig namen en adressen van mensen die meer over de kerk wilden weten. President

Otzmann bedoelde meer dan alleen maar de namen van familieleden met zijn uitspraak: 'Veel mensen zeiden dat ze iets hadden gevonden waar ze al lang naar zochten.'

MOEILIKHEDEN MET KRACHT TEGEMOETREDEN

In dit Europese land, dat een van de vijf grootste economische machten in de wereld is, is er zelfs tegenwoordig sprake van een opvallende tegenstelling van

economische realiteiten in het oostelijk en het westelijke deel van Duitsland. Terwijl de kerkleiders in de voormalige DDR het hebben over de problemen die werkloosheid en een moeilijke economische situatie met zich meebrengen, hebben leiders uit andere delen van Duitsland het over sociale bevrediging die de mensen van godsdienst kan afleiden. President Schwing van de ring Stuttgart zegt: 'De mensen zijn over het algemeen

tevreden met hun plaats in het leven en de samenleving, en zijn niet geïnteresseerd in godsdienst.'

Toen in november 1989 de Berlijnse Muur viel, verwierven de mensen in de DDR nieuwe vrijheden. 'We hebben nu veel vrijheid', zegt broeder Richter uit Chemnitz. 'Maar er zijn aan die

vrijheid ook gevaren verbonden', met name misbruik van die pas verworven vrijheid. Siegfried Sacher, president van de ring Dresden, formuleert het als volgt: 'Bij alle nieuwe kansen en vrijheid hoort ook de verantwoordelijkheid om die vrijheid goed te beheren — om je tijd en je middelen dusdanig te gebruiken om de Heer te dienen.' Maar president Sacher legt uit dat de kerkleden hun tijd en talenten ijverig gebruiken om het koninkrijk van de Heer te versterken.

Maar dat is niet de enige moeilijke kant van de toegenomen vrijheid, want daarbij komt nog dezelfde moeilijkheid waarmee veel gebieden in de wereld tegenwoordig geconfronteerd worden: een wereldlijk klimaat dat onkuisheden en toegankelijkheid tot gevolg heeft. 'Onkuise kleding wordt als gewoon beschouwd',

zegt president Otmann. 'En enkele andere kerken beginnen te verklaren dat homoseksualiteit aanvaardbaar is en dat ongehuwd samenwonen in onze samenleving in orde is. Drugs en alcohol vernietigen steeds meer gezinnen. We moeten onszelf en onze jongeren beschermen tegen die gevaren.' Het evangelie is een toevluchtsoord dat bescherming

biedt tegen die schadelijke trends — een toevluchtsoord dat zelfs als dusdanig erkend wordt door mensen buiten de kerk.

Toen Francesca Morelli drie jaar geleden in het noorden van Duitsland kennismakte met zendingen, was ze zestien en stond ze onder schadelijke druk van haar leeftijdsgenoten. 'Twee weken voordat ik kennismakte met de zendingen had ik vriendinnen die wilden dat ik drugs ging nemen', zegt ze. 'Toen maakte ik kennis met de zendingen, en alles veranderde.'

Na enkele weken de zendingenlessen te hebben gevolgd, wilde Francesca zich laten dopen maar haar

Links: Anneliese Schaak en haar kleindochter Jana uit de wijk Neukölln (ring Berlijn). Inzet, van boven naar beneden: Gisela en Manfred Heller uit de wijk Dresden; ergens in het zuiden van Duitsland; Gerhild en Siegfried Sacher.

Links: Anneliese Schaak en haar kleindochter Jana uit de wijk Neukölln (ring Berlijn). Inzet, van boven naar beneden: Gisela en Manfred Heller uit de wijk Dresden; ergens in het zuiden van Duitsland; Gerhild en Siegfried Sacher.

**Rechts: Thomas Gehlauf uit de wijk Dresden.
Onder: Pierina Valvo en haar dochter, Francesca
Morelli. Onder: Christa en Karl-Heinz Gensch
uit de wijk Dahlem (ring Berlijn).**

dan ooit tevoren. President Otmann kijkt terug op zijn eigen zendingsoproep in 1972: 'Voordat ik op zending ging, waren er maar twee voltijdzendingelingen uit mijn wijk in Lübeck geweest, en die wijk bestond toen al honderd jaar. Na die tijd gingen bijna alle actieve jonge mannen, en enkele jonge vrouwen, op zending. In de ring Neumünster hebben we nu veertien zendingelingen in het veld. En sinds 1991 zijn er uit de hele ring ongeveer 65 mensen op zending geweest.' In 1999 waren er 172 voltijdzendingelingen uit Duitsland werkzaam in zendingsgebieden over de hele wereld.

Thomas Gehlauf uit de wijk Dresden bevond zich onder de tweede groep zendingelingen die van de communistische regering op zending mochten in een ander land. In mei 1990 verliet hij de DDR voor een zending in Colorado, en hij keerde na zijn zending terug naar een herenigd Duitsland. Hij herinnert zich de opwindende onder de kerkleden in de DDR toen er na de val van de Berlijnse Muur in 1989 weer voltijdzendingelingen in het land kwamen. Volgens broeder Gehlauf was zijn werk als ringzendingeling op dat moment 'een geweldige voorbereiding voor een voltijdzending'. We hadden vrijwel dagelijks van negen uur 's morgens tot tien uur 's avonds afspraken voor zendingelingenlessen. En er was gedurende ongeveer zes maanden na de aankomst van de zendingelingen in Dresden bijna elke zondag een doopdienst.

moeder bood hevig weerstand tegen de kerk. Pas na veel smeken en veel verdriet, kreeg Francesca eindelijk toestemming van haar moeder. Op 23 november 1997 liet ze zich dopen. De leden van de wijk Altona (ring Hamburg) verwelkomden haar met liefde en vriendschap. Vooral de andere jongevrouwen hebben haar veel gesteund. 'Mijn beste vriendinnen, die me nooit in de steek hebben gelaten, zijn lid van de kerk', zegt Francesca.

Sinds haar doop heeft Francesca's moeder haar voorbeeld gevolgd en is ook lid geworden van de kerk, en haar jongere broer volgt inmiddels de zendingelingenlessen en ziet uit naar zijn eigen doop. 'Ik ben erg dankbaar dat ik kennismakte met de zendingelingen toen ik zo jong was', zegt Francesca. 'Ik weet niet wat er met me gebeurd zou zijn als ik het evangelie niet gevonden had.'

VOORUITGANG IN HET ZENDINGSWERK

Het zendingswerk is dramatisch veranderd sinds broeder Richter in 1953 na zijn terugkeer uit de Russische gevangenkampen een zending vervulde in de DDR. Toen er in 1989 weer voltijdzendingelingen uit het buitenland werden toegelaten in de DDR, was het zelfs vijftig jaar geleden dat ze in dat deel van Duitsland waren geweest. Datzelfde jaar werd het voor het eerst aan zendingelingen uit de DDR toegestaan om het land te verlaten voor een zending in een ander deel van de wereld.

Nu zijn er zes zendingsgebieden in Duitsland en er zijn meer jonge mensen uit heel Duitsland op zending

KERKGESCHIEDENIS DUITSLAND

- 1840 (Voor zover bekend:) de eerste heilige der laatste dagen arriveert
1843 De eerste gemeente gesticht in Darmstadt
1852 De eerste zendingspresident arriveert in Duitsland; het Boek van Mormon leverbaar in het Duits
1939 Zendingen uit Duitsland geëvacueerd aan het begin van de Tweede Wereldoorlog
1945 Er komen weer zendingen in de westelijke delen van Duitsland, maar ze worden niet toegelaten in de sovjetzone van het bezette gebied
1947 In Dresden vieren ongeveer vijftienduizend leden de honderdste verjaardag van de kerk
1961 In de nacht van 12 op 13 augustus wordt de Berlijnse Muur opgetrokken
1977 Ouderling Enzio F. Busche uit Dortmund wordt gesteund als lid van het Eerste Quorum der Zeventig
1985 Freiberg-tempel in de DDR ingewijd op 29 juni; er zijn 29.900 leden (vergeleken met 13.829 in 1975)
1987 Frankfurt-tempel ingewijd op 28 augustus
1989 De eerste buitenlandse zendingen in vijftig jaar arriveren op 30 maart in de DDR; op 28 mei vertrekken de eerste zendingen uit de DDR die in een ander land op zending gaan; de Berlijnse Muur valt op 9 november
1990 Duitsland herenigd op 3 oktober
1994 Ouderling Dieter F. Uchtdorf uit Frankfurt gesteund als lid van het Tweede Quorum der Zeventig; in 1996 gesteund als lid van het Eerste Quorum

DUITSLAND TEGENWOORDIG

Bevolking:.....	82 miljoen
Oppervlak:.....	356.910 km ²
Ledental kerk:.....	36.000
Tempels:.....	2 (Frankfurt en Freiberg)
Ringen:.....	14
Wijken:.....	92
Gemeenten:.....	96
Zendingsgebieden:.....	6
Cursisten seminarie en instituut:.....	2.232

EEN FUNDAMENT OM OP TE BOUWEN

Terwijl nieuwe leden in Duitsland het evangelie aanvaarden, en de wijken extra kracht en energie geven, en ze nieuw leven inblazen, blijft de kerk ook van binnenuit groeien. Duizenden rechtschaps ouders, die als kind door hun ouders de evangelieboodschap met de papelepel ingegoten hebben gekregen, die het op hun beurt weer van hun ouders hadden, en die van hun ouders, voeden nu een nieuwe generatie getrouwe heiligen der laatste dagen op.

De kracht om de vele moeilijkheden te overwinnen waarmee de leden in Duitsland geconfronteerd worden, komt van de wetenschap dat zij dit niet alleen hoeven te doorstaan; zij zijn verenigd in een wereldwijde gemeenschap van heiligen. Zelfs vóór de hereniging van Duitsland, toen de leden in de DDR nog van de rest van de kerk waren afgesloten, voelde broeder Richter uit Chemnitz (destijds Karl-Marx-Stadt) zich niet ver af staan van zijn medeheiligen.

Uit hoofde van zijn functie als lid van het presidium van het zendingsgebied Dresden, moest broeder Richter in die tijd eens een vergunning aanvragen voor een kerkbijeenkomst, daar er alleen maar godsdienstige bijeenkomsten mochten worden gehouden waarvoor officieel toestemming was verleend. De desbetreffende overheidsfunctionaris weigerde de vergunning te verlenen. Hij zei dat hij een hekel had aan de kerk omdat die Amerikaans was, en omdat de leden de regering niet meer nodig hadden vanwege de zorg en steun die de kerk hun bood. Hij meende dat er in de DDR geen plaats was voor de kerk.

‘Onze kerk is internationaal’, zei broeder Richter in antwoord daarop. ‘U kunt me een parachute aanbinderen en me waar dan ook in de wereld eruit gooien, en dan voel ik me prima thuis in het dichtstbijzijnde gebouw van mijn kerk. Kunt u dat ook zeggen?’ De ambtenaar wist niet wat hij daarop moest zeggen en verstrekte uiteindelijk de vergunning voor de bijeenkomst.

President Siegfried Sacher zegt: ‘Het is geweldig om te weten dat er over de hele wereld elf miljoen mensen zijn met hetzelfde getuigenis van de Heiland en hetzelfde getuigenis van zijn kerk.’ In Duitsland, en over de hele wereld, zien we de woorden van de apostel Paulus in vervulling gaan: ‘Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods’ (Efeziërs 2:19). □

DE DRIE VRAGEN

Denalee Chapman
ILLUSTRATOR: SAM LAWLOR

Toen ik een tiener was, waren mijn onafhankelijkheid en privacy heel belangrijk voor me. Daarom had ik een hekel aan onze huisregel dat mijn vader en moeder altijd moesten weten waar we waren, met wie en hoe laat we thuis zouden komen. Maar al klaagden mijn broers en zusjes en ik erover, we hielden ons er wel aan.

Toen ik in de vierde klas van de middelbare school zat, waren mijn zusje, Jenni, van dertien, en ik bij een volleybalteam. Ons team was niet uitgesproken goed of slecht. We speelden voor de lol.

Een van de spannendste toernooien van het jaar zou op een vrijdagavond ongeveer veertig minuten rijden van ons huis plaatsvinden. Omdat ik al ruim een jaar mijn rijbewijs had, stonden mijn ouders toe dat ik samen met mijn zusje met de pick-up naar de wedstrijd reed. Jenni en ik hadden wel eens ruzie, maar tijdens dit ritje hadden we een fijn gesprek. Doordat we met z'n tweeën waren, konden we eens rustig praten. Het toernooi was heel leuk, zoals we hadden verwacht. Nadat we iedereen gedag hadden gezegd, gingen we op de terugweg.

Na vijftien minuten rijden — op een drukke snelweg — was de benzine op. Het was een donkere nacht, dus we hoopten dat we het met de auto in z'n vrij nog naar de volgende afrit konden halen. Maar de truck kwam tot

stilstand onder een brug, meer dan een kilometer voor de afrit. Bang als we waren, gingen we in gebed. 'Hemelse Vader,' baden we, 'help ons alstublieft zodat we veilig thuis kunnen komen.'

Toen we klaar waren met bidden, dacht ik eraan dat we in een noodgeval de motorkap open moesten zetten en iets wits aan de antenne moesten vastmaken. We wisten dat het slechts een kwestie van tijd was en dan zou er een politieauto langs komen en ons helpen. Maar er kwam drie keer een politieauto langs die niet stopte, hoewel we met onze lichten knipperden en toeterden.

We hadden de hoop bijna opgegeven toen we besloten om nog eens te bidden. Toen we klaar waren en de tranen inmiddels over onze wangen stroomden, bespraken we mogelijke oplossingen. We konden het bordje bij de afrit in de verte zien. Dus besloten we daarheen te lopen in de hoop dat daar een telefoon was.

Toen we bijna een halve kilometer hadden gelopen, hoorden we dat er achter ons iets aan

kwam. Werden onze gebeden verhoord? We keken achterom en zagen dat er twee motorrijders aankwamen. We kregen tegelijkertijd heel sterk het gevoel dat we naar de truck terug moesten keren.

Terug in de truck, dicht tegen elkaar aangekropen, probeerden we elkaar op te beuren. De Geest gaf ons een vredig gevoel in ons hart. We keken uit het raam en zagen op de andere weghelft onze vader en moeder hun auto aan de kant zetten. Overweldigd door gevoelens van opluchting en dankbaarheid vlogen we in de armen van onze bezorgde ouders.

'Hoe wisten jullie waar wij waren?' vroegen we. Zacht en duidelijk antwoordden zij dat ze wisten waar we waren, met wie en hoe laat we thuis zouden komen. Omdat we ons altijd aan die regel hadden gehouden, wisten zij wanneer ze ons moesten gaan zoeken omdat we niet op tijd thuis waren gekomen.

Ik heb me daarna nooit meer aan de strenge regels van mijn ouders geërgerd. □

De *Liahona* van november 2000 gebruiken

Ben je ook op zoek naar een verhaal of een citaat voor een toespraak, een les, een gezinsavond of een seminariebijeenkomst? In deze uitgave van de *Liahona* kun je goede ideeën vinden. (De getallen rechts geven de bladzijdenummers in deze uitgave aan. K=De Kindervriend.)

IDEËN VOOR DE GEZINSAVOND

■ 'Het overvloedige leven vinden', blz. 2: Bespreek de woorden van president James E. Faust: 'De kerk heeft zich niet over alle bestaande geschilpunten uitgesproken en dient zich, naar mijn mening, daarover ook niet uit te spreken.'

■ 'Van Zion naar de vernietiging: lessen uit Nephi', blz. 14: Welke drie voorwaarden kenmerken het volk van Zion? Hoe kunt u aan die voorwaarden in uw gezin of in uw wijk of gemeente voldoen?

■ 'Jouw toekomst', blz. 22: Laat elk gezinslid zich voorstellen hoe zijn of haar leven er over tien jaar zal uitzien. Laat ze vertellen hoe ze zich dat voorstellen.

■ 'Angela = s geloof', blz. K8: Maak de kinderen duidelijk dat de geboden naleven en het goede kiezen geen garantie zijn dat anderen ons aardig en eerlijk behandelen. Waarom kan de Heer iemand niet veranderen, die zich niet wil veranderen?

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

Afval	14
Bekering	26
Boek van Mormon	14
Brazilië	8
Dienstbetoon	25, K5
Doop	K12
Duitsland	34
Familiegeschiedenis	8, 26
Gebed	K8
Gehoorzaamheid	46, K5
Geloof	2, 26, 34, K8
Genezing	26
Gezinsavond	48
Gezinsband	46
Huisbezoek	25
Huisonderwijs	6
Integriteit	7
Jeugdwerk	K8, K16
Jesus Christus	14, 25, K12
Kennis	2
Mogelijkheden	22
Uganda	K2
Openbaring	2
Profeten	32, K16
Steunverlening aan leiders	2
Tempels en tempelwerk	8, 22, 26
Tien geboden	7
Verbonden	25
Verhalen uit het Nieuwe Testament	K12
Voorbeeld	K2
Vorbereiding	22, 25
Wereldwijde kerk	34, F2
Zion	14

OPROEP VOOR VERHALEN VAN ZENDINGSECHTPAREN

Hebben u en uw partner samen een zending vervuld? Wij nodigen u uit uw verhalen en artikelen te sturen naar Couple Missionary Service, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of stuur ons uw e-mail op CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. Vermeld uw volledige naam, adres, woonplaats, wijk of gemeente en ring of district.

Robert T. Barrett, Koning Benjamin draagt het koninkrijk over aan Mosiah.

Toen koning Benjamin zijn volk had toegesproken en het volk de naam van Christus op zich genomen had, wijdde hij 'zijn zoon Mosiah (. . .) tot regeerder en koning over zijn volk' en droeg hem alles aangaande het koninkrijk over (zie Mosiah 6:3).

Bijna 160 jaar na de stichting van de eerste Duitse gemeenten, groeit de kerk in Duitsland van binnenuit, omdat de ouders hun

Met de klok mee: Christoph en Silke Fleege uit de wijk Frankfurt, ring Frankfurt, met hun zoon, Lucas; de Frankfurt-tempel; de Freiberg-tempel.

kinderen in het evangelie opvoeden en de leden goed samenwerken met de zendingen om het evangelie onder de aandacht van hun vrienden en bureu te brengen. Zie 'Een sterk fundament in Duitsland', blz. 34.